ഭദ്രദീപം [Revised and Extended Edition]

By kkwriter-2024 (കെകെറൈറ്റർ-2024)

(ഇത്രയും സുന്ദരമായ ഈ കഥ ആദ്യം വായിച്ചപ്പോൾത്തന്നെ, സമയക്കുറവുമൂലം ഒരുപാട് കാര്യങ്ങൾ കഥാകൃത്തുക്കൾ എഴുതാൻ വിട്ടുപോയതുപോലെ എനിയ്ക്കു തോന്നി. എളിയരീതിയിൽ എന്റെ മനസ്സിൽ വിരിഞ്ഞ, ആ വിട്ടുപോയതെന്ന് തോന്നിയ സംഭവങ്ങൾ കൂട്ടിച്ചേർത്ത് വച്ചതാണ് ഈ ശ്രമം. ഇഷ്ടപ്പെട്ടവർ കമന്റ് ചെയ്യുമല്ലോ.

ഒറിജിനൽ കഥാകൃത്തുക്കളായ MDV & Meera – (കൊമ്പന്) സമർപ്പിയ്ക്കുന്നു.)

Original Bhadradeepam by Author: ℳ 𝓓 𝓥 & **Meera**

ഇൻസെസ്റ്റ് പാപം ആണ് എന്ന് വിശ്വസിക്കുന്ന സമൂഹത്തിലേക്ക് ഞാൻ കൊളുത്തി വെയ്ക്കുന്ന വിളക്ക്:

ഭദ്ര-ദീപം.

***

"മോളേ, ബസ്സിൽ പോരുമ്പോൾ ആരുടെ കയ്യിൽ നിന്നും ഒന്നും തന്നെ വാങ്ങി കഴിക്കരുത് ട്ടോ. ആവശ്യമുള്ള വെള്ളവും സാധനങ്ങളും വാങ്ങി ബാഗിൽ വെച്ചിട്ടേ ബസ്സിൽ കയറാവൂ."

ബാംഗ്ലൂരിൽ നിന്നും നാട്ടിലേക്ക് ബസ്സ് കയറാൻ നിൽക്കുവാണെന്ന് ഫോണിലൂടെ പറയുമ്പോൾ ഉള്ള സ്ഥിരം ഉപദേശമാണിത്.

നേഴ്സിംഗ് അവസാന വർഷ വിദ്യാഭ്യാസവും കഴിഞ്ഞു കെട്ടും മാറാപ്പുമായി വരുന്ന ഭദ്രയ്ക്ക് എന്തു കൊണ്ടും എന്നും ഏട്ടന്റെ വാക്കുകൾ വിലപ്പെട്ടതായിരുന്നു. തന്റെ ഇഷ്ടത്തിന്റെ പുറത്തു പഠിക്കാൻ വിട്ട ഏട്ടനിന്ന് ഉറങ്ങില്ലെന്ന് അവൾക്കറിയാം. ഓരോ മണിക്കൂറും ഫോണിലൂടെ വിവരങ്ങൾ അറിഞ്ഞു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഏട്ടനെ അവൾ മനസ്സിലാക്കുയായിരുന്നു.

ഏട്ടന്റെയും മുത്തശ്ശിയുടെയും കൂടെ, നിളയുടെ തീരത്തുള്ള ഒരു കൊച്ചു ഗ്രാമവിശുദ്ധിയിൽ വളർന്ന അവൾക്ക് എന്നും കൂട്ടും കരുതലും അവളുടെ ദീപേട്ടൻ തന്നെ ആയിരുന്നു.

പത്താം ക്ലാസ്, പ്ലസ് ടു പരീക്ഷക്ക് വേണ്ടി പാതിരായ്ക്കിരുന്നു പഠിക്കുമ്പോൾ ഉറക്കം വരാതിരിക്കാൻ ഇടക്ക് ചൂടുള്ള കട്ടൻ ചായയുണ്ടാക്കി കൊണ്ടു കൊടുത്തും, പഠിത്തത്തിൽ ഒപ്പം തനിക്ക് കൂട്ടിരുന്നതും ഏട്ടനായിരുന്നു.

ഒരു ചുമരിന്റെ അപ്പുറത്ത് അവൾ പഠിക്കുമ്പോൾ കൂടെ ഇരുന്നുകൊണ്ട് ഒരു ശബ്ദം കൊണ്ടുപോലും ബുദ്ധിമുട്ടിയ്ക്കാതെ ഉറക്കമൊഴിച്ചിരിക്കുന്നുണ്ടാകും.

അത് തിരിച്ചറിയുക ഉറക്കക്ഷീണം പുറത്ത് കാണിക്കാതെ നെറ്റിയിൽ ഒരു മുത്തം തന്നു കൊണ്ട് പഠിച്ചതൊക്കെ മറക്കാതെ എഴുതണം എന്ന് പറഞ്ഞു പാടത്തേക്ക് പോകുമ്പോഴാണ്.

അത് കൊണ്ടൊക്കെയും അന്നും ഇന്നും അവൾക്ക് ഏറ്റവും അടുപ്പവും ഇഷ്ടവും ഏട്ടനെ തന്നെയായിരുന്നു.

പരാതികളും പരിഭവങ്ങളും ആവശ്യങ്ങളും കൊണ്ട്, ആ തഴമ്പിച്ച കൈകൾ എടുത്തു മുഖത്തിട്ടുരസി മൊഴിയുമ്പോൾ ഒരു പ്രതീക്ഷയാണ്. എന്തിനും ഏതിനും ഒരു ഉചിതമായ മാർഗമോ നിർദ്ദേശമോ ആ മനസ്സിലുണ്ടാകുമെന്ന പ്രതീക്ഷ.

ഓരോ ആഗ്രഹങ്ങളും ആവശ്യങ്ങളും പറയുമ്പോൾ ചെറു പുഞ്ചിരിയോടെ 'നമുക്ക് നോക്കാം' എന്ന് പറയുന്ന ഏട്ടനെ, അവളുടെ മനസ്സിൽ ഒരു പ്രത്യേക സ്ഥാനത്തു തന്നെ അവൾ പ്രതിഷ്ഠിച്ചു.

"പറയുന്ന ഓരോ സാധനങ്ങൾ വാങ്ങിക്കൊടുത്തും കൊഞ്ചിച്ചും വഷളാക്കണ്ട കേട്ടോ, നാളെ ആണൊരുത്തന്റെ കൂടെ ഇറക്കി വിടാനുള്ളതാണ്." എന്നൊക്കെ പറയുന്ന മുത്തശ്ശിയുടെ മുഖം ഓർത്തു പോകുന്നു.

ഈ ഒരു വാക്ക് മുത്തശ്ശിയിൽ നിന്നും കേൾക്കുമ്പോൾ ഏട്ടൻ നെടുവീർപ്പിടുന്നത് കാണാം. അവളെ നോക്കി ഒന്ന് പുഞ്ചിരിച്ചു കൊണ്ട് തന്റെ ഏട്ടൻ അകത്തേക്ക് പോകുമ്പോൾ ചെറിയ നീറ്റൽ ആ ഇളം മനസ്സിലും ഉണ്ടാകാറുണ്ട്.

ഭദ്ര, അവൾ നല്ല രീതിയിൽ പ്ലസ്ടു പാസ്സായി. ഏട്ടനും മുത്തശ്ശിയ്ക്കും തന്നെ പരസ്പരം പിരിഞ്ഞിരിക്കാൻ ഉള്ള സങ്കടം ഉണ്ടെങ്കിലും, നാട്ടിൽ നല്ല കോളേജുകൾ ഒന്നും ഇല്ലാത്തത് കൊണ്ട് ബാംഗ്ലൂരിലെ ഒരു നേഴ്സിങ് കോളജിൽ ചേരുകയായിരുന്നു. അകന്ന ഒരു ബന്ധത്തിലെ ഒരു കുട്ടിയുടെ ഒപ്പം ഹോസ്റ്റലിൽ ചേരുകയും ചെയ്തു.

ഒരു മായാലോകമായിരുന്നു ബാംഗ്ലൂരെങ്കിലും അവളെ നിയന്ത്രിച്ചു വെച്ചത് ഏട്ടന്റെ ഉപദേശങ്ങളും, ഏട്ടന് അവളോടുള്ള വിശ്വാസം കൂടി കാത്തു സൂക്ഷിക്കണം എന്നുള്ള ഒരു ദൃഢനിശ്ചയം കൂടിയായിരുന്നു.

അത് കാരണം ഈ നാലു വർഷ കാലയളവിൽ അവൾ സ്വയം നിയന്ത്രിച്ചു പഠനത്തിൽ ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിച്ചതു കൊണ്ടും, ദൈവാനുഗ്രഹം കൊണ്ടും, അവളുടെ ഏട്ടന്റെ പ്രാർത്ഥനയുടെ ഫലമായും എഴുതിയ ഒരു പേപ്പറും കിട്ടാതിരുന്നിട്ടില്ല.

സ്വന്തം രക്ഷിതാക്കളറിയാതെ ആർത്തുല്ലസിച്ചു നടക്കാൻ, മണിക്കൂറുകൾക്ക് ശരീരത്തിന് വിലയിട്ടു നടക്കുന്ന കൂട്ടുകാരികൾ, പലകുറി അവളെയും ക്ഷണിക്കാറുണ്ട്.

ഇവിടെ നമ്മുടെ ഈ പഠിപ്പിന്റെ പേരിൽ കാട്ടിക്കൂട്ടുന്ന കോപ്രായങ്ങളൊന്നും, നാട്ടിലെ ഒരു പൂച്ചക്കുട്ടി പോലും അറിയില്ല എന്നു പറഞ്ഞു ഒന്ന് ഉല്ലസിച്ചു നടക്കാൻ ഒരു പാട് നിർബന്ധിക്കാറുണ്ട്.

അവളുടെ ആ പട്ടിക്കാട്ടിലെ ഡ്രസ്സൊക്കെ മാറ്റി മോഡൽ ഡ്രസ്സിൽ തിളങ്ങി നടക്കാൻ പറയാറുണ്ട്.

കൂട്ടുകാരൊക്കെ അടിച്ചു പൊളിച്ചു നടക്കുമ്പോൾ അവളുടെ മനസ്സിലും ആഗ്രഹങ്ങളും മോഹങ്ങളും ഇല്ലാഞ്ഞിട്ടല്ല.

ഒരു നേരം വരെ പാടത്തും പറമ്പിലും കൊത്തിക്കിളക്കുന്ന ഏട്ടന്റെ പഴയ പോളിസ്റ്റർ കുപ്പായങ്ങൾ മനസ്സിൽ തെളിയുമ്പോഴും, പൊരി വെയിലത്ത് ഉരുകി ഒലിച്ചുണ്ടാക്കുന്ന തുച്ഛമായ വരുമാനം സ്വരുക്കൂട്ടി അയച്ചു തരുന്ന പണത്തിലേക്ക് നോക്കുമ്പോൾ, താനേ ആ ഏട്ടന്റെ കുഞ്ഞനിയത്തി ആയി മാറിപ്പോകും അവൾ.

ഇന്നീ യാത്രയിൽ ഇനി ഒരു തിരിച്ചു വരവില്ല. ഇനിയുള്ള കാലം ഏട്ടനെയും പരിചരിച്ചു നാട്ടിൽ തന്നെ ഏതെങ്കിലും ഒരു ഹോസ്പിറ്റലിൽ ജോലി തേടണം അതാണ് അവളുടെ ലക്ഷ്യം. എന്നിട്ട് നാലുവർഷം നേരിട്ടു കിട്ടാത്ത ആ സ്നേഹം ആവോളം അനുഭവിക്കണം.

ഓരോന്ന് ആലോചിച്ചു കൊണ്ട് വിൻഡോയിലൂടെ വരുന്ന പാതിരാ കാറ്റേറ്റ് അവൾ മെല്ലെ കണ്ണുകൾ അടച്ചു നിദ്രയിലേക്ക് ഊളിയിട്ടു.

പെട്ടെന്ന് ഫോൺ അടിച്ചപ്പോഴാണ് അവൾ ഉറക്കത്തിൽനിന്നും ഉണർന്നത്. സ്ക്രീനിൽ 'ഏട്ടൻ' എന്ന് തെളിഞ്ഞു കണ്ടപ്പോൾ അവൾ ഒന്നു ഉഷാറായി. ഫോണെടുത്തു ചെവിയിൽ വെച്ചപ്പോൾ തന്നെ 'എവിടെത്തി മോളേ?' എന്നുള്ള ചോദ്യമാണ് അവൾ കേട്ടത്.

‘സ്റ്റാന്റിലെത്തുന്ന സമയം കഴിഞ്ഞല്ലോ?’ എന്ന് പറഞ്ഞപ്പോഴാണ് ഭദ്ര പുറത്തെ കടകളുടെ ബോർഡുകളിലേക്ക് നോക്കുന്നത്.

“ഇവിടെ അടുത്തെത്തി ഏട്ടാ, അരമണിക്കൂറിനുള്ളിൽ സ്റ്റാൻഡിൽ എത്തു”മെന്ന് പറഞ്ഞു കൊണ്ട് അവൾ ഫോൺ കട്ടാക്കി.

അവൾ പ്രതീക്ഷിച്ചതു പോലെ തന്നെ ഏട്ടൻ ചേതക്കുമായി സ്റ്റാന്റിന്റെ മുമ്പിൽ തന്നെയുണ്ടായിരുന്നു. നാട്ടിലേക്ക് വരികയാണെന്ന് പറഞ്ഞു ഏട്ടന് ഫോൺ വിളിച്ചാൽ പിന്നെ അവിടുന്ന് ബസ്സിൽ കയറിയാൽ ഒരു സമാധാനമാണ്.

ഏത് അസമയത്തും ഏട്ടൻ തന്നെ വീട്ടിലേക്ക കൂട്ടി കൊണ്ടു പോകാൻ സ്റ്റാന്റിൽ ഉണ്ടാകുമെന്നുള്ളത് അവൾക്ക് ഒരു ധൈര്യമാണ്.

ബസ്സിൽ നിന്നിറങ്ങി ഏട്ടനെ ഒന്ന് കെട്ടിപ്പിടിച്ചു കുശലം ചോദിച്ചു.

‘ഈ പാതിരായ്ക്ക് ഉറക്കവുമൊഴിച്ചു കാത്തിരിക്കേണ്ട എന്ന് പറഞ്ഞതല്ലേ?’ എന്ന് അവൾ ഒരു പരിഭവത്തിൽ പറയുമ്പോൾ ആ ഏട്ടനൊരു ചിരിച്ചു കൊണ്ട് മറുപടിയുണ്ട്.

“നട്ടപ്പാതിരക്ക് നിന്നെ ഞാൻ വല്ല ചെന്നായ്ക്കൾക്കും പിച്ചിച്ചീന്താൻ ഇട്ടുകൊടുക്കാം, അല്ല പിന്നേ. എനിക്കിതല്ലാതെ എന്താ പെണ്ണേ പണി?”

“അതേ… എനിക്ക് ആണായിട്ടും പെണ്ണായിട്ടും ഒന്നേയുള്ളൂ. അവൾക്ക് വേണ്ടി ഉറക്കമൊഴിക്കുന്നതോണ്ട് എനിക്കൊരു ചുക്കും വരാൻ പോകുന്നില്ല.പിന്നെ എനിക്കും ഒരു കാത്തിരിപ്പിന്റെ സുഖമൊക്കെ അറിയണ്ടേ കൊച്ചേ……?”

“സമയം കളയാതെ കേറിയിരി കൊച്ചേ..”

ഈ വാക്കുകളാണ് അവളെ ആ ഏട്ടന്റെ പെങ്ങളായി ജീവിക്കാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നത്. തനിച്ചുവരുന്ന പെങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി നാമജപം ചൊല്ലി കാത്തിരിക്കുന്ന ആ ഏട്ടന്റെ തഴമ്പിച്ച ഉള്ളം കയ്യിലും, സ്നേഹിക്കാൻ മാത്രമറിയുന്ന ആ മനസ്സും, ചുറ്റും സംരക്ഷണം ഉറപ്പു വരുത്തുന്ന പൂച്ചക്കണ്ണിലും ഉള്ള സുരക്ഷിതത്വവും, കരുതലും, ഒരു കാമുകന്റെയും ഉള്ള് പൊള്ളയായ കാറ്റുനിറച്ചു വീർപ്പിച്ചു നടക്കുന്ന മസിലുകൾക്കും നൽകാനാകില്ല എന്ന ഒരു വിശ്വാസമാണ് ആ ഏട്ടന്റെ പിറകിലിരിക്കുമ്പോൾ ആ ഏട്ടന്റെ അരക്കെട്ടിൽ മുറുകുന്ന അവളുടെ കൈകൾ കൊണ്ടുള്ള ആ കെട്ടിപ്പിടിത്തം.

അതെ. നാലു വർഷം മുൻപ് പഠിക്കാനായി പോകുമ്പോ ഏട്ടൻ അവൾക്ക് നാട്ടിൽ ഒരു ജോലി വാങ്ങിച്ചു കൊടുക്കാം എന്ന ഉറപ്പ് നൽകിയിരുന്നു.

ഏട്ടന്റെ പിറകിൽ കെട്ടിപിടിച്ചുകൊണ്ട് തണുത്ത കാറ്റ് മുഖത്തടിക്കുമ്പോൾ അവളോർത്തു. മുത്തശ്ശി മൂന്നു വർഷം മുൻപ് വിട വാങ്ങി. ഇനിയുള്ള തന്റെ ജീവിതം ഏട്ടന്റെ ഒപ്പമാണ്.

അച്ഛനും അമ്മയും 6 വയസുള്ളപ്പോൾ കാറപകടത്തിൽ മരിച്ചതിനു ശേഷം പൊന്നുപോലെയാണ് രണ്ടാളും കൂടെ തന്നെ നോക്കിയത് . അതുപോലെ ഇനി തന്റെ ഏട്ടനെ നോക്കേണ്ടതും തന്റെ മാത്രം കടമയാണ്.

ഇപ്പോൾ സ്ത്രീത്വത്തിലേക്ക് പൂത്തുലയുന്ന ഈ പ്രായത്തിൽ, ഒത്തിരി പേര് ബാംഗ്ലൂരിൽ തന്നെ ഭദ്രയെ അവരുടെ ജീവിതത്തിലേക്കും ചിലർ സ്വകാര്യതയിലേക്കും ക്ഷണിക്കയുണ്ടായി. ഭദ്രയുടെ ലോകം ഏട്ടന്റെ അടുത്താണ് എന്ന് മനസിലാക്കിക്കൊടുക്കാൻ പോലും മെനക്കെടാതെയാണ് ബാംഗ്ലൂർ നഗരത്തിനോട് അവൾ വിട വാങ്ങിയത്.

പക്ഷെ ഏട്ടൻ അവളോട് പഠിപ്പിച്ച പാഠങ്ങൾ, അവളുടെ ഉള്ളിലെ വികാരങ്ങൾ പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതിൽ ഒളിക്കുകയോ ലജ്ജിക്കുകയോ ചെയ്യരുതെന്ന് മാത്രമാണ്. എങ്കിൽ കൂടെയും, ഒരു ആൺ സുഹൃത്തിനെ ഒന്ന് പുണരാനോ കൂട്ടുകാരികളുടെ ഒപ്പം ഒരു രാത്രി, ആ നഗരത്തിന്റെ സ്വത്തായ ഊഷ്മള ജീവിതം ആസ്വദിക്കാനോ അവൾ മുതിരാത്തത്, ഒരു പക്ഷെ അവളിലെ സ്ത്രീത്വത്തിന്റെ കെട്ടഴിഞ്ഞു പോകാൻ ആ നഗരത്തിനു ഭാഗ്യം ഉണ്ടാവാത്തതു കൊണ്ടാണ് എന്ന് ഈ കഥാകാരന് തോന്നിയിട്ടുണ്ട്.

നൂലുപൊട്ടിയ പട്ടം പോലെ അവൾ പാറിപ്പറക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ അവളുടെ നിഷ്കളങ്കമായ മുഖം ഓർത്തു കൊണ്ട് ആർക്കും അതിനു കഴിയുമോ എന്ന് ചോദിക്കേണ്ടി വരും. പക്ഷെ അവളുടെ ഉള്ളിലും ഒരു മനസുണ്ട്. അതിനു പറന്നു പറന്നു വാനിലുയരാനും നൂല് പൊട്ടിച്ചുകൊണ്ട് കാറ്റിൽ പറക്കുമ്പോൾ അതിന്റെ ഇഷ്ടത്തിന് എങ്ങോട്ടെന്നില്ലാതെ പറക്കാനും അതിനും ഇത്തിരി കുറുമ്പൊക്കെ കാണില്ലേ?

കാണും.

അത് മനസ്സിലാക്കാൻ നമുക്ക് കഥയിലേക്ക് പോകാം.

“ഏട്ടാ.. ”

“എന്താ പൊന്നൂസേ..”

“ഞാൻ കാണുമ്പോ ഷേവ് ചെയ്യണം എന്ന് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതല്ലേ”

“മോളെ അത് മറന്നല്ലോ, ഏട്ടനു ഇന്നൊരുപാട് ജോലി ഉണ്ടായിരുന്നു.”

“നാളെ ഞാൻ ഷേവ് ചെയ്തു തരാം കേട്ടോ”

“അതിനെന്താ മോള് ചെയ്തോളൂന്നേ.”

വീടെത്തും വരെ കുറുമ്പിപെണ്ണ് ഓരോന്നു ഏട്ടനെ ചോദിച്ചോണ്ടു ഇരുന്നു.

നീളൻ മതിലിനു മുൻപിൽ സ്കൂട്ടർ നിർത്തിയതിനു ശേഷം ദീപൻ ഗേറ്റ് തുറന്നുകൊണ്ട് അകത്തു കയറി,

ഭദ്ര തോളത്തുള്ള വലിയ ബാഗിനെ ഇറക്കി വെച്ചപ്പോൾ, ദീപൻ അതെടുത്തുകൊണ്ട് അവളുടെ മുറിയിലേക്ക് നടന്നു.

മുറിയിലെ റ്റ്യൂബ് ലൈറ്റിന്റെ പ്രകാശത്തിൽ മൂന്നു മാസം മുൻപ് തന്നെ പിരിഞ്ഞ തന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട ബെഡും, സ്റ്റഡി ടേബിളും, ഒപ്പം വൃത്തിയായി അടുക്കി വെച്ച പുസ്തങ്ങളും, എല്ലാം അതുപോലെ തന്നെ ഏട്ടൻ സൂക്ഷിച്ചു വെച്ചിരിക്കുന്നു.

ഭദ്ര ആദ്യം തന്നെ, ഏട്ടന്റെ കഴുത്തിലൂടെ അവളുടെ ഇരുകൈകളും കോർത്തുകൊണ്ട്, ഏട്ടന്റെ ആ കുറ്റി രോമം നിറഞ്ഞ വെളുത്ത കവിളിൽ ഒരു കടി കൊടുത്തു.

നോക്കിയപ്പോൾ, തന്റെ പല്ലുകളുടെ പാടുകൾ നല്കിയ ഒരു വൃത്തം. അവൾ അതിൽ നാവു നീട്ടിയൊന്ന് നക്കിയശേഷം അവിടെ ഒരുമ്മ കൂടി നല്കി. എന്നിട്ട് ബെഡിലേക്ക് ഒറ്റ ചാട്ടം.

“വന്നപ്പോഴേക്കും എന്റെ മോൾക്ക് കുറുമ്പ് കാണിക്കാൻ ധൃതി ആയി, അല്ലെ?”

“ഏട്ടാ വല്ലാത്ത ക്ഷീണം, ഞാൻ കിടക്കട്ടെ.”

“മോളെ വിശക്കുന്നുണ്ടോ?”

“ഇല്ലേട്ടാ.”

രാവിലെ പുതപ്പിനുള്ളിൽ ചുരുണ്ടു കൂടികിടക്കുമ്പോൾ എന്തോ കല്ലിൽ വന്നടിക്കുന്ന ശബ്ദം കേട്ടാണ് ഭദ്ര കണ്ണ് തുറന്നത്. ബെഡിൽ നിന്നും കൊലുസു കിലുക്കി നടന്നു പുറത്തേക്ക് വന്നപ്പോൾ തന്റെ മുഷിഞ്ഞ വസ്ത്രങ്ങൾ അലക്കുന്ന ഏട്ടനെ ആണവൾ കാണുന്നത്. തന്റെ അടിവസ്ത്രങ്ങൾ ഉൾപ്പെടെ ബാഗിൽ ആക്കിയത് ദീപൻ എടുത്തുകൊണ്ട് പോയി അലക്കുന്നതും അയയിൽ വിരിച്ചിടുന്നതും അവൾ കൺകുളിരെ നോക്കി നിന്നു.

“ഏട്ടാ..”

“ങ് ഹാ, മോളുണർന്നോ?”

“മ്മ്”

“പല്ലുതേച്ച് വന്നോളൂ, ഏട്ടൻ ഭക്ഷണം എടുത്തു വച്ചിട്ടുണ്ട്. അതുകഴിഞ്ഞു തലയിൽ കാച്ചിയ വെളിച്ചെണ്ണ പുരട്ടിത്തരാം.”

“ശരിയേട്ടാ..”

ചെറുപ്പം മുതൽ അതാണ് പതിവ്. അവളുടെ മുടിയിൽ കാച്ചിയ എണ്ണ പുരട്ടി താളിതേച്ചു കഴുകിക്കളയാൻ അവൾക്ക് ഏട്ടൻ വേണം. മുത്തശ്ശിയെപ്പോലും അതിന് അനുവദിച്ചിട്ടില്ല. ഇന്നും അങ്ങനെ തന്നെ. അവൾ അവധിയ്ക്കു വന്നാൽ ആദ്യദിവസം തന്നെ ദീപന്റെ ജോലി അതാണ്.

കാച്ചി വെച്ച വെളിച്ചെണ്ണ നെറുകയിൽ ഇട്ടുകൊടുത്തുകൊണ്ട് ദീപൻ ഭദ്രയുടെ നീളൻ മുടി കയ്യിലെടുത്തു. അത് കൈപ്പത്തിയിൽ വിടർത്തികൊണ്ട് എണ്ണ അതിൽ തേച്ചു.

“അമ്മയുടെ സൗന്ദര്യം പോലെ, മുടിയഴകും കിട്ടിയിട്ടുണ്ട് മോൾക്ക്”

“എനിക്ക് ഇത് വെട്ടണം എന്നുണ്ട് ഏട്ടാ” എന്ന് പറഞ്ഞപ്പോൾ ദീപൻ അവളുടെ ഇടുപ്പിലായി നല്ലൊരു നുള്ളു കൊടുത്തു.

“പെണ്ണിന്റെ അഴക് അവളുടെ മുടിയിലാണ് മോളെ.”

“അതൊക്കെ പണ്ടല്ലേ ഏട്ടാ? എന്റെ ഈ മുടിയും വെച്ച് ബാംഗ്ലൂരിൽ എവിടേം പോകാൻ പറ്റില്ല. എല്ലാരും കളിയാക്കുവാ അവിടെ.”

“അതെയോ, മോൾക്ക് നിർബന്ധം ആണേൽ മുറിക്കാം, സാരമില്ല.”

“വേണ്ട ഏട്ടാ, ചെറുപ്പം മുതലേ ഇതിനെ താലോലിച്ചു ഇതുവരെ എത്തിച്ചില്ലേ? ഇത്രയ്ക്ക് ഇഷ്ടമാണ് എങ്കിൽ ഏട്ടന് ഇതുപോലെ വളർത്തിക്കൂടെ”

“കിന്നാരം പറയാതെ കുളിക്കാൻ നോക്ക്.” ദീപൻ ഭദ്രയെ കുളിമുറിയിലേക്ക് അയച്ചു.

കുളിമുറിയിലെ മുട്ടിപ്പലകയിൽ അവൾ ഇരുന്നു.

ബക്കറ്റിൽ ചൂടുവെള്ളം നിറച്ചു വെച്ചത് അവൾ കപ്പിൽ എടുത്തു. ഓരോ കപ്പ് വെള്ളം അവളുടെ പൂമേനിയെ നനയിച്ചുകൊണ്ട് താഴേക്ക് ഒഴുകി. എല്ലാം മറന്നുകൊണ്ട് അവൾ നനഞ്ഞു. കപ്പിലെ വെള്ളത്തിൽ നിന്നും വീഴുന്ന വെള്ളത്തുള്ളികളുടെ ചാറ്റൽ ഭദ്രയുടെ താഴികക്കുടങ്ങളെ തട്ടി ചിന്നി തെറിച്ചു. ചെറുതും നീളമുള്ളതുമായ അവളുടെ മുലക്കണ്ണുകളെ അവൾ കൈകുമ്പിളിൽ വെള്ളം എടുത്തുകൊണ്ട് പ്രത്യേകമായി നനയിച്ചു.

നീളമുള്ളതും കട്ടിയുള്ളതുമായ അവളുടെ മുടിയിഴകൾ നനഞ്ഞു കൊണ്ടിരുന്നു. അവളുടെ നീളൻ വിരൽ കൊണ്ട് തഴച്ചു വളർന്ന അവളുടെ മുടി വെള്ളം കൊണ്ട് കഴുകിയുണർത്തി. അവളുടെ മുടിയെ അവൾ താളി കൊണ്ട് കഴുകി.

ചെറുപ്പം മുതലേ ദീപൻ അതാണ് അവളെ ശീലിപ്പിച്ചത്. പ്രകൃതി ദത്തമായ സൗന്ദര്യക്കൂട്ടുകൾ ആണ് എപ്പോഴും നല്ലത് എന്ന് പണ്ടേയ്ക്കു തന്നെ അവൾ ഏട്ടനിൽ നിന്നും പഠിച്ചിരുന്നു.

ഭദ്ര അവളുടെ മുഖവും സുന്ദരമേനിയും പയറുപൊടി തേച്ചുകൊണ്ട് മിനുക്കി. മഞ്ഞൾ അരച്ചത് മുഖത്തും അവളുടെ കാലുകളിലും തേച്ചുകൊണ്ട് കപ്പിലെ വെള്ളത്തിൽ നിന്നും വീഴുന്ന വെള്ളത്തുള്ളികളുടെ അടിയിൽ അവൾ ഒരു മുട്ടിപ്പലകയിൽ കാലുനീട്ടി അവൾ ഇരുന്നു.

കുറച്ച് മിനിറ്റിനുശേഷം, മുടിക്ക് ചുറ്റും ഒരു തോർത്തുകൊണ്ട് കെട്ടിവെച്ചുകൊണ്ട് ടവൽ കൊണ്ട് അവളെ പൊതിഞ്ഞു ബാത്ത്റൂമിൽ നിന്ന് ഭദ്ര പുറത്തേയ്ക്കിറങ്ങി.

ഏട്ടന്റെ സാന്നിധ്യം അവഗണിച്ച്, ഏട്ടന്റെ മുൻപിലൂടെ എങ്ങും നോക്കാതെ ഭദ്ര അവളുടെ മുറിയിലേക്ക് നടന്നു.

ദീപൻ അടുത്തുള്ളപ്പോൾ അവൾ ആസ്വദിക്കുന്ന ഒരു പ്രത്യേകമായ സുരക്ഷിതത്വമുണ്ട്. ബാത്റൂമിൽ കതകടച്ചു കുളിക്കുമ്പോൾ അവൾ അകത്തെ കുറ്റി ഒരിക്കലും ഇടാറില്ല.

അതുപോലെ, ഡ്രസ്സ് മാറുമ്പോഴും വാതിലൊന്നു പതിയെ ചാരിവെക്കുക മാത്രമേ ചെയ്യുകയുള്ളൂ. കാരണം ഒരിക്കൽ പോലും ദീപൻ അവളുടെ സൗകര്യതയിൽ കയറിവരുമെന്ന പേടി അവൾക്കില്ലായിരുന്നു.

പുതിയ പച്ച പട്ടുപാവാട അവൾക്കായി തയ്പ്പിച്ചു വാങ്ങിവെച്ചത്, അലമാരയിൽ നിന്നും ന്യൂസ് പേപ്പറിൽ പൊതിഞ്ഞുകൊണ്ട് അവളുടെ മുറിയിൽ ഡ്രസ്സിങ് ടേബിളിൽ വച്ചിരിക്കുന്നത് ഭദ്ര കണ്ടു.

ഭദ്ര അവളുടെ ടവൽ അഴിച്ചുകൊണ്ട് നിലത്തിട്ടു.

“ഏട്ടാ ഇതാണോ ഞാൻ ഇടണ്ടേ?” അവൾ ഉറക്കെ വിളിച്ചുചോദിച്ചു.

“അതെ മോളെ.”

ദീപൻ വാങ്ങിവെച്ച ബ്രേസിയറും പാന്റിയും ഭദ്ര അലമാരയിൽ നിന്ന് എടുത്തു നോക്കി. നല്ല സോഫ്റ്റാണ് രണ്ടും. അത് രണ്ടുമിട്ട് ആ പട്ടു പാവാടയും ധരിച്ചിട്ട് അവൾ കണ്ണാടിയിലേക്ക് നോക്കി. പറഞ്ഞു വെച്ചപോലെ തയ്പ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ഏട്ടന് ഇതൊക്കെ എങ്ങനെ സാധിക്കുന്നു എന്ന് പാവാടയിൽ തുന്നിയ ചെറിയ പൂക്കളെ നോക്കി ഭദ്ര അത്ഭുതപ്പെട്ടു.

“ഏട്ടാ” എന്ന് വിളിച്ചപ്പോൾ കസേരയിൽ പത്രം വായിച്ചിരുന്ന ദീപൻ പത്രമെടുത്തു മടക്കി വെച്ചുകൊണ്ട് ഭദ്രയുടെ മുറിയിലേക്ക് കയറി.

ഭദ്രയുടെ തലയിലെ തോർത്ത് അഴിച്ചുകൊണ്ട്, ദീപൻ അവളുടെ തല തോർത്തികൊടുത്തു.

ഭദ്ര ഏട്ടന്റെ മാറിലേക്ക് ചേർന്ന് നിന്നുകൊണ്ട് ആ ജോലി എളുപ്പമാക്കി.

തല തോർത്തുമ്പോൾ ദീപൻ അവളുടെ മുടിയുടെ സുഗന്ധം അറിയാൻ പതിവുപോലെ മുഖം അവളുടെ മൂർദ്ധാവിലേക്ക് അടുപ്പിച്ചു.

“വാസനയുണ്ടോ ഏട്ടാ.”

“ഇളം താളിയല്ലേ, വാസന ഉണ്ടാവുമല്ലോ.”

ദീപൻ അതോടൊപ്പം അവളുടെ നെറ്റിയിൽ ചുംബനം കൊടുത്തു.

ഭദ്രയുടെ കണ്ണുകൾ അത് ആസ്വദിച്ചുകൊണ്ട് പതിയെ കൂമ്പിയടഞ്ഞു. അവൾ ഏട്ടനെ ആലിംഗനം ചെയ്തുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു,

“എത്ര നാളായി ഏട്ടൻ ഇതുപോലെ എന്നെ ഒന്ന് മുത്തമിട്ടിട്ട്.”

“ഇനി മോളിവിടെയല്ലേ, എപ്പോ വേണേലും തരാല്ലോ.”

ഏട്ടന്റെ നെഞ്ചിൽ ഷർട്ടിനു മുകളിലൂടെ അവൾ ഒരുമ്മ തിരിച്ചു ഏട്ടനും കൊടുത്തു.

“കണ്ണെഴുതണ്ടേ?” ഭദ്ര ചോദിച്ചു.

“ഞാൻ എഴുതിത്തരാം.”

“ഉം..“ അവൾ ചിരിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു.

കരിമഷികൊണ്ട് കണ്ണെഴുതിക്കാനും അവൾക്ക് ദീപൻ തന്നെ വേണം. ചന്ദനം അരച്ചുകൊണ്ട് അവളുടെ തിരുനെറ്റിയിൽ ചെറിയ കുറി ഇട്ടുകൊടുത്തുകൊണ്ട് അവളുടെ മുഖം കൈക്കുമ്പിളിൽ ഏട്ടൻ കോരിയെടുത്തു.

“നല്ല ചേലാണ് എന്റെ കുട്ടിയെ കാണാൻ”

അവളുടെ കാർകൂന്തൽ ചീവികൊടുത്തുകൊണ്ട് അവളുടെ മുടിയിഴകളിൽ മുഖം ചേർത്തു.

“ഏട്ടൻ ഇപ്പോഴും എന്റെ മുടി ചീകുമ്പോ എന്തിനാ മുഖം അവിടെ ചേർത്ത് പിടിക്കുന്നത്?”

“അത് പണ്ടേ ഉള്ള ശീലമാണ് മോളെ, മാറ്റാൻ പറ്റുന്നില്ല”

“പണ്ടെന്നു പറയുമ്പോ?”

“മോളുടെ അമ്മയും ഇതുപോലെ മുടിയുള്ള പെണ്ണായിരുന്നു. ചെറുപ്പത്തിൽ അമ്മയുടെ കുളി കഴിഞ്ഞു ഈറൻ മുടിയുണക്കുമ്പോ ഞാൻ ആ കാർകൂന്തൽ കയ്യില് പിടിച്ചു മണത്തിരുന്ന ഓർമ്മയാ..”

“അപ്പൊ മുത്തശ്ശി എന്ത്യേ, ഇവിടെ ഇല്ലായിരുന്നോ ഏട്ടാ?”

“നിന്റെ മുത്തശ്ശി നീ ജനിച്ചതിനു ശേഷമാണ് നമ്മുടെ അച്ഛനോടുള്ള പിണക്കം മറന്നു ഇങ്ങോട്ട് വന്നത്.”

“അതെന്താ ഏട്ടാ പിണങ്ങിപ്പോയത് ?”

“മുത്തശ്ശി നമ്മുടെ അച്ഛനെ അത്രയും സ്നേഹിച്ചു വളർത്തി. എന്നിട്ട് മുത്തശ്ശിക്ക് തീരെ ഇഷ്ടമില്ലാത്ത ഒരു കുടുംബത്തിലെ പെൺകുട്ടിയെ വീട്ടിലേക്ക് വിളിച്ചുകൊണ്ടു വന്നപ്പോൾ, മുത്തശ്ശിയ്ക്ക് ദേഷ്യം വരില്ലേ? അതുകൊണ്ട് അവരുടെ കൂടപ്പിറപ്പുകൾക്ക് ഒപ്പം മുത്തശ്ശി പിന്നീട് താമസമായി.”

“ഓഹ് അത് ശരി.”

ദീപൻ അവളെ കട്ടിലിൽ ഇരുത്തി, ഒരു സ്വർണ പാദസരം അവളുടെ കാലിൽ അണിയിച്ചു.

“ഇത് അമ്മയുടെയാണ്....”

“നന്നായിട്ടുണ്ട് ഏട്ടാ ..”

അവളുടെ കാലിനെ അത് മനോഹാരിയാക്കിയപ്പോൾ കണ്ടു കൺ നിറഞ്ഞ ദീപൻ, അതിൽ ഒരു മുത്തം കൊടുത്തു.

ഭദ്ര നാണം കൊണ്ട് ചിരിച്ചു.

വീട് അടച്ചുകൊണ്ട് തന്റെ കാലൻ കുടയുമെടുത്തു ദീപൻ നടക്കുന്നതിനൊപ്പം വരമ്പത്തുടെ പച്ച പട്ടു പാവാടയണിഞ്ഞുകൊണ്ട് ഏട്ടന്റെ പിറകെ അവളും അമ്പലത്തിലേക്ക് നടന്നു.

അമ്പലത്തിന്റെ അടുത്തെത്തിയപ്പോൾ, യേശുദാസിന്റെ ഗംഗാ തീർത്ഥം കേട്ടുതുടങ്ങി. അവിടെ ആൽത്തറയുടെ അരികിലായി ചില പൂങ്കന്മാരുടെ നോട്ടം ഭദ്രയുടെ മുൻപിലും പിൻപിലും ഉണ്ടായിരുന്നു. അവൾ അവരെയൊന്നും കണ്ട ഭാവം പോലും ഇല്ലാതെ അമ്പലത്തിലേക്ക് നടന്നു.

ദീപൻ പിറകെ നടന്നുകൊണ്ട് അവരെ നോക്കിയപ്പോൾ അവർ മറ്റ് എവിടയോ കൈചൂണ്ടി പക്ഷി നിരീക്ഷണ വിവരണം നടത്തി.

ദീപൻ പുഷ്പാഞ്ജലിയും പ്രസാദവും വാങ്ങിക്കൊണ്ട് നടന്നു വരുമ്പോൾ ഭദ്ര ഏട്ടനോട് ചോദിച്ചു,

“ഏട്ടൻ എന്താണ് പ്രാർത്ഥിച്ചത്?”

“എന്റെ മോൾക്ക് പൂർണ്ണ ഐശ്വര്യങ്ങളും നല്കാനല്ലാതെ മറ്റെന്താണ് ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കേണ്ടത്?”

“എനിക്കറിയാം ഏട്ടാ ഞാൻ ചോദിച്ചെന്നുള്ളൂ. പിന്നെ ഇന്ന് എന്താണ് നമ്മൾ ചെയ്യാൻ പോകുന്നത്?”

“ഇന്ന് മോള് റ്റിവി കണ്ടിരുന്നോളൂ. ഏട്ടൻ അനന്തൻ ഡോക്ടറെ കണ്ടിട്ട് മോളുടെ ജോലിക്കാര്യം സംസാരിച്ചിട്ട് വരാം.”

“ഞാൻ ഊണിന് ഏട്ടന് ഇഷ്ടമുള്ളതൊക്കെ ഉണ്ടാക്കി വെക്കാം.”

ദീപൻ അവളെ തനിച്ചാക്കി വീട് വിട്ടു ഇറങ്ങിയപ്പോൾ കുസൃതി പെണ്ണ് ഏട്ടന് ഇഷ്ടമുള്ള മാമ്പഴ പുളിശ്ശേരിയും കൂട്ടുകറിയും ഉണ്ടാക്കി.

അതുകഴിഞ്ഞു കുറെ നേരം പത്മരാജന്റെ കഥാ പുസ്തകമൊക്കെ നോക്കി സമയം കളഞ്ഞു. പുസ്തകത്തിൽ ഒരു അമ്മയുടെയും മകളുടെയും കഥ വായിച്ചപ്പോൾ അമ്മയെ കുറിച്ചുള്ള ഓർമ്മകൾ അവളുടെ മനസിലേക്ക് വന്നു.

ദീപൻ അപ്പോഴേക്കും അവളുടെ ഫോണിലേക്ക് വിളിച്ചു .

“മോളെ, ഏട്ടൻ ഇച്ചിരി വൈകും, മോൾക്ക് വിശക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ കഴിച്ചോളൂട്ടോ.”

“ഉഹ്ഉം… വന്നിട്ട് ഒന്നിച്ചു കഴിക്കാം ഏട്ടാ.”

തിരിച്ചു വീട്ടിലെത്തിയപ്പോൾ, ഭദ്ര അവളുടെ മെത്തയിൽ കിടന്നു ഉറങ്ങുകയിരുന്നു.

ദീപൻ വന്നു കാളിങ് ബെൽ അടിച്ചപ്പോൾ ഹാളിലെ തറയിൽ പുല്ലുപായിൽ കിടന്ന അവൾ പതിയെ മിഴകൾ തുറന്നു. മുടി വാരിക്കെട്ടി വാതിൽ തുറന്നു.

നേരിയതായി വിയർത്ത്, മയക്കം വിടാത്ത കണ്ണുകളുമായി നില്ക്കുന്ന അനിയത്തിയുടെ മുഖത്തുനോക്കി ദീപൻ അല്പനേരം നിന്നു.

“എന്താ ഏട്ടാ?”

“മോളെ ഉച്ചയൂണ് കഴിച്ചോ?”

“ഇല്ല ഏട്ടാ, വായോ. ഞാൻ ചോറ് വിളമ്പാം.”

“ഉം.”

“എന്ത് പറഞ്ഞു ഏട്ടാ എന്റെ ജോലിക്കാര്യത്തെ പറ്റി?” ഇലയിൽ ചോറ് വിളമ്പുമ്പോൾ ഭദ്ര ഏട്ടനോട് ആരാഞ്ഞു.

“അടുത്തയാഴ്ച മുതൽ മോൾക്ക് അനന്തൻ ഡോക്ടറുടെ ക്ലിനിക്കിൽ ജോലിക്കു പോകാം” പഴുത്ത മാമ്പഴം അമർത്തി ദീപൻ പറഞ്ഞു,

“പഴുത്തു നിൽക്കുവാണ് അല്ലെ? എവിടെന്നു പറിച്ചു മോള്?”

“തെക്കേ തൊടിയിൽ മൂവാണ്ടൻ മാവിൽ നിന്നും.”

“മോളെ.. ചെരിപ്പിടാതെ അങ്ങോട്ട് പോകല്ലേ കേട്ടോ ..”

“ഉവ്വ് ഏട്ടാ ..”

“മോളിരിക്ക് ….”

“ഉം …ഇരിക്കാം ഏട്ടാ …” ദീപൻ കഴിക്കുന്നത് നോക്കി ഭദ്ര മേശയുടെ അരികിൽ ഇരുന്നു.

ദീപൻ കഴിച്ചു കൈ കഴുകാൻ മോന്തയിലെ വെള്ളം എടുത്തു പാത്രത്തിലേക്ക് ഒഴിക്കും മുൻപ് ഭദ്ര പറഞ്ഞു,

“കോലായിൽ നിന്ന് കഴുകിക്കോ ഏട്ടാ…”

താൻ കഴിച്ച പാത്രത്തിൽ ചോറ് വിളമ്പികൊണ്ട് ഭദ്ര കഴിക്കുന്നത് കണ്ടപ്പോൾ ദീപൻ മനസ്സിൽ പറഞ്ഞു, “പൊട്ടിക്കാളി”.

ദീപൻ ഉമ്മറത്തെ സോഫയിൽ ഇരുന്നുകൊണ്ട് ഓല വിശറികൊണ്ട് വീശി മേടച്ചൂടിന് ആശ്വാസമേകി.

ഭദ്ര കഴിച്ചു കഴിഞ്ഞു പാത്രമൊക്കെ മോറി വെച്ചുകൊണ്ട് ഏട്ടന്റെ അടുത്ത് വന്നു പറഞ്ഞു,

“ഏട്ടാ…ഒന്നെണീക്കാൻ…”

ദീപൻ എണീറ്റപ്പോൾ ഭദ്ര ഏട്ടനെ കെട്ടിപിടിച്ചു കൊണ്ട് അവളുടെ ഉപ്പൂറ്റി പൊക്കി നിന്നു. എന്നിട്ട് ഏട്ടന്റെ കവിളത്തൊരുമ്മ കൊടുത്തുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു,

“എന്റെ പുന്നാര ഏട്ടൻ. ഇത്രവേഗം ജോലിയും കിട്ടുമെന്നു ഞാൻ വിചാരിച്ചതല്ല…”

എന്തുകൊണ്ടോ അപ്പോൾ തന്റെ കവിൾത്തടങ്ങൾക്ക് ചൂടേറിയതുപോലെ അവൾക്ക് തോന്നി. അവളുടെ മുഖം ആകെ ചുവന്നതുപോലെ ദീപനും തോന്നി.

അനിയത്തിയുടെ കണ്ണുകളിലേക്ക് നോക്കി, വാൽസല്യപൂർവം അവളെ പുണർന്നു നില്ക്കവേ, മനസ്സിൽ ഒരു മിന്നൽ ഉണ്ടായതുപോലെ ഇരുവർക്കും തോന്നി.

അന്ന് ഉച്ച കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഇരുവരും ചെസ്സ് കളിച്ചുകൊണ്ട് സമയം ചിലവഴിച്ചു.

വൈകീട്ട് ഏട്ടന്റെയൊപ്പം തെക്കേ തൊടിയിലും അധികം ആരും പോകാത്ത പടവുള്ള കുളത്തിലുമൊക്കെ ഭദ്രയും കൂടെ ചെന്നു.

അമ്മയുണ്ടായിരുന്നപ്പോൾ കുളത്തിൽ കുളിച്ചതൊക്കെ ഇരുവർക്കും ഓർമവന്നു.

ഭദ്ര കാലുനീട്ടികൊണ്ട് കുളത്തിലെ വെള്ളത്തിൽ മീൻ കുഞ്ഞുങ്ങൾക്ക് തീറ്റ കൊടുത്തു.

ദീപൻ മാമ്പഴം പറിച്ചു വരുമ്പോൾ കൽപ്പടവിൽ ചാരി ഇരുന്നുകൊണ്ട് കണ്ണടച്ചുകൊണ്ട് മീനിന്റെ വിശപ്പിന് ആശ്വാസം നല്കുന്ന അവളുടെ, മനസിലെ കുസൃതി എല്ലാം മുഖത്തേക്ക് വരുന്നത് ദീപൻ നോക്കി നിന്നു.

വീട്ടിലെത്തി മുഖമൊക്കെ കഴുകി നാമം ജപിച്ചു ഇരുവരും കഥയൊക്കെ പറഞ്ഞു ആ ദിവസം അവസാനിപ്പിച്ചു.

അങ്ങനെ നഴ്സിംഗ് ഹോമിലേക്ക് പോകേണ്ട ദിവസമെത്തി. ഭദ്ര അവളുടെ സർട്ടിഫിക്കറ്റ് എല്ലാം തയാറാക്കി വെച്ചു. അന്നും പതിവുപോലെ കുളി കഴിഞ്ഞു ദീപൻ തല തോർത്തുകയും രാസനാദി പൊടി ഇട്ടുകൊടുക്കയും ചെയ്തു.

ദീപൻ അവളുടെ മുറിയിൽ നിന്നും പുറത്തേക്ക് കടന്നപ്പോൾ, അലമാരയിൽ നിന്ന് ഒരു സാരി ഉടുക്കാമെന്നു വെച്ചു. അവൾ ഓരോന്നായി നോക്കുന്നതിനിടയിൽ അമ്മയുടെ ചുവന്ന പട്ടു സാരി ഭദ്രയുടെ കണ്ണിലുടക്കി. അവൾ എടുത്തു ധരിച്ചു. നാട്ടിൽ ആദ്യമായിട്ടാണ് സാരി ഉടുക്കുന്നത് എങ്കിലും ബാംഗ്ലൂരിൽ ഓണത്തിനൊക്കെ അവൾ സാരി ഉടുത്ത ചെറിയ പരിചയം കൊണ്ട് ഇന്ന് ഉടുക്കാം എന്ന് തന്നെ വെച്ചു.

സാരി ഉടുത്തു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അമ്മയുടെ ഒരു സ്വർണമാലയും അലമാരയിൽ നിന്ന് ഭദ്ര എടുത്തണിഞ്ഞു. കണ്ണാടി നോക്കിയപ്പോൾ സ്വയം പറഞ്ഞു, *'സുന്ദരിക്കുട്ടിയായിട്ടുണ്ട്'* എന്ന്.

അവൾ ഏട്ടനെ കാണിക്കാനായി മുറിയുടെ പുറത്തേക്ക് വന്നതും ദീപന് ഭദ്രയെ കണ്ടപ്പോൾ അവരുടെ അമ്മയെപ്പോലെ തോന്നിച്ചു.

"അമ്മയെപ്പോലെ തന്നെയുണ്ട് …."

"അയ്യോ അമ്മയല്ല, ഇത് ഞാനാ ഏട്ടാ."

പക്ഷെ അവളോട് മറുപടി പറയും മുൻപ് ഏട്ടന്റെ കണ്ണുകൾ കലങ്ങിയത് കണ്ടപ്പോൾ അവൾ 'എന്താണ്?' എന്ന് ചോദിച്ചു.

പക്ഷെ അമ്മയെ വരച്ചു വെച്ചിരിക്കുമ്പോലെയാണ് ദീപന് തോന്നിയത്. അത് കണ്ടപ്പോൾ കണ്ണ് നനഞ്ഞ ദീപൻ, വാക്കുകൾക്ക് വേണ്ടി പരതി.

"അത്.. ഒന്നുമില്ല മോളെ…. മോള് സാരിയാണോ ആദ്യത്തെ ദിവസം ഇടുന്നത്?"

അതിനു മറുപടിപറയാതെ ഭദ്ര,

"പറയു ഏട്ടാ, എന്തിനാ കണ്ണ് നനയുന്നത്"

"അത് ഞാൻ അമ്മയെ ഓർത്തുപോയി."

"ശോ.. ഏട്ടാ എന്തിനാ അതിനൊക്കെ വിഷമിക്കണേ അമ്മയും അച്ഛനും പോയാലും ഞാൻ കൂടെയില്ലേ ഏട്ടന്"

ഏട്ടനെ ആശ്വസിപ്പിക്കാനായി ഭദ്ര ഏട്ടന്റെ അടുത്തേക്ക് നീങ്ങി അദ്ദേഹത്തെ കെട്ടിപിടിച്ചു.

പക്ഷെ ആ നിമിഷം ഏട്ടന്റെ മനസ്സ് പഴയ കാലത്തേക്ക് തെന്നി വീണു.

ഏട്ടന്റെ വിവേകത്തെ തളർത്തികൊണ്ട് ഉള്ളിലെ വികാരം വളർന്നു വന്നു. അയാൾ നിറകണ്ണുകളാൽ ഭദ്രയെ നോക്കികൊണ്ട് തന്റെ മാറോടു ചേർത്ത് നിർത്തി.

അവളുടെ മുതുകിൽ ഒരു കൈകൊണ്ട് ചുറ്റി തന്റെ ശരീരത്തോട് ചേർത്ത് പിടിച്ചു. ഭദ്രയും ഏട്ടനെ കെട്ടിപിടിച്ചുകൊണ്ട് ഇരുവരും മുഖത്തോടു മുഖം നോക്കി.

“എന്ത് പറ്റി എന്റെ ഏട്ടന്?” എന്ന് ഭദ്ര ചോദിച്ചു.

“അമ്മയും അച്ഛനും പോയതിനു ശേഷം, ഒത്തിരി നാള് ഞാൻ ഉണ്ണാതെയും ഉറങ്ങാതെയും കിടന്നപ്പോൾ, മുത്തശ്ശി എന്നും എന്നെ വഴക്കു പറയും. ഇനി നിന്റെ പെങ്ങൾക്ക് വേണ്ടിയാണു നീ ജീവിക്കേണ്ടത്. അമ്മയും അച്ഛനും മരിക്കും മുമ്പ് അതുമാത്രമാണ് പറഞ്ഞത്... എന്നും”

ഭദ്ര ഏട്ടന്റെ നെഞ്ചിൽ മുഖം ചേർത്തു.

“ഞാൻ എന്റെ ഏട്ടനെ വിട്ടു എങ്ങോട്ടും പോകില്ല. പോരെ....?” ഏട്ടന്റെ കണ്ണിലെ നനവ് തുടച്ചുകൊണ്ട് ഭദ്ര പറഞ്ഞു.

അമ്മയുടെയും അച്ഛന്റെയും അസ്ഥിത്തറയ്ക്ക് മുന്നിൽ നിന്ന് ഭദ്ര പ്രാർഥിച്ചു.

അവർ അനന്തൻ ഡോക്ട്ടറുടെ ക്ലിനിക്കിലേയ്ക്ക്.

ഭദ്ര ഏട്ടന്റെ സ്കൂട്ടറിന്റെ പിറകിൽ ഇരുന്ന് അവിടെ ചെന്നു.

അനന്തൻ, 28 വയസ്സ് സുമുഖൻ. അച്ഛനും അമ്മയ്ക്കും ഒറ്റമകൻ. ജോലിയിൽ ശ്രദ്ധാലു ആയ അനന്തന്റെ വിദേശത്തുള്ള പഠിപ്പ് തീരും വരെ അവരുടെ അച്ഛനും അമ്മയ്ക്കും ഉള്ളിൽ ആധി ആയിരുന്നു. ഇടയ്ക്കിടെ വിദേശത്തു ജോലി ചെയ്ത ഹോസ്പിറ്റലിലേക്ക് പോകും ആയപ്പോൾ.

അച്ഛനും അമ്മയും ഒരു ക്ലിനിക് നാട്ടിൽ തുടങ്ങാൻ നിബന്ധിച്ചപ്പോൾ അനന്തൻ അതുപോലെ തുടങ്ങി, നല്ലപോലെ അതു നടത്തിപ്പോന്നു, ഇപ്പൊ അവരുടെ ആവശ്യം അനന്തന്റെ വിവാഹമാണ്. അനന്തന്റെ മനസിന് ചേർന്ന പെണ്ണായിരിക്കും ഭദ്ര എന്ന വിശ്വാസത്തിന്മേൽ അനന്തന്റെ അച്ഛൻ വിശ്വനാഥനും അമ്മ രേവതിയും, ഭദ്രയുടെ പഠിത്തം തീരും മുന്നേ ദീപനോട് സംസാരിച്ചിരുന്നു.

ദീപനും അനന്തനും നേരത്തെ അറിയാവുന്നവർ ആയതുകൊണ്ട് അവനും അത് സമ്മതിച്ചു.

അനന്തനെ നേരത്തെ കണ്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഭദ്രയ്ക്ക് സംസാരിച്ചുള്ള പരിചയം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. താൻ കെട്ടാൻ പോണ പെൺകുട്ടിയെ അനന്തൻ സൗമ്യമായ ചിരിയോടെ വരവേറ്റു. പക്ഷെ ഭദ്ര അത് അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല എന്നതും സത്യമാണ്.

ഹോസ്പിറ്റലിലെ ശാന്തിച്ചേച്ചിയേയും, വാസന്തിചേച്ചിയെയും ഭദ്രയ്ക്ക് നല്ലപോലെ ഇഷ്ടപ്പെട്ടു, ഒരു തുടക്കകാരിയായ അവളെ അവർ നല്ലപോലെ കാര്യങ്ങൾ ഒക്കെ പറഞ്ഞുകൊടുത്തു.

വൈകീട്ട് അനന്തന്റെ അച്ഛനും അമ്മയും ഭാവി മരുമകളെ കാണാനായി അമ്പലത്തിൽ നിന്നും വരുന്നവഴി അവരുടെ പദ്മിനി കാർ ക്ലിനിക്കിന്റെ മുന്നിൽ നിർത്തി.

“വിശ്വേട്ടാ, ഭദ്രയുടെ അമ്മ ഗൗരിയും ഞാനും ഒരേ നാട്ടുകാരാണ്, ഉത്സവത്തിന് ഒക്കെ ഗൗരിയെ കാണുമ്പോ ദേവിയെകാണുന്ന പ്രതീതി ആണ്....എല്ലാവർക്കും. അതുപോലെ തന്നെയുണ്ട് ഭദ്രയെക്കാണാനും.”

“ശരിയാണ്, രേവതി.. അവൾക്ക് നല്ല ഐശ്വര്യമുള്ള മുഖം, തന്നെ.”

പിറകിൽ നിന്നും ‘വിശ്വേട്ടാ’ എന്ന് വിളിച്ചുകൊണ്ട് ദീപൻ സ്വർണക്കര മുണ്ടു താഴ്ത്തിയിട്ടു.

“താൻ വരച്ച പെയിന്റിംഗ് അല്ലെ കാണിച്ചുള്ളൂ.. ഞങ്ങൾ ഒന്ന് നേരിട്ട് കാണാൻ ഇറങ്ങിയതാണെടോ..”

“ദീപാ, പക്ഷെ നേര് പറഞ്ഞാൽ ആ പെയിന്റിംഗ് ആണ്, കൂടുതൽ ഭംഗി.” രേവതി കൂട്ടിച്ചേർത്തു.

അവർ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോ നഴ്സിന്റെ യൂണിഫോം മാറ്റി, ഭദ്ര ചുവന്ന പട്ടുസാരിയിൽ ക്ലിനിക്കിൽ നിന്നും ഇറങ്ങിവന്നപ്പോൾ വിശ്വനും രേവതിയും കണ്ണ് തുറന്നു ആ ദേവിരൂപത്തെ മതി മറന്നു നോക്കി.

“മോളെ, ഇതാണ് അനന്തൻറെ അച്ഛനും, അമ്മയും - വിശ്വനാഥൻ, രേവതി.”

“നമസ്കാരം അമ്മെ..” ഭദ്ര രേവതിയുടെ കാൽ തൊട്ടു വന്ദിക്കുമ്പോൾ അടുത്തുള്ള അമ്പലത്തിലെ ശംഖൊലി മുഴങ്ങി.

ഇരുവരും സ്കൂട്ടറിൽ വീട്ടിലേക്ക് വരുമ്പോൾ ദീപൻ ഭദ്രയോടു ചോദിച്ചു,

“മോളെ അനന്തൻ എങ്ങനെയുണ്ട്? സംസാരിച്ചോ?”

“ഏട്ടാ.. സംസാരിച്ചു. ആളൊരു പാവമാണ്. പെട്ടന്ന് ദേഷ്യം വരത്തൊന്നും ഇല്ല. ഞാൻ ഇങ്ങോട്ടു വരും മുൻപ് സ്വല്പം പേടിച്ചിരുന്നു.”

അന്ന് ഭദ്ര ഇടിച്ചക്ക തോരനും കഞ്ഞിയും രാത്രി ഏട്ടന് ഉണ്ടാക്കി കൊടുത്തു. ഇരുവരും ഒന്നിച്ചു മുഖത്തോടു മുഖം നോക്കി കഴിക്കുമ്പോ.

“ഏട്ടൻ ഞാനില്ലാത്തപ്പോ വരക്കുന്ന ചിത്രമൊക്കെ എന്തെ എന്നെ കാണിക്കാത്തത്…”

“കാണിക്കാം മോളെ.. ഒരുസം.”

“ഏട്ടാ…”

“എന്താ മോളെ?”

“എന്നെ എപ്പോഴാ വരച്ചു തരിക..?”

“തരാല്ലോ മോളെ.”

ഭദ്ര ചിരിച്ചുകൊണ്ട് കഞ്ഞികുടി പൂർത്തിയാക്കി കിണറ്റിന്റെ കരയിലിരുന്ന പാത്രമൊക്കെ മോറിവെച്ചുകൊണ്ട് മുറിയിലേക്ക് കിടക്കാൻ ചെന്നു.

ഭദ്ര ഉറങ്ങികാണും എന്ന് വിചാരിച്ചുകൊണ്ട് ഗോവണി കയറി മുകളിലത്തെ മുറിയിൽ കയറി. ഒരു വലിയ പെയിന്റിംഗ് അത് ഒരാൾപ്പൊക്കം ഉണ്ട്. അതെടുത്തു താഴെ കൊണ്ട് വന്നു.

പൂർത്തിയാകാത്ത ഒരു പെയിന്റിംഗ് ആണ്. ചുവന്ന സാരിയുടുത്തു നിൽക്കുന്ന ഒരു പെൺകുട്ടിയുടെ രൂപം ആണ് പാതിയിൽ വരച്ചു നിർത്തിയിരിക്കുന്നത്.

രാവിലെ ആയപ്പോൾ, ഭദ്ര ദീപന്റെ മുറി തട്ടി വിളിച്ചു.

ദീപൻ വാതിൽ തുറന്നപ്പോൾ ഭദ്ര ആദ്യം കണ്ടത് ആ പെയിന്റിംഗ് ആയിരുന്നു.

ദീപനു താൻ അത് എടുത്തു വെക്കാൻ മറന്നു പോയത് പിന്നെയാണ് മനസിലായത്. ഭദ്രയുടെ വിവാഹത്തിന് സമ്മാനമായി കൊടുക്കാൻ കരുതിവെച്ച പെയിന്റിംഗ് ആയിരുന്നു അത്.

ഭദ്ര അത് കണ്ടു കണ്ണിമയ്ക്കാതെ നോക്കി. തനിക്ക് ഇത്രയും സൗന്ദര്യമുണ്ടോ എന്നവൾ അതിശയിച്ചു.

ഭദ്രയെ വിവാഹത്തിന് ആശ്ചര്യപെടുത്താൻ ഉള്ള അവസരം നഷ്ടപ്പെട്ടതിൽ തെല്ലു നിരാശയോടെ ദീപൻ ഭദ്രയുടെ അരികിൽ നിന്നു.

‘എന്റെ പൊന്നുമോളുടെ വിവാഹജീവിതം, എന്നും നിറമുള്ളതായിരിക്കട്ടെ!!’ എന്ന് അതിന്റെ താഴെ ചെറിയ അക്ഷരത്തിൽ എഴുതിയത് കണ്ടപ്പോൾ, ഭദ്ര ഒരല്പം സന്ദേഹത്തോടെ ദീപനെ നോക്കിയപ്പോൾ ദീപൻ പറഞ്ഞു തുടങ്ങി.

“വിശ്വേട്ടനും രേവതിയമ്മയ്ക്കും മോളെ മരുമകളായി കിട്ടാൻ താത്പര്യമുണ്ടെന്ന് പറഞ്ഞിരുന്നു, മൂന്നു മാസം മുൻപ്.”

“അത്…. ഏട്ടാ….” കണ്ണ് ചുവന്നു നനഞ്ഞുകൊണ്ട് ഭദ്ര കൈ മുഷ്ടി മടക്കി.

“എന്താ മോളെ?”

“എനിക്കീ വിവാഹം വേണ്ട!”

“മോളെ… നീയെന്താ ഈ പറയുന്നത്? അവർ ഈ ഞായറാഴ്ച നിന്നെ കാണാൻ ഇങ്ങോട്ട് വരുന്നുണ്ട്.”

“ഏട്ടാ… എന്തൊക്കെയാ പറയുന്നേ? എന്റെ സമ്മതം ഏട്ടൻ ചോദിച്ചോ?”

“മോളെ… ഞാൻ…”

“ഞാൻ കരുതി…. എന്റെയിഷ്ടം മോളുടേയും ഇഷ്ടമായിരിക്കുമെന്ന്.”

“അത്… അങ്ങനെ തന്നെയായിരിക്കും എന്നും. പക്ഷെ… എന്നോട് ഒരുവാക്ക്… ചോദിക്കാമായിരുന്നില്ലേ എന്റെ ഏട്ടാ?”

“മോളെ… തെറ്റാണ്, ഞാൻ ചെയ്തത്. ചോദിക്കാതെ… മോൾടെ ഇഷ്ടം നോക്കാതെ…” ദീപൻ വിതുമ്പാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ ഭദ്ര ഏട്ടന്റെ മാറിൽ ചാഞ്ഞോണ്ട് പറഞ്ഞു.

“പ്ലീസ്..ഏട്ടാ….അവരോടു വരല്ലേന്നു പറ…”

ദീപന്റെ കണ്ണിൽ നിന്നും കണ്ണുനീർ ഭദ്രയുടെ കവിളിൽ ഒറ്റി.

“മോൾക്ക്… ആരേലും ഇഷ്ടമാണോ….? ഏട്ടൻ അറിയാതെ അങ്ങനെ എന്തേലും ഉണ്ടോ…? പറ…” ദീപൻ കണ്ണ് തുടച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു.

“ഏട്ടൻ…അതേക്കുറിച്ചു ഒന്നും ഇപ്പോ ചോദിക്കണ്ട. ഞാൻ പറയില്ല.”

ഭദ്ര ദീപന്റെ മാറിൽ നിന്നും വിട്ടുകൊണ്ട് അടുക്കളയിലേക്ക് നടന്നു.

ദീപൻ ആശയക്കുഴപ്പത്തിൽ ആയി. അനന്തനെ പോലെ സുന്ദരനും ഡോക്ടറും ആയ ഒരാളെ വേണ്ടാന്നു വെയ്ക്കാൻ മാത്രം ഒരിഷ്ടം ആരോടാണ് എന്റെ ഭദ്രയ്ക്ക്?

അന്ന് ദീപനു സ്കൂട്ടറിൽ ക്ലിനിക്കിലേക്ക് കൊണ്ട് വിടുമ്പോ ഭദ്രയോടു ഒന്നും സംസാരിക്കാൻ പറ്റിയില്ല. നടക്കുമ്പോ ഭദ്ര ഏട്ടന്റെ മുഖത്തേക്ക് സാധാരണപോലെ ചിരിച്ചുകൊണ്ട് ക്ലിനിക്കിലേക്ക് നടന്നു.

ജോലികൾക്കിടയിൽ ഭദ്രയെ അനന്തൻ ഒന്ന് സ്വകാര്യമായി വിളിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു, “അച്ഛനും അമ്മയ്ക്കും തന്നെ വലിയ ഇഷ്ടമായി. എന്നാലും കുടുംബത്തിലെ അമ്മാവന്മാർ കൂടെ ഉണ്ട്, അവർക്കുടെ കാണാൻ ഞായറാഴ്ച ഞങ്ങൾ വരുന്നുണ്ട്.”

ഭദ്ര അതുകേട്ടതും ദേഷ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ട് ചുറ്റും നോക്കി.

“ആരും എന്നെ കാണാൻ വരണ്ട. എനിക്കിഷ്ടമല്ല ഈ വിവാഹം. എന്നോട് ഒന്നും തോന്നരുത്. എനിക്ക് മറ്റൊരാളെ ഇഷ്ടമാണ്. അയാളുടെ കൂടെ ജീവിച്ചു തീർക്കാൻ ഉള്ളതാണ് എന്റെ ഈ കൊച്ചു ജീവിതം. പിന്നെ…അച്ഛനോടും അമ്മയോടും പറഞ്ഞോളൂ, എന്റെ സ്വഭാവം നല്ലതല്ല എന്നോ, മറ്റോ. പിന്നെ ഇതേക്കുറിച്ചു ഇനി ഒന്നും പറയാൻ വരരുത്. ഞാൻ ജോലിക്ക് വരില്ല!”

ഭദ്ര ആലോചിച്ചു പറഞ്ഞ മറുപടിയാണ് എന്ന്, കേൾക്കുമ്പോൾ തന്നെ അനന്തന് മനസ്സിലായിരുന്നു. അവൻ വൈകീട്ട് വരെ ചിന്താധീനനായി ഇരുന്നു.

വീട്ടിലെത്തിയപ്പോൾ അമ്മയും അച്ഛനും അവന്റെ മുഖം കണ്ടു, അവർ വല്ലാതെ വിഷമിച്ചു. അനന്തൻ അവരോടു പക്ഷെ ഭദ്രയെക്കുറിച്ചൊന്നും പറയാൻ നിന്നില്ല.

ദീപൻ ഭദ്രയുടെ മനസ്സറിയാതെ എടുത്ത തീരുമാനത്തിൽ നീറി.

അവൻ മുറിയിൽ ഒറ്റയ്ക്ക് ഇരുന്നപ്പോൾ അവൾ വാതില്ക്കലെത്തി.

“ഏട്ടാ…കഴിക്കാം…”

“മോളെ….”

“എന്താ ഏട്ടാ…”

“ഞാൻ മോളോട് ചോദിക്കാതെ എടുത്ത തീരുമാനം തെറ്റായിപ്പോയി. മോളെന്നോട് ക്ഷമിക്ക്. ആരാണെങ്കിലും മോളെന്നോട് പറ. ഞാൻ സമ്മതിക്കാം.”

“ഉറപ്പാണോ?”

“മോൾക്ക് ഏട്ടനെ, വിശ്വാസം ഇല്ലേ?”

“കഞ്ഞികുടിച്ചിട്ട് പറയാം.”

വിയർത്തു ഒഴുകി ചൂട് കഞ്ഞിയും, പുഴുക്കും ദീപൻ പതിവിലും വേഗം കഴിച്ചു തീർത്തു.

ഭദ്ര പാത്രം എടുത്തു കിണറ്റിൻ കരയിൽ കഴുകുമ്പോൾ, അവളെ നോക്കി ദീപൻ കാത്തിരുന്നു.

“ഏട്ടാ കുളിമുറിയിൽ വെള്ളം നിറക്കാമോ? കുളിച്ചിട്ട് വരാം ഞാൻ…”

“ശരി, മോളെ.”

ദീപൻ കിണറ്റിൽ നിന്നും വെള്ളം, കോരി കുളിമുറിയിലെ ബക്കറ്റിൽ നിറച്ചു.

ഭദ്ര കുളിച്ചുകൊണ്ട് നനഞ്ഞ ഈറൻ മുടി പിറകിലേക്ക് വിരിച്ചിട്ടു. അമ്മയുടെ വെള്ള സെറ്റ് സാരിയും കറുത്ത ബ്ലൗസും ഇട്ടോണ്ട് ഏട്ടന്റെ മുറിയിൽ അവൾ ചെന്നു. വാതിൽ കുറ്റിയിട്ടുകൊണ്ട്, ബെഡിൽ ചാരിയിരിക്കുന്ന ദീപന്റെ കൈയിൽ പിടിച്ചുകൊണ്ട് അവൾ ഏട്ടന്റെ കണ്ണിലേക്ക് നോക്കി.

“ഏട്ടാ…”

“ഭദ്ര മോളെ …..”

“ആരായാലും ..പറഞ്ഞോളൂ …” കണ്ഠമിടറിക്കൊണ്ട് ദീപൻ ഭദ്രയോടു പറഞ്ഞൊപ്പിച്ചു. പക്ഷെ ദീപന്റെ മനസ്സിൽ അത് ചോദിക്കുമ്പോൾ കുപ്പിചില്ലുകൊണ്ട് ഹൃദയത്തിൽ സ്വയം കുത്തുന്നപോലെ അവനു തോന്നി.

“എനിക്ക്…. എനിക്ക്… എന്റെ ഏട്ടന്റെ….കൂടെ ജീവിച്ചാ മതി…..”

“മോളെ!”

ഭദ്ര ദീപന്റെ ചുണ്ടിൽ കൈവെച്ചുകൊണ്ട് പറയാൻ അനുവദിച്ചില്ല.

അവൾ കൈ മാറ്റിക്കൊണ്ട് ദീപന്റെ നെറ്റിയിൽ ചുണ്ടുകൊണ്ട് ചുംബിച്ചു.

“ഈ ജന്മം എനിക്കെന്റെ ഏട്ടനെ വിട്ടു പോകാനോ, മറ്റൊരാളുടെ ഭാര്യ ആവാനോ കഴിയില്ല! അമ്മ മരിച്ചപ്പോൾ എനിക്കന്ന് ആറു വയസ്സായിരുന്നു. ഏട്ടന് പതിനാലും. അന്ന് ഏട്ടൻ എത്ര നാൾ കരഞ്ഞു എന്ന് എനിക്ക് നന്നായിട്ടറിയാം. ജീവിതത്തിൽ ഒറ്റപ്പെടാൻ തുടങ്ങിയ ഏട്ടന്റെ മനസ്. അത് മാത്രം ആയിരുന്നു എന്റെ മനസ്സിൽ അന്നും ഇന്നും എനിക്ക് ജീവിക്കാനുള്ള പ്രതീക്ഷ. ഏട്ടൻ തനിച്ചാണ് എന്നുള്ള തോന്നൽ കൊണ്ട് ആരോടും മിണ്ടാതെ ഒന്നും കഴിക്കാതെ ഇരിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ അതാലോചിച്ചു എത്രയോ രാത്രികളിൽ വിങ്ങിപൊട്ടിയിട്ടുണ്ട്. എന്നെ ബാംഗ്ലൂരിലേക്ക് പഠിക്കാൻ വേണ്ടിയയച്ചപ്പോൾ, എനിക്കവിടെ ഉറങ്ങാൻ പോലും പറ്റിയിരുന്നില്ല! എന്നും ഇപ്പോഴും ഏട്ടന്റെ മുഖം മാത്രം !!”

“മോളെ…നീ….”

“എനിക്കറിയാം ഏട്ടാ. ഏട്ടന്റെ മനസിലും എന്നെ പിരിയുന്നത് ആലോചിക്കാൻ വയ്യെന്ന്.”

“അത്…” ദീപൻ വീണ്ടും വിക്കി തുടങ്ങി.

“മോളെ …. എനിക്ക് നീറി നീറി അതൊക്കെ ശീലമായി, നിനക്ക് നല്ല ജോലിയും ജീവിതത്തിൽ വിജയിച്ച ഒരാളെയും കൂട്ടിനു തരണം എന്ന് ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ട്.”

“അതൊരിക്കലും തെറ്റല്ല. പക്ഷെ എനിക്കുമുണ്ടൊരു മനസ്. ഏട്ടന്റെ കണ്ണീരു കണ്ടുകൊണ്ട് എനിക്ക് എങ്ങനെയാണ് ഏട്ടാ ഈ പടിയിറങ്ങാൻ കഴിയുക? എനിയ്ക്കെന്നും എന്റെ ഏട്ടൻ മാത്രം മതി.”

ഭദ്രയുടെ കണ്ണുനീർ ഒഴുകിയൊഴുകി അവളുടെ കറുത്ത ബ്ലൗസ് നനഞ്ഞു കുതിർന്നു.

ദീപൻ ഭദ്രയെ പുണർന്നുകൊണ്ട് അവളുടെ മുഖത്തൊക്കെ വാത്സല്യ ചുംബനം കൊണ്ട് മൂടി.

ദീപന്റെ ചുണ്ടുകൾ ഭദ്രയുടെ കവിളിലും ചുണ്ടിലും നെറ്റിയിലും പൂപോലെ പതിയുന്നത് അവൾ അറിയുമ്പോൾ, ശ്വാസം എടുത്തുകൊണ്ട് അവൾ തന്റെ കണ്ണുകൾ അടച്ചു.

ഭദ്ര പതിയെ പൂളപ്പഞ്ഞികൊണ്ടുള്ള, ഏട്ടന്റെ മെത്തയിൽ കിടന്നപ്പോൾ ദീപൻ ഒരു നിമിഷം തന്റെ പെങ്ങളെ നോക്കി.

കുഞ്ഞുന്നാള് മുതൽ കൈ പിടിച്ചുകൊണ്ട് വളർന്നവൾ.

ഇപ്പോൾ അവൾക്ക് എല്ലാം എല്ലാം താൻ തന്നെയാണ് എന്നറിയുമ്പോൾ, അവൾക്ക് മറ്റാരും വേണ്ട എന്ന് കല്ലുപോലെ ഉറച്ച മനസ്സിൽ നിന്നും അവൾ പറഞ്ഞ വാക്കുകൾ ദീപന്റെ മനസ്സിൽ.

ഭദ്രയെ എന്നും എന്നും സംരക്ഷിക്കാനും അവൾക്ക് വേണ്ട സുഖങ്ങൾ എല്ലാം കൊടുക്കാനും ഉള്ള ഒരുവനായി തന്റെ മനസ് മാറുന്നത് ദീപൻ അപ്പോൾ തിരിച്ചറിഞ്ഞു.

ഭദ്രയുടെ അരികിൽ കിടന്നുകൊണ്ട് അവൻ പതിയെ വിളിച്ചു,

“മോളെ…”

“ഏട്ടാ… ഒന്നും പറയണ്ട. ഏട്ടന്റെ മനസിലിപ്പോൾ എന്താണ് തോന്നുന്നത് വെച്ചാൽ എന്നെ ചെയ്തോളൂ. എനിക്ക് ഏട്ടന്റെ പെണ്ണായിട്ട് കഴിഞ്ഞാൽ മതി. അതിൽ കൂടുതൽ ഉള്ള പുണ്യമൊന്നും എനിക്ക് വേണ്ട.”

ദീപൻ അതുകേട്ടുകൊണ്ട് ഭദ്രയുടെ നെറുകയിൽ ചുംബിച്ചു.

മൂക്കിലും കണ്ണുകളിലും കവിളിലും ചുണ്ടിലും ചുംബിച്ചു.

ഭദ്ര ഇരുകൈകൊണ്ടും ദീപനെ വലിച്ചു അവളുടെ മേലേക്ക് ഇട്ടുകൊണ്ട് ഏട്ടന്റെ ചുണ്ടുകളെ വായിലാക്കി വലിച്ചു കുടിച്ചപ്പോൾ ദീപന്റെ അരക്കെട്ടിൽ അവന്റെ മാംസം ബലം വെച്ച്, പെങ്ങളുടെ തുടയ്ക്കിടയിൽ കുത്തി.

ഭദ്രയുടെ മുഖത്തു നാണം പൊട്ടി വിടരുന്നത് കണ്ടപ്പോൾ ദീപൻ അവന്റെ ഷർട്ട് ഊരിയിട്ടുകൊണ്ട് അനിയത്തിയുടെ ചുണ്ടുകളെ ആവേശത്തോടെ വലിച്ചു കുടിച്ചു.

രണ്ടാളും രക്തബന്ധം മറന്നുകൊണ്ട് ആ മേടമാസ ചൂടിൽ ഒന്നാവാൻ വേണ്ടി, മനസ്സാലും, ശരീരത്താലും തയാറെടുത്തു.

ഭദ്ര എണീറ്റിരുന്നു. കട്ടിലിൽ നിന്ന് താഴെയിറങ്ങി ഒരു പുഞ്ചിരിയോടെ ഏട്ടനെ നോക്കിക്കൊണ്ട്, സെറ്റ് സാരി അഴിച്ചു മാറ്റി. ബ്ലൗസും, ബ്രൗൺ അടിപാവാടയും ഇട്ട്, ഏട്ടന്റെ കണ്ണിലെ നോട്ടം മാറ്റാതെ ബെഡിലേക്ക് കിടന്നു.

ദീപൻ മുണ്ടു ഊരിയിട്ടുകൊണ്ട് ഷഡ്ഡിയിൽ മുഴച്ച പൗരുഷവുമായി പെങ്ങളുടെ മേലെ കിടന്നുകൊണ്ട്, ചൂടിന് ഒരല്പം ആശ്വാസം ആയി പെങ്ങളുടെ കഴുത്തിലെ വിയർപ്പ് അവൻ നക്കിയെടുത്തപ്പോൾ, ഭദ്ര ലജ്ജയാൽ കുറുകി ചിരിച്ചു.

അവൾ ഇരുകൈകൊണ്ടും ഏട്ടനെ മുതുകിൽ തലോടിക്കൊണ്ട് അവിടെയുള്ള വിയർപ്പെല്ലാം വിരലിൽ ആക്കികൊണ്ട് വായിലിട്ട് ഉറിഞ്ചി ഉടപ്പിറന്നോനെ നോക്കി.

ഇരുവരുടെയും കണ്ണിൽ കാമം മാത്രം ആണെന്ന് തിരിച്ചറിഞ്ഞപ്പോൾ ദീപൻ ഭദ്രയുടെ ബ്ലൗസിന്റെ കുടുക്കുകൾ ഒരോന്നായി അഴിച്ചു മലർത്തി. അവൾ മെല്ലെ കട്ടിലിൽ നിന്ന് ഉടൽ പൊക്കിയപ്പോൾ അവൻ അതൂരി എറിഞ്ഞു. ഉള്ളിൽ ബ്രായില്ലാത്ത, ഇന്നുവരെ ആരും തൊടാത്ത ഭദ്രയുടെ മുലകളെ ദീപൻ കൈകൊണ്ട് അമർത്തി ഞെക്കി.

ഭദ്ര പിടഞ്ഞുകൊണ്ട് അവളുടെ തുടകൾ തമ്മിലുരച്ചു.

ദ്രുതഗതിയില് ഉയർന്നു താഴ്ന്ന ആ നിറമാറിന്റെ ചലനം അവൻ നോക്കുമ്പോൾ, നാവുകൊണ്ട് അവളുടെ നിറമാറിൽ വട്ടമിടാൻ ഏട്ടന്റെ ആവേശത്തെ അവൾ ക്ഷണിക്കുന്നത്, ഭദ്രയുടെ കണ്ണുകളിൽ, ആ പിടയ്ക്കുന്ന ഇമകളിലൂടെ, ദീപൻ അറിഞ്ഞു.

ആദ്യമായി ആ വെൺപേരയ്ക്കയുടെ മൊട്ടിനെ പതിയെ നാവുകൊണ്ട് തലോടിയപ്പോൾ മിഴികൾ പൂട്ടിയടച്ചുകൊണ്ട് ശ്വാസം എടുത്ത അവളുടെ നെഞ്ചം, അടുത്ത നിമിഷത്തിൽ ഒന്ന് ഞെട്ടിയത് ആ പേരയ്ക്കമൊട്ടിനെ ഒന്ന് കടിച്ച് പൊട്ടിക്കാൻ ദീപൻ ശ്രമിച്ചപ്പോൾ ആണ്.

പക്ഷെ കുസൃതി നിറഞ്ഞ ആ കുറുമ്പനെ ഭദ്ര നോക്കിയപ്പോൾ ദീപൻ മരണകിണറിലെ ബൈക്ക് ചുഴറ്റുന്നപോലെ നാവിനെ ആ വെൺപേരക്കയുടെ പുറം തൊലിയിൽ ഓടിച്ചു കളിച്ചു.

“ആഹ്…”

കിളിനാദം പോലെയുള്ള ഒരു മൃദുഭാഷ ഭദ്രയുടെ വായിൽ നിന്നും തെറിച്ചു വീണു.

ദീപൻ ഇത്രയും നാളും അടക്കിവെച്ച മോഹമെല്ലാം ആളില്ലാ തോണിപോലെ ഒഴുകി നടന്നു.

ഇരുപേരയ്ക്കകളും പതിയെ തഴുകിയും, നുകർന്നും, കടിച്ചും, ചുംബിച്ചും കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവന്റെ ഉടൽ അനിയത്തിയുടെ മുകളിലൂടെ ഉമ്മകൾ വെച്ച് മെല്ലെ താഴേക്കിറങ്ങി.

അവളുടെ പൊക്കിളിൽ ദീപന്റെ നാവുരഞ്ഞപ്പോൾ അവൾ ഞെട്ടിവിറച്ചു.

ഇക്കിളികൊണ്ട് അവൾ ചിരിച്ചപ്പോൾ പൊഴിഞ്ഞ മുത്തുകൾ പെറുക്കാൻ അവൻ പിന്നെയും താഴേയ്ക്കിറങ്ങി.

അവിടെ തടസ്സമായിക്കിടന്ന പാവടച്ചരടിന്റെ കെട്ട് ദീപൻ കടിച്ചഴിച്ചു.

ഇരുകൈകളാൽ അവനത് താഴേയ്ക്കുർത്തിയപ്പോൾ ആ പെങ്ങൾ തന്റെ അരക്കെട്ട് അല്പം ഉയർത്തി ഏട്ടനെ സഹായിച്ചു. മുട്ടുകാൽ വരെയെത്തിയ ആ തടസ്സത്തെ അവൾ തന്റെ കാലുകൾകൊണ്ട് ദൂരെ മാറ്റി. ആ നിമിഷങ്ങൾക്ക് ഇടയിൽ ഇരുവരും പൂർണമായും നഗ്നരായി.

ഏട്ടന്റെ വിസ്മയനോട്ടം തന്റെ പൂങ്കാവനത്തിൽ ആണെന്ന് കണ്ടപ്പോൾ പെങ്ങൾ നാണത്താൽ ഇരുകൈകളും കൊണ്ട് കണ്ണുകൾ പൊത്തി, തന്റെ വെൺതുടകൾ ചേർത്തുവച്ചു; എല്ലാം മറയ്ക്കാൻ എന്നോണം!

കട്ടിലിൽ മുട്ടുകുത്തി നിന്ന്, അവൾപോലും അറിയാതെ തേനൊലിച്ചുതുടങ്ങിയ, നേർത്ത രോമങ്ങൾ തൊങ്ങലിട്ട ആ പൂവിന്റെ ഇതളുകൾക്കു മുകളിൽ, അവൻ ഒരു മൃദുചുംബനം നല്കി. അവളുടെ അടിവയർ ഇക്കിളിയാൽ എന്നോണം പിടച്ചു.

വിറയാർന്ന ഇരുകൈകളാൽ ദീപൻ ആ തുടകൾ മെല്ലെ അകത്തി. ആ പൂവിൽ ഒരുമ്മകൂടി നല്കിയശേഷം തന്റെ നാവിന്റെ തുമ്പ് ഒരല്പം വളച്ച്, ആ പുഷ്പമുകുളത്തെ ഒന്നാഴത്തിൽ നാവുകൊണ്ട് ഒരു വണ്ടിനെപ്പോലെ തഴുകി.

പൂവിൽനിന്ന് തേനൂറ്റാൻ ഒരു വണ്ടിനെ പ്രകൃതി എപ്പോഴും സജ്ജമാക്കിയിരിക്കും.

തന്റെ നാവിൽ തേൻ പറ്റിയത് അവൻ അറിഞ്ഞു. നാവിൽ എത്തിയ ആ രുചി ഒന്നുകൂടെ നുകരാൻ അവൻ ആഴത്തിൽ പരതി.

ആ അനിയത്തിയുടെ ഉടലാകെ വിറകൊണ്ടു.

ആ പെങ്ങളുടെ കാലുകൾ, ഇനിയും ആഴത്തിൽ വേണം എന്ന് കേഴുന്നപോലെ അല്പംകൂടി അകന്നു. കണ്ണുകൾ കൂമ്പിയടഞ്ഞു. അരക്കെട്ട് കിടക്കയിൽ നിന്നുയർന്നു പൊങ്ങി.

“മ്മ്.. ഏട്ടാ.. മ്മ്..” പെങ്ങളുടെ അരക്കുട്ടിൽ ആങ്ങള നൽകിയ ആദ്യ പൊട്ടിത്തെറി.

അനിയത്തിയുടെ കൈകൾ ഏട്ടനെ മുകളിലേക്ക് വലിച്ചു.

സഹോദരിയുടെ ചുവന്നു തുടുത്ത മുഖത്തെ തൊണ്ടിപ്പഴച്ചുണ്ടുകളിൽ അവന്റെ ചുണ്ടുകൾ കൃത്യമായി എത്തിയമർന്നു.

ഭദ്രയുടെ ചുണ്ടുകൾ ദീപന്റേതു മാത്രമായ ആ നിമിഷങ്ങളിൽ ദീപന്റെ അരക്കെട്ടിലെ നാമ്പ്, തേനൂറുന്ന ഒരിടത്തേക്ക് കടന്ന് വിരുന്നിനെത്തി.

ഭദ്രയുടെ കാലുകൾ അറിയാതെ മടങ്ങി മലർന്ന് വിടർന്ന്, ഏട്ടന്റെ ആ നാമ്പിനെ ഉള്ളിലേക്ക് വരവേല്ക്കാൻ, തേനൊഴുക്കി തയ്യാറായി.

ദീപൻ അവന്റെ അരക്കെട്ട് അല്പം ഉയർത്തി തന്റെ നാമ്പിനാൽ അവളുടെ മണിക്കന്തിൽ അറിയാതെ ഉരച്ചു.

“മ്മ്.. ഹ്... ഏട്ടാ...” അവളിൽ നിന്ന് ഒരു അമർച്ച ഉണർന്നു.

ദീപൻ അരക്കെട്ട് താഴേക്ക് മെല്ലെ ഉരച്ചിറക്കിയപ്പോൾ അവൾക്ക് സുഖം കൊണ്ട് അലറി വിളിക്കണമെന്ന് തോന്നിപ്പോയി.

ഏട്ടന്റെ നാമ്പ് താഴേക്ക് ഉരഞ്ഞിറങ്ങി തന്റെ വാതായനത്തിന്റെ കൃത്യസ്ഥലത്ത് എത്തിയപ്പോൾ അവൾ അരക്കെട്ട് അല്പം മുന്നോട്ട് തള്ളി, അക്ഷമയായി ഏട്ടന്റെ അരക്കെട്ടിൽ ഇരുകൈകളാലും പിടിച്ചു താഴ്ത്തി.

ഏട്ടൻ തന്റെയുള്ളിലേയ്ക്ക് തിങ്ങി വിങ്ങിക്കയറിവരുന്നത് തന്റെ കാലുകൾക്കിടയിൽ ഉരഞ്ഞുയർന്ന സുഖത്തിരമാലകളിൽ അവൾ അറിഞ്ഞു.

ദീപൻ തന്റെ അരക്കെട്ട് പെട്ടെന്ന് അവളിലേയ്ക്ക് താഴ്ത്തി.

അവളുടെയുള്ളിലേയ്ക്ക് താൻ ആഴ്ന്നിറങ്ങുന്നതും, ഒരു ചെറിയ തടസ്സം പൊട്ടിമാറുന്നതും, ആ നിമിഷം തന്റെ അനിയത്തി എന്തോ വേദനയാൽ ഞെട്ടുന്നതും ദീപൻ അറിഞ്ഞു.

അവളുടെ കൂമ്പിയ കണ്ണുകൾ പിടയുന്നതും, കൺകോണുകളിലൂടെ ഓരോ നീർത്തുള്ളികൾ ഒലിച്ചിറങ്ങുന്നതും കണ്ട്, ആ ഏട്ടന്റെ നെഞ്ചൊന്ന് കാളി.

“മോളേ..”

“മ്മ്..”

“വേദനിച്ചോ?”

“മ്മ്... സുഖം... ഹ്.. അനങ്ങല്ലേട്ടാ...”

അരക്കെട്ടനക്കാതെ, അവളുടെ കൺകോണുകളിലെ നീർക്കണങ്ങൾ നാവിനാൽ ഒപ്പി നുകർന്ന്, വേദനയാൽ അല്പം തുറന്ന ആ ചുണ്ടുകൾക്കിടയിലേക്ക് തന്റെ നാവുനീട്ടി, മെല്ലെ മെല്ലെ തന്റെ അനിയത്തിയുടെ നാവിനെ, ചുണ്ടുകളെ ചപ്പിവലിച്ച്, ആ ഏട്ടൻ സഹോദരക്ഷമയോടെ കാത്തുകിടന്നു.

അല്പനേരം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ, അവൾ മെല്ലെ തന്റെ കണ്ണുകൾ നാണത്തോടെ തുറന്ന്, ഏട്ടന്റെ കണ്ണുകളിലേക്ക് നോക്കി. എന്നിട്ട്, ആകാംഷയോടെ തന്നെ നോക്കിക്കിടക്കുന്ന ഏട്ടന്റെ കഴുത്തിൽ കൈചുറ്റി, മുഖം തന്നിലേക്കടുപ്പിച്ച്, ആ ചുണ്ടുകൾ ചപ്പിവലിച്ചു.

എന്നിട്ട് അവന്റെ കാതിൽ മന്ത്രിച്ചു, “ഞാൻ ഏട്ടന്റെ മാത്രം പെണ്ണായി. അനിയത്തിപ്പെണ്ണ്..”

എന്നിട്ടവൾ പുഞ്ചിരിച്ചുകൊണ്ട് തന്റെ അരക്കെട്ടൊന്നിളക്കി.

“മ്മ്.. മെല്ലെ, മെല്ലെ അടിയ്ക്കേട്ടാ...”

അതുകേട്ട ഏട്ടന്റെയുള്ളിൽ ഒരു സുഖഗംഗ ഉറവവെച്ചു. ആങ്ങളപ്പൗരുഷം പെങ്ങളുടെയുള്ളിൽ വെട്ടി വിറച്ചു. ഏട്ടന്റെ അരക്കെട്ട് പതിയെപ്പതിയെ അവൻ പോലും അറിയാതെ, തന്റെ അനിയത്തിയുടെ കല്പനയാൽ എന്നവണ്ണം ചലനം തുടങ്ങി.

ഭദ്ര വേദനയും സുഖവും മാറി മാറി അനുഭവിച്ചുകൊണ്ട് ഏട്ടന്റെ പുറം മാന്തിപ്പൊളിച്ചു.

ദീപൻ എന്ന ഏട്ടന്റെ മുഴുത്ത് കൂർത്ത നാമ്പുകൊണ്ട് പൊട്ടിയ നൂലിന്റെ അറ്റത്ത് ഒരു വർണ്ണ പട്ടം പോലെ ഭദ്ര എന്ന അനിയത്തി ഭാരമില്ലാതെ ആകാശത്ത് ഒഴുകി ഒഴുകി നടന്നു. മഴവില്ലിന്റെ ഏഴു നിറങ്ങളും അവൾ ആ നിമിഷം അടുത്ത് നിന്ന് കണ്ടു. ഏട്ടന്റെ കൂർത്ത നാമ്പിനു മഴവില്ലിന്റെ പുറം തോടിന്റെ നിറമായ ചുവപ്പായിരുന്നു ഇഷ്ടം.

അത് പരമാനന്ദസുഖം ആണെന്ന് അറിഞ്ഞുകൊണ്ട് പതിയെ പതിയെ ഭദ്രയുടെ വിലപ്പെട്ട നിധി തേടി കൊണ്ട് ആ കൂർത്ത നാമ്പ് അവളെ രണ്ടായി മുറിച്ചു.

ഭദ്രയുടെ തീരപ്രദേശം ചെറു തിരമാലകൾ വന്നടിക്കുന്ന സുഖത്തിൽ അവളുടെ മണൽതിട്ടയെ പുൽകിയുണർത്തി.

മണൽതിട്ടയിലെ ഞണ്ടുകൾ ഓരോ തവണ കുഴിച്ചു മാന്തി ഒളിച്ചാലും അനന്തമാം തിരകളുടെ ആന്ദോളനം കൊണ്ട് പുറത്തേക്ക് വരുന്നത് പോലെ, മിഴികൾ പൂട്ടി വെക്കുമ്പോളും അവളുടെ നയനജലം കവിളിലൂടെ ഒഴുകി നടന്നു. ഒപ്പം ഭദ്രയും ഒരു ഞണ്ടായി മാറി ഏട്ടനെ കാലുകൾ കൊണ്ട് മുറുക്കി തന്റെ ആഴങ്ങളിലേയ്ക്ക് പിന്നെയും, പിന്നെയും താഴ്ത്തി.

തീരം തൊട്ട് മൃദുചുംബനം നല്കി തിരിച്ചുപോകുന്ന അലകൾ പോലെ അവന്റെ ചുണ്ടുകൾ ആ നീർക്കണങ്ങളെ ഒപ്പിയെടുത്തു.

ഭദ്രയുടെ ഉള്ളിൽ പരാഗണം നടത്തുന്ന കരിവണ്ട്, ഉൾപൂവിലെ തേൻ നുകർന്നുകൊണ്ട് അതിന്റെ ലക്ഷ്യത്തേക്ക് പാറി നടന്നു. കരിവണ്ടിന് ഭദ്രയുടെ പൂന്തേൻ മുഴുവനും ഊറ്റികുടിച്ചു പരാഗണം നടത്തണം എന്ന ഒരേ ഒരു ലക്ഷ്യം മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു. അതാണ് അതിന്റെ പ്രകൃതിനിയോഗം.

പാലാഴി കടയാൻ ഇരുവരും കുറച്ചു സമയം കൊണ്ട് ശ്രമിക്കവേ, ഏട്ടന്റെ കടഞ്ഞെടുത്ത അമൃതം ആ അനിയത്തിയുടെ ഉൾപൂവിനെ കുളിരണിയിച്ചുകൊണ്ട്, പലവട്ടം അനിയത്തിയ്ക്കുള്ളിൽ നിറഞ്ഞ്, ഗർഭപാത്രത്തിന്റെ ആഴങ്ങളിൽ എങ്ങോട്ടോ യാത്രയായി.

കാമപൂർണ്ണമായ ആനന്ദത്തിനു കീഴടങ്ങികൊണ്ട് ഭദ്രയുടെ ശ്വാസോച്ഛ്വാസം മെല്ലെ മെല്ലെ സാധാരണമാംവിധം എത്തിച്ചേർന്നു.

കാലുകൾ തളർന്നതു കൊണ്ട് ഭദ്ര, അവളുടെ കാമേശ്വരനെ തന്റെ പാദബന്ധനത്തിൽ നിന്നും മോചിപ്പിച്ചു.

ഒപ്പം മോചിതമായത് അതുവരെയുള്ള എല്ലാവിധ രക്തബന്ധക്കെട്ടുകളും ആയിരുന്നു.

ആ നാല് ചുവരുകൾക്കുള്ളിൽ അത് ആരോരും അറിയാതെ പൊട്ടിചിതറിച്ചുകൊണ്ട് ഏട്ടൻ അവളുടെ നിറമാറിൽ മുഖം പൂഴ്ത്തിക്കിടന്നു. അപ്പോഴും അനങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്ന ആ ഏട്ടന്റെ അരക്കെട്ടു പതിയെ പതിയെ തന്റെ അനിയത്തിയ്ക്കുള്ളിൽ നിശ്ചലമാവുകയായിരുന്നു.

അതുവരെ ഏട്ടന്റെ താഡനം ഏറ്റുവാങ്ങിയ ആ സഹോദരിയുടെ പൂമേനി വിയർത്തുകൊണ്ട് കിടക്കുമ്പോൾ, ഏട്ടന്റെ അടിയിൽ പുളഞ്ഞു വിറകൊണ്ട് നേടിയ ഈ സംതൃപ്തിയിൽ, അവളുടെ ആകാശം പോലെ ഉള്ള മനസ് സംതൃപ്തിയാലും, സന്തോഷത്താലും നിറഞ്ഞു.

ഒപ്പം അവളുടെ ചെറുവീട്ടിലെ ഐശ്വര്യപൂർവമുള്ള ഒരു പാലുകാച്ചൽ കർമ്മവും നടന്നുവല്ലോ. ഭദ്രദീപം തെളിഞ്ഞത് അവളുടെ കണ്ണുകളിലും, മനസ്സിലും ഉടലാകെയും ആയിരുന്നു.

ഭദ്രയെന്ന തന്റെ അനിയത്തിയിൽ അലിഞ്ഞു ചേർന്നു കിടന്നുകൊണ്ട് അവളുടെ പൊന്നേട്ടൻ കിതച്ചു.

ഏട്ടന്റെ കാലിലെ വിരലുകൾ മടങ്ങുന്നത് ഒരു പുരുഷായുസിന്റെ മുഴുവൻ ഭാരവും ആ രാത്രി പെങ്ങളൂട്ടിയിൽ ഒഴുക്കിക്കളയാൻ വേണ്ടിയായിരുന്നു എന്ന് മാത്രം!

പരിസരബോധം രണ്ടുപേർക്കും തിരിച്ചു കിട്ടിയപ്പോൾ രണ്ടാളും കെട്ടിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട് പൊട്ടിപ്പൊട്ടി കരഞ്ഞു. ഏട്ടൻ കുറ്റബോധത്താലും, അനിയത്തി തന്റെ ജന്മാഭിലാഷം നേടിയ സന്തോഷത്താലും.

കട്ടില്പ്പടിയിൽ ചാരി കിടക്കയിൽ എഴുന്നേറ്റിരുന്ന ഭദ്ര, ദീപനെ മുഖവും പുറവും തലോടി ചുണ്ടുകളിൽ ഉമ്മവെച്ച് സമാധാനിപ്പിച്ചു. ഇത്രനേരം ഏട്ടന്റെ ശക്തി അരക്കെട്ടിലേറ്റു വാങ്ങിയപ്പോൾ, അവൾ മോഹിച്ച ഏട്ടന്റെ പാല്പായസം കുടം കമിഴ്ത്തിയപോലെ പിഴിഞ്ഞു ഗർഭപാത്രത്തിലേക്ക് വാങ്ങുമ്പോൾ, വരും വരായ്കളേ കുറിച്ചൊന്നും അവൾ ഓർത്തതേയി ല്ല. ഇനിയവൾക്ക് യാതൊന്നും പ്രശ്നവും അല്ല. താൻ ഏട്ടന്റെമാത്രം ആയിരിക്കുന്നു. ഏട്ടൻ തന്റെ മാത്രവും.

ഇപ്പോൾ കൊച്ചു കുട്ടിയെപ്പോലെ ഏട്ടൻ ഭദ്രയുടെ മടിയിൽ കിടന്നുകൊണ്ട് കരയുമ്പോൾ പെങ്ങളുടെ തുടകൾക്കിടയിലൂടെ ഒലിച്ചിറങ്ങിയ, കിടക്കയിൽ വീണ ചോരപ്പാടുകൾ ഏട്ടന്റെ കണ്ണീരുകൊണ്ട് കുളിരണിഞ്ഞു.

ചെറിയ ചുംബനങ്ങളാൽ അവൾ ആ കണ്ണീർ ഒപ്പിയെടുത്തു. ചെരിഞ്ഞുകിടക്കുന്ന ഏട്ടന്റെ മുഖം തലോടിതലോടി അവൾ മെല്ലെ അവനെ ഉറക്കി. ശാന്തമായുറങ്ങുന്ന ആ മുഖം നോക്കിക്കിടന്ന് അവൾ എപ്പോഴൊ മയങ്ങി. ഏട്ടൻ ഇടയ്ക്കുണർന്നതും തന്നെ നോക്കിക്കിടന്നതും ഒന്നും ആ സുഖനിദ്രയിൽ അവൾ അറിഞ്ഞില്ല.

അന്ന് രാവിലെ ആദ്യം ഉണർന്നത് അവളാണ്.

നഗ്നയായിക്കിടക്കുന്ന തന്റെ തുടയിൽ കാൽ കയറ്റിവെച്ച് തന്നെ പുണർന്നാണ് നഗ്നനായിത്തന്നെ ഏട്ടനും കിടക്കുന്നതെന്നറിഞ്ഞ അവൾ, തലേന്നത്തെ കാര്യങ്ങൾ ഓർത്ത് നാണിച്ചു.

തളർന്നുറങ്ങുന്ന ഏട്ടന്റെ നെറ്റിയിൽ ഉമ്മവെച്ച് അവൾ പതിയെ വിളിച്ചു,

“ഏട്ടാ…”

“മോളെ..”

“നേരം പുലർന്നു…”

ദീപൻ എണീറ്റുകൊണ്ട് മുണ്ടുടുത്തു.

ഭദ്ര തെല്ലും നാണമില്ലാതെ അവളുടെ അഴിഞ്ഞുലഞ്ഞ മുടി കെട്ടിവെച്ചുകൊണ്ട്, പൂർണ നഗ്നയായി ഏട്ടന്റെ പിറകിൽ ചേർന്നുകൊണ്ട് അവളുടെ മാറിന്റെ വലിപ്പം ഏട്ടന് വീണ്ടും അറിയിച്ചു. പുറകിൽനിന്ന് അവനെ കെട്ടിപ്പിടിച്ച് അവന്റെ പുറത്ത് അവൾ ഒരു സ്നേഹചുംബനം നല്കി.

ഏട്ടൻ മെല്ലെ തിരിഞ്ഞ് അനിയത്തിയെ പുണർന്ന് അവളുടെ നെറ്റിയിൽ തിരികെ ഒരുമ്മ നല്കി.

രണ്ടുപേരും അല്പനേരം കണ്ണില്ക്കണ്ണിൽ നോക്കി അങ്ങനെ നിന്നു. അവളുടെ പുഞ്ചിരി അവന്റെ മനസ്സിൽ സ്നേഹത്തിന്റെ തണുത്ത തെന്നൽ വീശി.

ദീപൻ അടുക്കളയിൽ ചെന്നു. ഭദ്രയ്ക്ക് കുളിക്കാൻ ചൂട് വെള്ളം വെച്ചു. ജോലിയ്ക്കു പോകുന്നതിനുമുമ്പ് രണ്ടുപേർക്കും ഭക്ഷണം ഒരുക്കാൻ തുടങ്ങി.

പ്രഭാതകൃത്യങ്ങൾ കഴിഞ്ഞ് ഭദ്ര അടുക്കളയിൽ എത്തുമ്പോഴേയ്ക്കും, എല്ലാം റെഡിയായിരുന്നു.

ഭദ്ര അടിപ്പാവാട അരയിലേക്ക് കെട്ടിക്കൊണ്ട് തോർത്തുകൊണ്ട് കഴുത്തും മാറും മറച്ച് ബാത്റൂമിലേക്ക് നടന്നു.

ദീപൻ വെളിച്ചെണ്ണ ലേശം ചൂടാക്കി പാത്രത്തിൽ എടുത്തുകൊണ്ട് ചൂടുവെള്ളവും എണ്ണയും പെങ്ങൾക്ക് കൊടുത്തപ്പോൾ, അവൾ ഇരുകൈയ്യും നീട്ടി ഏട്ടനെ ബാത്റൂമിലേക്ക് മാടി വിളിച്ചു.

ദീപൻ മടിച്ചു നിന്നെങ്കിലും ഭദ്ര ഒരുവട്ടം കൂടെ “വാ.. ഏട്ടാ...” എന്ന് വിളിച്ചപ്പോൾ ദീപന് മറുത്തു ആലോചിക്കേണ്ടി വന്നില്ല.

കഴുത്തും തോളും നഗ്നമായി കാണിച്ചുകൊണ്ട്, മുട്ടിപ്പലകയിൽ കാല് നീട്ടിയിരിക്കുന്ന ഭദ്രയുടെ, കറുത്ത വാർമുടിയുടെ അറ്റം വരെ, ഇളം ചൂട് വെളിച്ചെണ്ണ തേച്ചുകൊണ്ട് ദീപൻ പിറകിൽ ഇരുന്നു.

തോളിലും കഴുത്തിലുമൊക്കെ ദീപന്റെ കൈകൾ ഓടിനടന്നപ്പോൾ ഭദ്രയുടെ മനസ്സിൽ വീണ്ടും കുസൃതി നിറഞ്ഞാടി.

അവൾ അടിപ്പാവാടയുടെ കെട്ട് മുഴുവനായും അഴിച്ചു കൊണ്ട് ദീപനെ നോക്കിയപ്പോൾ, അവളുടെ വെൺമുലകളുടെ തെറിച്ച മുലഞെട്ടിൽ നിന്നും കണ്ണെടുക്കാതെ ദീപൻ നോക്കിനിന്നു.

“ഏട്ടാ…”

“മോളെ…”

“കുളിപ്പിക്ക്… തണുക്കുന്നു എനിക്ക്”

ദീപൻ ഓറഞ്ച് കപ്പിൽ ഇളം ചൂടുവെള്ളം ഭദ്രയുടെ തോളിലൂടെ ഒഴിച്ച് കൊടുക്കുമ്പോൾ, തോളിലും കഴുത്തിലും ഉള്ള എണ്ണമയം ഉരുണ്ട ബൾബിന്റെ മഞ്ഞ വെളിച്ചത്തിൽ തിളങ്ങി.

ഭദ്ര പയറുപൊടി കയ്യിൽ എടുത്തുകൊണ്ട് അവളുടെ വെളുത്ത മെലിഞ്ഞ കയ്യിലും, പാവാട മുകളിലോട്ട് അരവരെ കയറ്റി ഇരുകാലുകളിലും തേച്ചു.

അവളുടെ സ്വർണക്കൊലുസുരഞ്ഞു കൊണ്ട് അവളുടെ കണങ്കാലിന്റെ ചന്തം കൂടിയത് പോലെ ദീപന് തോന്നി.

വീണ്ടും വീണ്ടും ചൂടുവെള്ളം ഒഴിയ്ക്കുമ്പോൾ ഭദ്രയുടെ അടിപ്പാവാട താഴേക്ക് ഊർന്നു പോയി. അവളുടെ അരയിലെ അരഞ്ഞാണവും അഴകേറിയ പൊക്കിളും ഇളംപകൽ വെളിച്ചത്തിൽ കണ്ടപ്പോൾ ദീപന്റെ മനസ്സിൽ വീണ്ടും മോഹങ്ങൾ ഇരമ്പി കയറി.

തലയിൽ താളി തേച്ചുകൊടുക്കുമ്പോ ദീപന്റെ അരക്കെട്ടിൽ ആരോ മുറവിളി കൂട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നു. മുട്ടോളം മുടിയുള്ള ഭദ്രയുടെ മുടിയിൽ വെള്ളം ഒഴിച്ചുകൊണ്ട് വിരലോടിക്കുമ്പോൾ ഭദ്രയുടെ ചെവിയും കഴുത്തും തോളും മുലകളും എല്ലാം ഏട്ടന്റെ തഴുകലിൽ പൂവണിഞ്ഞു.

പാവാട മുഴുവനും അഴിച്ചിട്ടുകൊണ്ട് പൂർണ നഗ്നയായി ഭദ്ര ഇളം ചൂടുവെള്ളം ഏട്ടനോട് അവളുടെ യോനിയിൽ ഒഴിയ്ക്കാൻ പറഞ്ഞപ്പോൾ ദീപന്റെ കൈകൾ വിറച്ചു.

ഭദ്രയുടെ ദാസനെ പോലെ ദീപൻ അവൾ പറയുന്നത് എല്ലാം ചെയ്തു. അവിടെയെല്ലാം അവൻ നന്നായി കഴുകിക്കൊടുത്തു. അവളുടെ പാൽത്തുടകളും, പാദങ്ങളും, പൂവിരലുകളും അവൻ തഴുകിക്കഴുകി. അവൾ നിന്ന് പൂത്തുലഞ്ഞു. അന്ന് ലീവെടുത്താലോ എന്നവൾക്ക് തോന്നി.

നിയന്ത്രണം വിടുമെന്നായപ്പോൾ അവളെ വിട്ട് ദീപൻ അടുക്കളയിലേക്ക് പോയി.

ഭദ്ര തോർത്തുകൊണ്ട് തല തോർത്തി വരുമ്പോൾ ദീപൻ കിണറ്റിന്റെ കരയിൽ നിന്നും വെള്ളം കോരി കുളിക്കുന്നത് കണ്ടു.

ഏട്ടന്റെ തുടകളുടെ ഇടയിലെ ഉറച്ച മാംസദണ്ഡ് മാനം നോക്കിനില്ക്കുന്നത് കണ്ട് വിരൽ കടിച്ചുകൊണ്ട് നനഞ്ഞ പാവാട ഇറുകെ പിഴിഞ്ഞതും ഇട്ടുകൊണ്ട് അവൾ മുറിയിലേക്ക് ഓടി.

ദീപൻ ആ മനം കുളിർക്കുന്ന കാഴ്ച കണ്ടു പുഞ്ചിരിച്ചു.

കുളി കഴിഞ്ഞപ്പോൾ തല തോർത്തികൊണ്ട് ഈറനോടെ വീട്ടിലെ അമ്മയുടെയും അച്ഛന്റെയും ഫോട്ടോയ്ക്ക് മുന്നിൽ അവൻ വിളക്ക് വെച്ചു.

ദീപന്റെ മനസ്സിൽ കുറ്റബോധം വീണ്ടും കടലിരമ്പി. അവൻ ഒരിറ്റു കണ്ണീരോടെ അച്ഛന്റെയും അമ്മയുടെയും ഫോട്ടോയ്ക്ക് മുന്നിൽ നിന്നപ്പോൾ, കറുത്ത സാരിയിൽ മുടി പിറകിലേക്ക് ഇട്ടുകൊണ്ട് ഭദ്രയും വന്നു തൊഴുതു.

അവന്റെ മുഖത്ത് നോക്കിയപ്പോൾ അവന്റെ ഉള്ളിലെ ഞെരുക്കം തിരിച്ചറിഞ്ഞ ഭദ്ര, അവന്റെ തലയിൽ പിടിച്ച് മെല്ലെ താഴ്ത്തി ആ നെറ്റിയിൽ ഒരുമ്മ നൽകി.

“ഏട്ടാ, വാ നമുക്ക് അച്ഛന്റെയും അമ്മയുടേയും അനുഗ്രഹം തേടാം.”

അവന്റെ കൈപിടിച്ച് രണ്ടുപേരും ആ ചിത്രങ്ങൾക്ക് മുൻപിൽ കൂപ്പുകൈകളോടെ മുട്ടുകുത്തി.

“താലി ചാർത്തിയില്ലെങ്കിലും ഞാൻ ഇനിമുതൽ ഏട്ടന്റെ പെണ്ണാ. ഏട്ടൻ എന്റേതു മാത്രമാ. അച്ഛനും അമ്മയും ഞങ്ങളെ അനുഗ്രഹിക്കണം.” ഭദ്ര മന്ത്രിച്ചു.

അടുത്തടുത്ത് കൈകൂപ്പിനിന്ന അവരെ അമ്മയും അച്ഛനും അനുഗ്രഹിച്ചു കാണണം. അവന്റെ കണ്ണുകളിലെ ഈറൻ മായ്ക്കാൻ എന്നോണം ഒരു കുളിർകാറ്റ് അവളുടെ അളകങ്ങൾ ഇളക്കി, അവന്റെ കവിൾ തലോടി ഒഴുകിപ്പോയി.

അന്ന് പകൽ മറ്റെല്ലാ ദിവസത്തെയും പോലെ കടന്നു പോയെങ്കിലും രാത്രി അങ്ങനെ ആയിരുന്നില്ല.

ഭദ്രയുടെ മുറിയിൽ പിന്നെയൊരിക്കലും അവൾ തനിച്ചു കിടന്നില്ല. മേട മാസത്തെ ചൂടിൽ ഏട്ടന്റെ മാറിൽ അവളുടെ നിറഞ്ഞ യൗവനം അലിഞ്ഞലിഞ്ഞ് ഇല്ലാതാകുമ്പോൾ നേരം പുലരുമായിരുന്നു.

വിയർത്തു കുളിച്ചുകൊണ്ട് ആ രണ്ടു ശരീരവും, ഓരോ രാത്രി പിന്നിടുമ്പോഴും അവരുടെ ഉള്ളിലെ കാമത്തീയ്ക്ക് ചൂട് കൂടിക്കൂടി വന്നു. അത് സഹോദരീ-സഹോദര രതിയുടെ ഒരിക്കലും അണയാത്ത ചൂടാണെന്നവർ മനസ്സിലാക്കി. ആ അറിവ് അവരിലെ തീ ആളിക്കത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അതണയ്ക്കാൻ അവർക്ക് മനസ്സും, താല്പര്യവും ഇല്ലായിരുന്നു.

ദീപൻ ഓരോ രാത്രിയും ഒന്നിലേറെ തവണ, അവളുടെ പൂമൊട്ടിന്റെ സൗകുമാര്യം ചുണ്ടുകളാൽ നുകർന്നുകൊണ്ട്, വെൺതുടകളെ ചുംബിച്ചുണർത്തി, വെൺപാദങ്ങളിലെ സ്വർണ്ണപാദസരം നാവിലൂറ്റി, അവളുടെ സ്വർണ്ണക്കാൽവിരലുകൾ വായിലിട്ടുറിഞ്ചുമ്പോൾ, ആ കിടക്കയിൽ കിടന്നുകൊണ്ട് ഭദ്ര സുഖക്കൊടുമുടിയിൽ പിടഞ്ഞു.

ഭദ്രയുടെ മാറിടമായ ചെറിയ കുന്നുകളിൽ, മേഘങ്ങൾ പുൽകുന്നപോലെ ആയിരുന്നു ആദ്യമൊക്കെ ദീപന്റെ കരസ്പർശം.

പക്ഷെ അതേ കുന്നുകളിൽ സുഖപരമോന്നതിയുടെ ഇടിമിന്നൽ ഏൽക്കുന്നപോലെയാണ്, ഇപ്പോൾ രാത്രിയുടെ യാമങ്ങളിൽ ഭദ്ര അനുഭവിക്കുന്നത്. പിന്നെപ്പിന്നെ അതായി അവൾക്കിഷ്ടം. വീണ്ടും വീണ്ടും ഏട്ടനിൽ നിന്ന് ആ മിന്നൽ ഏല്ക്കാൻ ആ അനിയത്തി എപ്പോഴും ഒരുക്കമായിരുന്നു.

ആവേശം കെട്ടടങ്ങാതെ ചോര തിളക്കുന്ന പ്രായത്തിൽ, ആ പെങ്ങൾക്ക്, തന്റെ പെണ്ണിന്, വേണ്ടതെല്ലാം ആ ആങ്ങള, അറിഞ്ഞു ചെയ്ത് കൊടുത്തു.

ആ അനിയത്തിയുടെ ലജ്ജയൊക്കെ കാമുകിയുടെ കാമത്തീയിൽ എന്നോ എരിഞ്ഞു ചാരമായിരുന്നു. ഏട്ടന്റെ വാത്സല്യത്തിന്റെ ആശ്ലേഷണങ്ങൾ കാമുകന്റെ പരിരംഭണങ്ങൾക്ക് വഴിമാറി.

ഇന്ന് ഭദ്രയെ ചുവരിൽ ചേർത്തു നിർത്തിക്കൊണ്ട് അവളുടെ പട്ടു പാവാട പൊക്കി, ഒരു കാൽ പൊക്കി വെച്ചുകൊണ്ട് അവളുടെ ആഴങ്ങളിൽ ദീപൻ സുഖം ചൊരിഞ്ഞു കൊടുക്കുമ്പോൾ, “ഏട്ടാ…” എന്ന് അമറി കേഴുന്ന അവളുടെ ശബ്ദവീചികൾ അവന്റെ മുറിയുടെ ആ നാലു ചുവരുകൾ പുറത്തേക്ക് വിട്ടതേയില്ല.

അവന്റെ പൗരുഷം അവളുടെ വായിൽ നിറഞ്ഞു തുടിക്കുമ്പോൾ അവനിൽ നിന്നുയരുന്ന ഹുങ്കാരമുരൾച്ച കേട്ട് ആ ചുമരുകൾ നാണിച്ചു.

മതിവരാത്ത രക്തബന്ധരതി ആ തറവാട്ടിൽ എല്ലായിടത്തും അവർ തകർത്താടി.

ഭദ്രയ്ക്കായിരുന്നു കൂടുതൽ ആവേശം. ഏട്ടന്റെ അരികിൽ എത്തിയാൽ അവൾ അവനിൽ ചായും. മുഖം ഉയർത്തി അവന്റെ ചുംബനത്തുടക്കത്തിനായി കണ്ണുകളിൽ നോക്കി അവനോടൊട്ടി നില്ക്കും. ആ പുഞ്ചിരിക്കുന്ന കാമം ഒഴുകുന്ന മിഴികളിൽ നോക്കിയാൽ പിന്നെ ആ ആങ്ങള പിടിവിട്ടുപോകും.

മന്ത്രവിദ്യയാൽ വസ്ത്രങ്ങൾ പറക്കും. അവളുടെ കാലുകൾ അകലും. തേനൊലിക്കുന്ന ആ സുഖമുഖത്തേക്ക് അവന്റെ നാമ്പ് കടന്നുകയറും. പിന്നെ പരസ്പരം കണ്ണുകളിൽ നോക്കി പതഞ്ഞുയരുന്ന കാമം, തമ്മിൽ അറിഞ്ഞ് പറന്നുയർന്ന് താഴെയെത്തുമ്പോൾ ഏട്ടനും മോളുവും ക്ഷീണം അകറ്റി അടുത്തത് എപ്പോൾ എന്ന ചിന്തയിൽ ആവും.

എപ്പോഴൊ ഈ വികാരങ്ങൾ ഇരുവരിലും പ്രേമവും വിരിയിച്ചു. രണ്ടുപേർക്കും മറ്റെയാൾ അടുത്തില്ലാതെ ഒരു നിമിഷം പോലും ആകാത്ത അവസ്ഥ.

അന്നൊരു ചൂടുള്ള ഞായറാഴ്ച.

തൊടിയിലെ മാവിന്റെ ചോട്ടിൽ ചെറുപ്പത്തിൽ മാമ്പഴം വേണമെന്നു പറഞ്ഞു ഏട്ടനോട് കരഞ്ഞ, ഭദ്രയുടെ കാല്പാദം പതിഞ്ഞ അതേ മണ്ണ്, അവൾ നിലത്തു കിടന്നു അവളുടെ നനഞ്ഞ കൈകൊണ്ട് തേടിയെടുത്തു.

ഏട്ടൻ ആ മാവിന്റെ ചുവട്ടിൽ അനിയത്തിയ്ക്കുമേലേ കിടന്നുകൊണ്ട്, അവളുടെ നിറമാമ്പഴങ്ങളെ കടിച്ചുവലിക്കുമ്പോൾ, അനിയത്തി ഭദ്ര കാൽ വിരലുകളെ മടക്കികൊണ്ട് മൂക്കിൽ നിന്നും വിയർപ്പ് പൊടിഞ്ഞു കിതച്ചു.

വിയർത്തൊഴുക്കി മുഖം കഴുകാൻ തൊടിയിലെ കുളത്തിലേക്ക് ഇറങ്ങിയപ്പോൾ കുഞ്ഞുന്നാളിൽ നീന്തൽ പഠിപ്പിച്ച അതേ കൈകളിൽ പൂർണ നഗ്നയായി അവൾ. പൂർണ നഗ്നനായി ദീപൻ, വെള്ളത്തിൽ വട്ടം കറക്കുമ്പോൾ അവൾ ചിരിച്ചുകൊണ്ട് ഏട്ടന്റെ കഴുത്തിൽ കടിച്ചു.

ഇക്കിളിയാൽ ചിരിച്ചുകൊണ്ട് അവളെ വെള്ളത്തിൽ താഴെ നിർത്തി അവളുടെ കാലുകൾ തന്റെ കാലുകളാൽ അകറ്റി അവളിലേയ്ക്ക് അവൻ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ, അനിയത്തി ഏട്ടന്റെ അരക്കെട്ടിൽ കാലുകൾ ചുറ്റി, കഴുത്തിൽ കൈ ചുറ്റി, അവന്റെ നാവ് ഉറുഞ്ചിവലിച്ചു.

അവന്റെ അരക്കെട്ടിന്റെ ചലനത്തിനൊപ്പം അവളുടെ അരയും ചലിക്കുന്നത് കണ്ട് മീനുകൾ അതിശയപൂർവം നോക്കിനിന്നു.

അവസാനം ഏട്ടൻ അവളിൽ തൂവിയ രേതസ് മീനുകൾക്കും നല്കി അവർ കരയ്ക്ക് കയറി.

***

രേവതിയമ്മ ശിവക്ഷേത്രത്തിൽ നിന്നും തൊഴുതു കാറിൽ കയറി. ഇരുവശത്തും പാടങ്ങൾ നിറഞ്ഞ റോഡിലൂടെ പദ്മിനി പതിയെ കുലുങ്ങികൊണ്ട് വല്യത്താന്റെ തൊടിയും പഴയ കാവും പിന്നിട്ടു. അവിടെ കഴിഞ്ഞു വീടുകൾ എല്ലാം കുറവാണ്. മിക്കതും ഒഴിഞ്ഞ പറമ്പുകൾ മാത്രം. ദൂരേക്ക് നോക്കിയാൽ കുറെ പാടങ്ങളും പനകളും മാത്രം.

പദ്മിനി ദീപന്റെ വീട്ടു മുറ്റത്തെത്തി. ഉമ്മറത്തു നിർത്തിയപ്പോൾ രേവതിയമ്മ ഇറങ്ങി.

കാറിന്റെ ശബ്ദം കേട്ട്, മുടി തോർത്തികൊണ്ട് ഭദ്ര ഉമ്മറത്തേക്ക് വന്നു.

“ദീപനുണ്ടോ മോളെ?”

“ഏട്ടൻ കുളിക്കുവാ…”

“മോളെ….എന്നെ ഓർക്കുന്നുണ്ടോ..”

“അനന്തൻ ഡോക്ടറുടെ അമ്മയല്ലേ? കയറി ഇരിക്കമ്മെ…” ഭദ്ര ചിരിച്ചുകൊണ്ട് രേവതിയമ്മയെ അകത്തേക്ക് ക്ഷണിച്ചു.

രേവതിയമ്മ ഭദ്രയെ ആപാദചൂഡം ഒന്ന് നോക്കികൊണ്ട് വീടിന്റെ അകത്തളത്തിലേക്ക് കയറി സോഫയിൽ ഇരുന്നു.

ഭദ്ര വെള്ള സാരിയും പച്ചക്കരയുള്ള ബ്ലൗസും ഉടുത്തുകൊണ്ട് അവളുടെ നീളൻ മുടി മുന്നിലേക്ക് ഇട്ടുകൊണ്ട് അറ്റം മുതൽ മേലോട്ട് തോർത്തി. വെള്ളം നിലത്തേക്ക് ഇങ്ങനെ ഒറ്റി വരുന്നുണ്ടായിരുന്നു. കണ്ണെഴുതിയിട്ടില്ല. പൊട്ടു വെച്ചിട്ടില്ല.

ദീപൻ തോർത്ത് ഉടുത്തുകൊണ്ട് കുളിമുറിയിൽ നിന്നും ഇറങ്ങി വന്നു. ദീപന്റെ കഴുത്തിലെ രുദ്രാക്ഷമാലയും വിരിഞ്ഞ വെളുത്ത നെഞ്ചിലെക്കും ഒന്ന് രേവതിയമ്മ നോക്കി.

“രേവതിയമ്മയോ!” ദീപൻ ചിരിച്ചുകൊണ്ട് നനഞ്ഞ കാലുകൊണ്ട് ചവിട്ടിയിൽ തുടച്ചു മുടി മുകളിലേക്ക് കോതിവെച്ചു.

“ഞാൻ അമ്പലത്തിലേക്ക് വന്നപ്പോൾ ഇങ്ങോട്ടേക്ക് ഒന്ന് കയറിയതാണ് ദീപാ.”

“ഇരിക്ക് രേവതിയമ്മേ, ഞാൻ മുണ്ടൊന്നു ഉടുത്തോട്ടെ.”

“മോളെ ചായ എടുക്ക.” ദീപൻ പറഞ്ഞത് കേട്ട് ഭദ്ര അടുക്കളയിലേക്ക് നടന്നു.

ദീപൻ അച്ഛന്റെയും അമ്മയുടെയും ഫോട്ടോയ്ക്ക് മുന്നിൽ നിന്ന് തൊഴുതുകൊണ്ട് ചന്ദനം നെറുകയിൽ തൊട്ടു. മുറിയിലേക്ക് കയറി ഒരു വെള്ള മുണ്ടു എടുത്തു ഉടുത്തു.
വെള്ള വരയുള്ള ഷർട്ടിന്റെ കൈ മടക്കിക്കൊണ്ടു ഹാളിലേക്ക് വന്നു കസേര നീക്കി ഇരുന്നു.

"ഞായറാഴ്ച അച്ഛനും അമ്മാവന്മാരും വന്നു കണ്ടാൽ കൊള്ളാമെന്നു പറഞ്ഞതിന് പ്രകാരമാണ് ഞാൻ വന്നത്." രേവതിയമ്മ കാര്യത്തിലേക്ക് കടന്നു.

"അതെ രേവതിയമ്മേ......ഞാൻ അങ്ങോട്ടേക്ക് ഇന്നോ നാളെയോ ആയിട്ട് വരാൻ ഇരിക്കുവാരുന്നു ...." ദീപൻ ഇടക്ക് കയറി പറഞ്ഞു.

"എന്താ ദീപാ ....?" രേവതിയമ്മ കണ്ണിമയ്ക്കാതെ ദീപനെ നോക്കി.

"കഴിഞ്ഞയാഴ്ച പൂട്ടൂർ പണിക്കരുടെ അടുത്തൊന്നു നോക്കിയപ്പോൾ ആണ് അറിയാൻ കഴിഞ്ഞത്, അത് എന്റെ ഭദ്രയ്ക്ക് ഇനി മൂന്നുകൊല്ലത്തേക്ക് മംഗല്യ യോഗം കാണുന്നില്യ. അവൾക്ക് ജാതകത്തിൽ ചില്ലറ ദോഷങ്ങൾ ഒക്കെ കണ്ടു. ഞാനിതെങ്ങനെയാ പറയുക എന്ന് അറിയാതെ ...."

രേവതി അതുകേട്ടുകൊണ്ട് അടുക്കളയിലേക്ക് തല ചരിച്ചു നോക്കിയപ്പോൾ ഭദ്ര ചായയുമായി വരുന്നു.

"മോളിരിയ്ക്ക്..." രേവതി ഭദ്രയുടെ നെറ്റിയിൽ ചുംബിച്ചു കൊണ്ട് ഭദ്രയെ സോഫയിൽ ഇരുത്തി.

"എന്റെ മകന്റെ ഭാര്യയായിട്ട് വരേണ്ട കുട്ടിയാണ് നീയ്.."

"സാരമില്ലമ്മേ, എല്ലാമെന്റെ യോഗാണ്.."

രേവതി ചായ കുടിക്കുമ്പോൾ ഭദ്ര ഒന്ന് ഏട്ടനെ നോക്കി. ശ്വാസം പിടിച്ചുകൊണ്ട് ദീപൻ അതെ സ്ഥായീ ഭാവത്തിൽ തന്നെ നിന്നു.

"എന്നാ ഞാൻ ഇറങ്ങിക്കോട്ടെ .... വിശ്വേട്ടനോട് പറയുന്നുണ്ട് .....ശരി ...."

രേവതിയമ്മ കാറിലേക്ക് കയറുന്നത് നോക്കി നിന്നുകൊണ്ട് അനിയത്തി ഏട്ടന്റെ തോളിൽ ചാരി.

"ശ്വാസം വിട്ടോളു..." അവൾ പുഞ്ചിരിയോടെ കല്പിച്ചു.

ദീപൻ ഭദ്രയുടെ കണ്ണിലേക്ക് നോക്കി. അവൾ പറഞ്ഞതിൻ പ്രകാരമാണ് ഇങ്ങനെ ഒരു കള്ളം രേവതിയമ്മയോടു അവതരിപ്പിച്ചത്.

"മോളെ, എന്റെ ഓർമയിൽ എനിക്ക് ഇങ്ങനെ ഒരു നുണ പറയേണ്ടി വന്നിട്ടില്ല."

"വെണം.....ന്ന് വെച്ചിട്ടല്ലലോ ഏട്ടാ. നമുക്ക് ഇതല്ലാതെ എന്താണ് മറ്റൊരു വഴി?"

ദീപൻ ഭദ്രയുടെ മൂർദ്ധാവിൽ ചുംബിച്ചുകൊണ്ട് അവളെ നെഞ്ചോടു ചേർത്തു.

"കണ്ണെഴുതണ്ടേ?"

"ഉം.."

ബെഡ്റൂമിലേക്ക് നടന്നുകൊണ്ട് ദീപൻ വിരിച്ചിട്ട മെത്തയിൽ ഇരുന്നു. ഭദ്ര കണ്മഷി എടുത്ത് അത് തുറന്നു ഏട്ടന് നീട്ടി കൊണ്ട് അവൾ പുഞ്ചിരിച്ചു.

സാരി ഒതുക്കി വെച്ചുകൊണ്ട് ഇമവെട്ടാതെ ഭദ്ര ഏട്ടന്റെ മടിയിൽ ഇരുന്നു.

ഏട്ടന്റെ കണ്ണിലേക്ക് തന്നെ നോക്കുമ്പോൾ ഭദ്രയുടെ കണ്ണിൽ തുളുമ്പുന്ന പ്രണയം, ദീപൻ ചുടുനിശ്വാസം വിട്ടുകൊണ്ട് നോക്കിയിരുന്നു.

വിളക്കിന്റെ കരി, മോതിര വിരലിൽ പുരട്ടികൊണ്ട് ഭദ്രയുടെ കൺപോള മലർത്തി പതിയെ അതിലൂടെ വരക്കുമ്പോ അവളുടെ മിഴികൾ മുകളിലേക്ക് അവൾ കൊണ്ട് പോയി.

ദീപൻ അത് കണ്ടപ്പോൾ, ഇന്നലെ രാത്രി ഇരുണ്ട വെളിച്ചത്തിൽ ആ പേടമാൻ മിഴികൾ മുകളിലേക്ക് പല തവണ അതുപോലെ പോയത് ഓർത്തുകൊണ്ട് ചിരിച്ചു.

ഭദ്രയുടെ കണ്ണിൽ നിന്നും ഒരിറ്റു വെള്ളം വീണപ്പോൾ ദീപൻ നാവുകൊണ്ട് നാസികയുടെ അരികിലൂടെ ഒഴുകി വരുന്ന ആ പഞ്ചാര വെള്ളം നക്കി.

“ഏട്ടാ…”

“മോളെ…”

“മിനിഞ്ഞാന്നത്തെ രാത്രി… ഞാൻ… ആവശ്യപ്പെട്ടത് തെറ്റായിപോയോ….. ഏട്ടാ…..”

“ഇല്ല മോളെ. ഒരിക്കലുമില്ല.” ദീപൻ ഭദ്രയുടെ എണ്ണമയമുള്ള മുടിയിൽ തലോടിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

“ഏട്ടാ.. ഏട്ടനെ ഞാൻ എത്രയോ വട്ടം ഒരു വിവാഹത്തിന് വേണ്ടി നിർബ്ബന്ധിച്ചപ്പോളൊക്കെ ഏട്ടൻ ഒഴിഞ്ഞു മാറി. അതിനു കാരണം എന്നോടുള്ള അഭിനിവേശം ആണെന്ന് തട്ടിൻ പുറത്തു എന്നെ കാണിക്കാതെ വരച്ചു വെച്ച എല്ലാ ചിത്രങ്ങളും പറയാതെ പറയുന്നുണ്ട്.”

“മോളെ …..ഏട്ടൻ ……”

ഭദ്ര ദീപന്റെ ചുണ്ട് അവളുടെ ചുണ്ടുകൊണ്ട് അടച്ചു. അല്പനേരം കണ്ണില്ക്കണ്ണിൽ നോക്കി അങ്ങനെ ഇരുന്നശേഷം തലയകറ്റി അവൾ ചോദിച്ചു,

“എന്നിട്ടും എന്നോടുള്ള എല്ലാ മോഹവും വാത്സല്യം മാത്രമാക്കി ഏട്ടന്റെ പ്രണയത്തെ എന്തിനാണ് ഒളിക്കാൻ ശ്രമിച്ചത്!?”

“എന്റെ പൊന്നുമോൾക്ക് അങ്ങനെ ഒന്ന് ഏട്ടനോട് ഉണ്ടെന്നു അറിയാതെ ഞാൻ എങ്ങനെ പറയും…?”

“എന്റെയുള്ളിൽ ആ മോഹം മൊട്ടിട്ടതു ഞാൻ ഋതുമതി ആയതിനു ശേഷമാണ്. പക്ഷെ അതൊരിക്കലും പ്രണയമായിട്ടൊന്നും എനിക്ക് തോന്നിയിരുന്നില്ല. ഏട്ടനെ പിരിഞ്ഞു ഞാൻ പഠിക്കാൻ ചെന്നത് മുതലാണ്, ആ വികാരം എന്താണ് എന്നും, ഈ വിരഹത്തിന്റെ തീവ്രത എന്തുമാത്രം ഉണ്ടെന്നും ഞാനറിഞ്ഞത്.”

“മോളെ….”

“ഏട്ടാ…എന്നെ എത്ര വേണേലും കൊഞ്ചിച്ചോളു, ലാളിച്ചോളു …ഒപ്പം എന്റെ കഴുത്തിൽ ഒരു താലിയില്ലെങ്കിൽ കൂടി, നെറ്റിയിൽ സിന്ദൂരമെങ്കിലും വെച്ചോട്ടെ ഞാൻ? ഏട്ടന്റെ കൂടെ രാത്രിയെന്നും ഉറങ്ങും മുൻപ്?”

“മോൾടെ ഇഷ്ടം പോലെ …..” അവളുടെ മാറിൽ മുഖം ചേർത്തുകൊണ്ട് ദീപൻ സമ്മതിച്ചു.

“ഏട്ടാ… “

“എന്റെ പൊന്നുമോൾക്ക് ഇത്രേം ധൈര്യമൊക്കെ എങ്ങനെ കിട്ടി…?” ദീപൻ മുഖം മുകളിലേക്ക് ഉയർത്തി ചോദിച്ചു.

“എന്റെയുള്ളില് ഇപ്പോഴും പേടിയുണ്ട് ഏട്ടാ… പക്ഷെ ഞാനിപ്പോ ഈ ധൈര്യം കാണിച്ചില്ലെങ്കിൽ ഏട്ടൻ എനിക്കും, ഞാൻ ഏട്ടനും എന്നെന്നേക്കുമായി നഷ്ടപ്പെട്ടുപോകും…”

അത് പറഞ്ഞു കഴിഞ്ഞതും ഇരുവരുടെയും കണ്ണ് ഒരുപോലെ നനഞ്ഞു.

“എന്നെ വിവാഹം കഴിപ്പിച്ചു അയച്ചാൽ ഏട്ടന്റെ ജീവിതം അന്നുമുതൽ വേദന തിന്നാൻ വേണ്ടി മാത്രമാകുമെന്നു തിരിച്ചറിഞ്ഞപ്പോൾ, ഇങ്ങോട്ടു വരും മുൻപേ ഞാൻ ആ തീരുമാനം എടുത്തു. എല്ലാ അർത്ഥത്തിലും എന്റെ ഏട്ടന്റെ മാത്രം സ്വന്തമായി മാറണം എന്ന്.

“ഓരോ തവണയും ഞാൻ ഏട്ടന്റെ കൂടെ കുറച്ചു നാൾ നിൽക്കാൻ വരുമ്പോ വാത്സല്യം മാത്രമല്ല പ്രണയത്തെക്കാളും എത്രയോ മുകളിലുള്ള ഒരു വികാരം എനിക്ക് അനുഭവിക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. എന്റെ ഏട്ടന്റെ ലാളനം അതെന്റെ സ്വാർത്ഥത കൂടിയാണ്, എനിക്ക് ഈ ജന്മം അത് നഷ്ടപ്പെടാൻ വയ്യ… ഏട്ടാ….”

ദീപൻ ഭദ്രയുടെ നെറ്റിയിൽ മുത്തമിട്ടുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു..

“പുണ്യമാണ് ഭദ്രേ നീ ….”

“എന്റെ ഏട്ടനും….”

അവൾ അവന്റെ അധരങ്ങളിലാണ് ഉമ്മ നൽകിയത്.

“എന്നോട് മോഹം തോന്നിയിട്ടും അതുള്ളിൽ ഒതുക്കി ഇത്രയും നാള് നടക്കാൻ ഏട്ടന് എങ്ങനെ കഴിഞ്ഞെന്നാണ് ഇന്നും എനിക്ക് ….. അറിയില്ല ….ഏട്ടാ …..എങ്ങനെ കഴിയുന്നു?
എന്നോട് പറഞ്ഞൂടാരുന്നോ ഏട്ടന്? ഒരായിരം വട്ടം ഞാൻ സമ്മതം മൂളിയെനെ.
എങ്കിൽ പിന്നെ മിനിഞ്ഞാണ് നടന്നത് നാളുകൾക്ക് മുൻപേ സംഭവിക്കുമായിരുന്നു, അല്ലെ?”

ഭദ്ര ദീപന്റെ മൂക്കിൽ പിടിച്ചുകൊണ്ട് തിരുമ്മി. ദീപന്റെ വീട്ടിയൊതുക്കിയ മീശ പതിയെ പിരിക്കാൻ ഇരുകൈകളും കൊണ്ട് ഭദ്ര ശ്രമിച്ചു.

“അപ്പൊ നീ ഏട്ടനെ അങ്ങനെ മനസ്സിൽ കണ്ടിട്ടുണ്ടോ ഭദ്രേ…”

“അത്…..”

“പറ ഭദ്രേ…..”

“എനിക്ക് നാണം വരുന്നു…”

“ഭദ്രമോളെ…”

“ഒരുപാടു തവണ…. എന്റെ ഏട്ടൻ സുന്ദരകുട്ടനല്ലേ? ഏതു പെണ്ണും മോഹിച്ചു പോവും….. പിന്നെയാണോ ഈ പൊട്ടിപ്പെണ്ണ്? ഏട്ടന് തോന്നിയിട്ടുണ്ടോ അങ്ങനെ? പറ…”

“ഭദ്രയുടെ കണ്ണിൽ നോക്കി ഉണ്ടെന്നു പറയാൻ ഉള്ള ധൈര്യം എനിക്കിപ്പോഴും ആയിട്ടില്ല.”

“ശരി…അപ്പൊ….?”

“ഇല്ലെന്നു ഞാൻ പറയില്ല….പോരെ”

“ഏ……ട്ടാ….” ഭദ്ര ചിണുങ്ങി.

“അപ്പൊ ധൈര്യം ഇല്ലാതെയാണോ എന്റെ കന്യകാത്വം കവർന്നത് പറ……..”

“ഈ സർപ്പസുന്ദരിയെ ഞാൻ ഉള്ളിന്റെ ഉള്ളിൽ ഏതോ കോണിൽ മോഹിച്ചിരുന്നു, അന്ന് രാത്രി ആ മോഹമൊക്കെ എന്നോട് സമ്മതം ചോദിക്കാതെ എല്ലാം കൂടെ പുറത്തു വന്നു. അവസാനം അതെല്ലാം അവളിൽച്ചെന്ന് കയറിയിറങ്ങി, പെയ്തിറങ്ങി.”

“എന്റേട്ടന് ചിത്രം വരക്കാൻ മാത്രമല്ല സാഹിത്യവും അറിയാം.”

ഭദ്ര ദീപന്റെ മുഖത്ത് ചുംബനം കൊണ്ട് മൂടി, ഈറൻ കണ്ണുകളോടെ ഏട്ടനെ നോക്കി.

“അന്ന് രാത്രി പക്ഷെ മോള് അത് കഴിഞ്ഞു ഉറങ്ങിയപ്പോളും ഞാൻ എണീറ്റ് മോൾടെ കാല് പിടിച്ചു ഒത്തിരി കരഞ്ഞു……”

“ഞാൻ അറിഞ്ഞില്ല… നല്ല വേദന ഉണ്ടായിരുന്നു മയങ്ങിപ്പോയി ഞാൻ…”

“എന്നിട്ടും അത് കഴിഞ്ഞുള്ള ദിവസം ഞാൻ വേണ്ടെന്നു പറഞ്ഞിട്ടും എന്തിനാ മേലെ കേറി…..”

“ഏട്ടാ… ഇങ്ങനൊന്നും ചോദിക്കല്ലേ എന്നോട്… എനിക്കറീല എങ്ങനെ ഉത്തരം പറയണ്ടേ…”

“ശരി ചോദിക്കുന്നില്ല….” ഭദ്ര ഏട്ടന്റെ മടിയിൽ ഒന്നുടെ ചേർന്ന് അവളുടെ മാറു ഏട്ടന്റെ നെഞ്ചിൽ അമർത്തി കൊണ്ട് മുടിയിൽ ചുംബിച്ചു.

“എന്നെ ഓർമ്മവെച്ച കാലം മുതലേ ഇതുപോലെ കണ്ണെഴുതിക്കുന്നുണ്ട്, പക്ഷെ ഇന്ന് മാത്രം എന്തോ വ്യത്യാസം ഉണ്ട്.”

“എന്താണ് എന്ന് പറ എന്റെ കുട്ടി”

“ഏട്ടന്റെ മൂന്നാം പാദം ദേ എന്റെ ചന്തിയിൽ ഇങ്ങനെ തുളക്കുന്നു. മ്മ്.. ചീത്ത കുട്ടിയാ എന്റെ ഏട്ടൻ …ഹഹാ ….”

ഭദ്ര നാണത്തോടെ ചിരിച്ചു. ഒപ്പം ദീപന്റെ മൂക്കിൽ പിടിച്ചു അമർത്തി കൊണ്ട് മടിയിൽ നിന്നും എണീക്കാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ, ദീപൻ അവളെ കട്ടിലിലേക്ക് മറിച്ചിട്ടുകൊണ്ട്,

“ആരാണ് ചീത്ത കുട്ടി…”

“മ്മ്… ഹ്.. എന്റെ …….ഏട്ടൻ…”

“ആണോ …….. ഇന്നലെ ഞാനാണോ മൂന്നാം പാദം, നാവുകൊണ്ട് ചുഴറ്റി ചുഴറ്റി തൊണ്ടക്കുഴിയിലേക്ക് ഇറക്കി നോക്കിയത്?”

ഭദ്ര കണ്ണുരുട്ടികൊണ്ട് നാണത്തോടെ ഏട്ടനെ നോക്കി.

“പറയന്റെ സുന്ദരിക്കുട്ടി…”

“അത് …….അങ്ങനെയെങ്കിൽ ഏട്ടന്റെ നാവ് അപ്പോൾ എവ്ടെയായിരുന്നു? ഞാൻ അങ്ങനെ ചെയ്യുമ്പോൾ അതും കൂടെ പറ….” ഏട്ടന്റെ കഴുത്തിൽ കൈചുറ്റി, കവിളിൽ ചുവന്നുതുടുത്ത കവിളുരച്ച്, അനിയത്തി ഏട്ടന്റെ കാതിൽ ചോദിച്ചു.

“മോൾടെ….”

“മോൾടെ…!!!!! പറ ഏട്ടാ”

“മോൾടെ റോസാപ്പൂവിനുള്ളിൽ…” ദീപൻ ചിരിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു.

“എന്റെ ഏട്ടാ, ഇതിനൊക്കെ നല്ല പേരുണ്ട് ഇംഗ്ലീഷിൽ ആണെന്ന് മാത്രം”

“എനിക്ക് ഇംഗ്ലീഷ് ഒന്നും വേണ്ട”

“ശരി ഏട്ടന് ഇഷ്ടമുള്ളത് വിളിച്ചോ.”

ഒരേ കട്ടിലിൽ കിടന്നാൽ പിന്നെ രണ്ടാളും ചീത്തകുട്ടിയാവും എന്ന് മനസിലാക്കികൊണ്ട് ഭദ്രയും ദീപനും ഒരുപോലെ ചിരിച്ചു സമ്മതിച്ചു.

“കഞ്ഞി കുടിക്കണ്ടേ..”

“ഉം വേണം….”

വാഴപ്പൂ തോരനും കൂടി ഇരുവരും കഞ്ഞി കുടിച്ചുകൊണ്ട് ഭദ്രയുമായി അമ്പലത്തിന്റെ ഉമ്മറത്തു നിന്നും ഒന്ന് തൊഴുത് ദീപൻ ചേതക്കിൽ ക്ലിനിക്കിൽ എത്തി.

ഭദ്ര നടന്നു പോകുമ്പോ കണ്ണിമയ്ക്കാതെ ദീപൻ നോക്കികൊണ്ട് ചേതക്കിൽ പാടത്തേക്ക് തിരിച്ചു. അവിടെ ചെന്നപ്പോൾ കൊയ്ത്തു തുടങ്ങിയിരുന്നു, 10 പറക്കണ്ടമാണ്. ആകെയുള്ള സമ്പാദ്യം. നാളെ ശനിയാഴ്ചയാണ്. കൂലി കൊടുക്കണം ബാങ്കിലേക്ക് ഒന്ന് പോണമെന്നു ഓർത്തുകൊണ്ട് ദീപൻ ടൗണിലേക്ക് ഇറങ്ങി.

ഉച്ചയൂണ് ടൗണിലെ ചെറിയ ഹോട്ടലിൽ നിന്ന് കഴിച്ചിട്ട്. പൈസ എടുത്തു തിരിച്ചു വീട്ടിലേക്ക് വരുമ്പോ ദീപൻ വിശ്വേട്ടനെ കണ്ടു പക്ഷെ അദ്ദേഹം ഒന്നും അവനോടു മിണ്ടിയില്ല. രേവതിയമ്മ പറഞ്ഞു കാണുമായിരിക്കും. അറിയില്ല എന്നവൻ ഓർത്തു.

ആൽത്തറയിൽ ഇരുന്നു കൊണ്ട് അമ്പലത്തിൽ ചന്ദന ചർച്ചിതം കേട്ടോണ്ട് ഇരിക്കുമ്പോൾ ഭദ്ര ക്ലിനിക്കിൽ നിന്നും ഇറങ്ങി വരുന്നു. അവളെയും കൂട്ടി സ്കൂട്ടറിൽ വീട്ടിലേക്ക് വണ്ടിചക്രം ഉരുണ്ടു. പ്രകാശ സൂര്യൻ അന്നത്തെ കർമം തീർന്നു പോകാനൊരുങ്ങി.

"ഏട്ടാ......എനിക്ക് ജാതക ദോഷമുണ്ട് എന്ന് അനന്തേട്ടന്റെ അമ്മയോട് പറഞ്ഞെന്നു... ആളോട് കാലത്തു ഞാൻ പറഞ്ഞു."

"അതുകേട്ട് അനന്തൻ മോളോട് എന്ത് പറഞ്ഞു ....?"
" 'ഞാനതു അപ്പോഴേ മറന്നു..' എന്ന് പറഞ്ഞു ചിരിച്ചു ..."

ഭദ്രയ്ക്ക് മറ്റൊരാളെ ഇഷ്ടമാണ് എന്ന് മാത്രമേ അനന്തേട്ടനോട് ഭദ്ര പറഞ്ഞിരുന്നുള്ളൂ.

"സാരമില്ല, അയാൾക്ക് വേറേ ആലോചന എന്തായാലും നടക്കും ഉടൻ."

"അതെ ഏട്ടാ, അനന്തേട്ടൻ ബന്ധത്തിലെ ഒരു കുട്ടിയുടെ കാര്യം പറഞ്ഞിരുന്നു. ആ കുട്ടിയും ഡോക്ടർ ആണത്രെ"

"നന്നായി."

വീട്ടിലെത്തിയപ്പോൾ ഇരുവരും മുറിയിൽ കയറി, ദീപൻ ഉമ്മറത്തെ വാതിൽ അടച്ചു. ഭദ്ര സാരിയുടെ കഴുത്തിൽ ഉള്ള ക്ലിപ്പ് അഴിച്ചപ്പോൾ പച്ചക്കരയുള്ള വെളുത്ത സാരിയുടെ മുന്താണി നിലത്തു വീണു.

ദീപൻ കട്ടിലിൽ ഇരുന്നുകൊണ്ട്, ഭദ്രയുടെ ഭ്രമിപ്പിക്കുന്ന പൊക്കിളിലേക്ക് നോക്കി. ആ മാദകത്വം നിറഞ്ഞ ഒതുങ്ങിയ വയറിൽ ഭോഗത്തിനു ശേഷം മുഖം ചേർത്ത് മയങ്ങാൻ പ്രത്യേക സുഖമാണ്.

"എന്ത് ചന്തമാ ല്ലേ...?"

"എന്ത്..."

"മോൾടെ ഈ..."

"ഈ.."

"പൊന്നരഞ്ഞാണം.."

"അഹ് അതിനെന്താ. ഏട്ടൻ തന്നെയല്ലേ വാങ്ങിത്തന്നത്?"

"മ്മ്..."

"അരഞ്ഞാണം തന്നെയാണോ എന്റെ ഏട്ടൻ നോക്കിയേ.... സത്യം പറ.."

"അല്ല, പൊക്കിളാണ്.." ദീപൻ ഒളിക്കാൻ ശ്രമിച്ചില്ല, അതിന്റെ കാര്യവുമില്ല.

ഭദ്ര സാരി മുഴുവനും നിലത്തിട്ടുകൊണ്ട് ചുവന്ന അടിപാവാടയിൽ, ബെഡിൽ ഇരിക്കുന്ന ദീപന്റെ അടുത്തേക്ക് വന്നു ദീപന്റെ മുഖം പൊക്കിളിനോട് അടുപ്പിച്ചു.

ദീപൻ ഭദ്രയുടെ മുഖത്തേക്ക് തല പൊക്കി നോക്കിയപ്പോൾ. ഭദ്ര പുഞ്ചിരിച്ചുകൊണ്ട് ദീപന്റെ മുടിയിൽ അരുമയായി കോതി.

ദീപൻ ആ മാർദ്ദവമേറിയ വയറിൽ മുഖം ചേർത്തുകൊണ്ട് മൂക്കുകൊണ്ട് ഉരച്ചു, ഉമ്മവച്ചു. ഭദ്ര ഏട്ടന്റെ കഴുത്തിൽ പിടിച്ചുകൊണ്ട് കണ്ണടച്ച് നിന്നു.

ദീപൻ അവന്റെ നാവു നീട്ടി പെണ്ണുങ്ങളുടെ വയറിൽ നക്കി കൊണ്ട്, അവളുടെ ഏറ്റവും രുചിയുള്ള വിയർപ്പിനെ വലിച്ചു കുടിച്ചു.

ഭദ്രയുടെ ഉറവ പൊട്ടിയിഴുകുന്നത് അവളുടെ തുടകൾ തമ്മിൽ ഉരയുന്നത് വെച്ച് ദീപൻ മനസിലാക്കി.

ദീപന്റെ ഇരു കൈകളും ഭദ്രയുടെ ചന്തിയിൽ കൈവെച്ചുകൊണ്ട് അമർത്തി അമർത്തി പിഴിയുമ്പോ ഭദ്ര സുഖം കൊണ്ട് കുകി നിലവിളിച്ചു.

ദീപന്റെ നാക്ക് ഭദ്രയുടെ പൊക്കിളിന്റെ ഉള്ളിലേക്ക് ഊഴിയിട്ട് ഇറങ്ങി പോകുമ്പോ.

"ഏട്ടാ കുളിചിട്ട് മതി, അപ്പടി വിയർപ്പാണ്."

ദീപന് അതൊന്നും കേൾക്കാനുള്ള മനസുണ്ടായിരുന്നില്ല. ദീപൻ ആഴത്തിൽ പെണ്ണുടെ പൊക്കിളിന്റെ ഉള്ളിലേക്ക നാവു കടത്തുമ്പോ അവന്റെ കൈകൾ ഭദ്രയുടെ അടിപ്പാവാട പൊക്കി അവളുടെ സൗമ്യമായ തുടകൾക്കിടയിൽ കൈകടത്തി നനവിനെ തേടി പോയി.

ഭദ്ര പതിഞ്ഞ ശബ്ദത്തിൽ ...അവളുടെ ഏട്ടനെ .....വിളിക്കുമ്പോ .....

ദീപൻ ഭദ്രയെ ഇരുകൈകൊണ്ട് പൊക്കിയെടുത്തുകൊണ്ട് അകത്തളത്തിലൂടെ വീടിനു പിറകിലേക്ക് നടന്നു. അടുക്കളയും കഴിഞ്ഞു ചാരിവെച്ച വാതിൽ തുറന്നു തൊടിയിലേക്ക്.

മൂവാണ്ടൻ മാവുകൾ മൂന്നാലെണ്ണം ഉണ്ട്, പ്ലാവും രണ്ടെണ്ണം ഉണ്ട്. പുല്ല് ചെറുതായി ഉണങ്ങിയിട്ടുള്ള വഴിയിൽ മാവിന്റെയും പ്ലാവിന്റെയും പച്ചയിലയും പഴുത്തിലയിലും പതിയെ ചവിട്ടികൊണ്ട് ഭദ്രക്കുട്ടിയെ എടുത്തുകൊണ്ട് കുളപ്പുരയിലേക്ക് നോക്കി.

നേരം ഇരുട്ടി തുടങ്ങിയത് കൊണ്ട് പതിയെ നടക്കുമ്പോൾ ഭദ്രയുടെ ബ്ലൗസിനുള്ളിലെ പോർമുലകൾ ദീപന്റെ മുഖത്തിൽ ഉരഞ്ഞു നാണിച്ചു.

വീടിന്റെ പിറകു വശത്തു നിന്നും 20 അടി നടന്നപ്പോളേക്കും കുളത്തിലേക്ക് നോക്കി ദീപന്റെ കാലുകൾ നിന്നു. അവൻ ഭദ്രക്കുട്ടിയെ കയ്യിൽ മുറുകെ പിടിച്ചുകൊണ്ട് ഓരോ പടികളായി വെള്ളത്തിലേക്ക് ഇറങ്ങി.

ഭദ്ര അവൾ നീന്തൽ പഠിച്ച ആ കുളത്തിൽ, നീന്തൽ പഠിപ്പിച്ചുതന്ന ഏട്ടന്റെയൊപ്പം കുളിക്കുന്ന സുഖം വീണ്ടും അറിയാൻ മോഹിച്ചു. അവൾ വിരൽ കടിച്ചുകൊണ്ട് ഏട്ടൻ നാലു ചുവരുകളുടെ പുറത്ത് വീണ്ടും ഒരുമേനി ആവാൻ ആണ് ഇങ്ങോട്ടേക്ക് വന്നത് എന്നതോർത്ത് വിറകൊണ്ടു.

ഭദ്രയെ പടവിൽ നിർത്തിക്കൊണ്ട് ദീപൻ അവളുടെ കണ്ണിലേക്ക് നോക്കി. ഭദ്ര പേടിയും നാണവും കലർന്ന മുഖം കൊണ്ട് ഏട്ടനെ നോക്കി.

"പേടിയെന്തിനാ .....ഏട്ടനില്ലേ കൂടെ ..."

"ഉം ..." ഭദ്ര തലയാട്ടി ചിരിച്ചു, അവളുടെ പാൽ പുഞ്ചിരി കണ്ടപ്പോൾ പടവിൽ നിന്നുകൊണ്ട് ഭദ്രയെ പൂണ്ടടക്കം ചേർത്ത് പിടിച്ചുകൊണ്ട് വിറയ്ക്കുന്ന ഭദ്രയുടെ ചുണ്ടുകളിൽ ദീപന്റെ ചുണ്ടമർന്നു.

ആകാശത്തു ചേക്കേറാൻ കൊതിക്കുന്ന കിളികളുടെ ശബ്ദം ഇരുവരും കേട്ടുകൊണ്ട് ചുണ്ടുകളെ വായിലിട്ടുകൊണ്ട് ഉറിഞ്ചി ഉറിഞ്ചി കുടിച്ചു ആ പടവിൽ കണ്ണടച്ച് നിന്നു. ആ കാഴ്ച കുളത്തിലെ മീനുകൾ തലപൊക്കി നോക്കി നാണിച്ചു വെള്ളത്തിലേക്ക് താണു.

ചുണ്ടുകളെ വിട്ടുവിച്ചുകൊണ്ട് ഭദ്രയുടെ നാണം, ദീപനിൽ മഴപോലെ പെയ്തിറങ്ങുന്ന ആ സായാഹ്നം ....

അവർക്ക് ഈ കുളപ്പുരയിൽ പഴയ ഓർമ്മകൾ ഓരോന്നായി വരുമ്പോൾ...

ദീപൻ മുണ്ടു കല്പടവിൽ ഊരിയിട്ടുകൊണ്ട് അടിവസ്ത്രം മാത്രമിട്ട് കുളത്തിലേക്ക് എടുത്തു ചാടിക്കൊണ്ട് ഒരുവട്ടം നീന്തി വന്നു. മുടി മുകളിലേക്ക് കൈകൊണ്ട് കയറ്റിവെച്ചുകൊണ്ട് നോക്കിയപ്പോൾ, ഭദ്ര നാണം കൊണ്ടു കൂമ്പിയ ആമ്പൽപ്പൂമൊട്ടുപോലെ ഏട്ടനെ നോക്കി, മടിച്ചു പടവിൽ ഇരിക്കുന്നത് കണ്ടു.

ഭദ്രയുടെ ചുവന്ന അടിപാവാടയും, പച്ച ബ്ലൗസും, വിരിച്ചിട്ട മുടിയും ദീപന്റെ മനസിന്റെ നിയന്ത്രണം എപ്പോഴോ തെറ്റിച്ചിരുന്നു.

"കുറെയായി ഏട്ടാ...നീന്തിയിട്ട്..."

"നീന്തലൊന്നും ഒരിക്കൽ പഠിച്ചാൽ മറന്നുപോകില്ല എന്റെ മോളൂട്ടീ.."

“ഏട്ടൻ ചെറുപ്പത്തിൽ എന്നെ കയ്യിൽപ്പിടിച്ചു നീന്തിച്ചപോലെ ഇപ്പോൾ ഒന്നൂടെ ചെയ്യാമോ?”

“ശരി വായോ..”

ദീപൻ രണ്ടു കയ്യും നീട്ടി പിടിച്ചപ്പോൾ ബ്ലൗസും അടിപാവാടയിലും ആയി ഭദ്ര, ഏട്ടന്റെ ബലമേറിയ കൈകളിൽ കിടന്നു. ദീപൻ രണ്ടടി കൂടെ താഴെ കാൽവെച്ചുകൊണ്ട് അരയ്ക്കോളം വെള്ളത്തിൽ മുങ്ങിക്കൊണ്ട് ഭദ്രയെ വെള്ളത്തിൽ പാതി മുങ്ങുമ്പോൾ ഭദ്രയുടെ മുഖവും, ബ്ലൗസിലെ നിറമാറും, കുളത്തിലെ പച്ചനിറമുള്ള വെള്ളം നനയിച്ചുകൊണ്ട് തണുപ്പേകി.

ഭദ്ര കാലിട്ടടിച്ചുകൊണ്ട് പതിയെ നീന്തിയപ്പോൾ ദീപൻ കയ്യെടുത്തു മാറിനിന്ന് തന്റെ പൊന്നോമനപ്പെങ്ങൾ നീന്തുന്നത് നോക്കി.

ഭദ്ര ഒരുവട്ടം കുളത്തിനു ചുറ്റും വട്ടത്തിൽ നീന്തി വന്നപ്പോൾ ദീപൻ പടവിൽ ഇരുന്നു കൊണ്ട് ഭദ്രയുടെ നനഞ്ഞൊട്ടിയ പൂമേനി നോക്കി നിന്നു.

ഭദ്രയുടെ മുടിയിലൂടെ വെള്ളം ഒലിച്ചിറങ്ങുന്ന കാഴ്ച കാണുമ്പോൾ, ആ നനഞ്ഞ അഭൗമസുന്ദരിപ്പെണ്ണിനെ മോഹിച്ചുകൊണ്ട് കൊച്ചു ദീപൻ അവന്റെ അരക്കെട്ടിൽ ഉണർന്നു തുടങ്ങിയിരുന്നു.

ഭദ്ര പടവിൽ കയറി വന്നുകൊണ്ട് ദീപന്റെ നനഞ്ഞ മടിയിൽ ഇരുന്നു. ഭദ്ര ദീപന്റെ കണ്ണിലേക്ക് നോക്കികൊണ്ട് അവളുടെ ചുണ്ടുകളുടെ ദാഹം അറിയിച്ചപ്പോൾ ആ സർപ്പസുന്ദരിയുടെ ചൊടികളിലെ തേൻ നുകരാനായി അവളുടെ ചെഞ്ചുണ്ടുകളെ വായിലേക്ക് നുകർന്നുകൊണ്ട്, നനഞ്ഞ അവളുടെ ദേഹത്തെ ദീപൻ പടവിൽ ഇരുന്ന് ഇറുകെ പുണർന്നു.

ദീപന്റെ കുട്ടൻ അടിവസ്ത്രത്തിന്റെ ഉള്ളിൽ കിടന്നു പുളഞ്ഞു കൊണ്ട് അനിയത്തിയെ ഭോഗിക്കാൻ വേണ്ടി വെമ്പി.

ഭദ്ര ആ നനഞ്ഞ മേനി ഏട്ടന്റെ മേലെ ഒട്ടിച്ചേർത്തുകൊണ്ട് അവളുടെ ചുണ്ടുകളുടെ ദാഹം തീരുവോളം ഏട്ടന്റെ നാവിനെ വായിലിട്ടു ചപ്പി വലിച്ചു.

ഭദ്രയുടെ നനഞ്ഞ കഴുത്തും ചെവികളും ദീപൻ നക്കുമ്പോൾ തുടയുടെ ഇടയിൽ ഊറി വരുന്ന തേൻ കണങ്ങൾ ഏട്ടന്റെ കുട്ടനെവിടെയെന്നു ചോദിച്ചു.

ഭദ്രയുടെ നിറമാറ് ദീപന്റെ നെഞ്ചിൽ അമർത്തിപിടിക്കുമ്പോൾ അവ പുളകം കൊണ്ട് നാണിച്ചു കൂമ്പി ബ്ലൗസിന്റെ പുറത്തേക്ക് പതിയെ എത്തിനോക്കി.

ദീപൻ ഭദ്രയുടെ ചുണ്ടുകളെ വീണ്ടും വായിലിട്ടുകൊണ്ട് അവളുടെ നാവിനെ വായിലേക്ക് വലിച്ചപ്പോൾ, ശ്വാസം കിട്ടാതെ പെണ്ണുട്ടി ഏട്ടന്റെ മടിയിൽ ഇരുന്നു പേടിച്ചു.

ഭദ്ര പടവിലേക്ക് കൈ വെച്ചുകൊണ്ട് നീങ്ങി ഇരുന്നപ്പോൾ ദീപൻ ഭദ്രയുടെ വെളുത്ത കാൽപാദങ്ങൾ മുത്തമിട്ടുകൊണ്ട് അവളുടെ നനഞ്ഞ വിരലുകളെ മുഖത്തു വെച്ചുരച്ചു.

കാലുകളെ അമർത്തി പിടിച്ചുകൊണ്ട് ഏട്ടൻ നാവുകൊണ്ട് പെങ്ങളുടെ കാല്പാദങ്ങളുടെ മേലെ ഉഴിയുമ്പോൾ ഭദ്ര വീണ്ടും തേൻ ഒഴുക്കികൊണ്ട് ചൂണ്ടയിൽ കുരുങ്ങിയ മീനിനെ പോലെ പടവിൽ കിടന്നു പിടഞ്ഞു.

ഇരുവരും കല്പടവിൽ എഴുന്നേറ്റു നിന്നു തമ്മിൽ കണ്ണുകളുടെ ആഴങ്ങളിലേയ്ക്ക് നോക്കി. അവിടെ അലയടിയ്ക്കുന്ന പ്രേമവും, കാമവും, സ്നേഹവും അറിഞ്ഞു. അവർ തമ്മിൽ ഉള്ള ദാഹം എത്രത്തോളം ഉണ്ടെന്നു കണ്ണിലൂടെ പറയുന്ന ആ സായാഹ്ന നിമിഷങ്ങൾ.

അതിലൊരു നിമിഷം ഏട്ടന്റെ കുട്ടൻ അടിവസ്ത്രത്തിൽ നിന്നും മുഴച്ചു പുറത്തേക്ക് വരാൻ വെമ്പി നിൽക്കുന്നത് കണ്ട അനിയത്തി നാണത്തോടെ കല്പടവിൽ കയറി ചുവരിൽ ചേർന്നു തിരിഞ്ഞു നിന്നു.

ദീപൻ പടവുകൾ കയറികൊണ്ട്, തിരിഞ്ഞു നിൽക്കുന്ന ഭദ്രയുടെ പിറകിലെ നനഞ്ഞ മുടി മാറ്റിക്കൊണ്ട്, അവളുടെ തോളിലൂടെ നാവിട്ടു ഉരച്ചപ്പോൾ ഭദ്രയുടെ തുടകൾ തമ്മിൽ ഉരുമ്മി അവൾ നിന്ന് പുളഞ്ഞു.

ഇരുകൈകൊണ്ടും ഭദ്രയുടെ മാർക്കുടങ്ങളെ ഞെക്കി പിഴിഞ്ഞുകൊണ്ട് ഭദ്രയുടെ കഴുത്തിൽ ദീപൻ പതിയെ അവന്റെ പല്ലുകൾ അമർത്തികൊണ്ട് നനഞ്ഞ അവളുടെ കഴുത്തിനെ കമ്മി.

ഭദ്ര കണ്ണടച്ചുകൊണ്ട് അവളുടെ ചെഞ്ചുണ്ടുകൾ വിടർത്തികൊണ്ട് ആ നിമിഷങ്ങളെ വരവേറ്റു.

പെങ്ങളൂട്ടിയുടെ നനഞ്ഞു നാണിക്കുന്ന മുലകൾ എത്ര വട്ടം ഞെരിച്ചിട്ടും ഏട്ടന് മതി വരുന്നുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഈ സമയം അനിയത്തിയുടെ പച്ച ബ്ലൗസിന്റെ പിറകിലെ ഹുക്കുകൾ ഏട്ടന്റെ വിരലുകൾക്കായി കേണു. ഏട്ടൻ അത് കേട്ടുകൊണ്ട് നനഞ്ഞ ബ്ലൗസിന്റെ ഹുക്കുകൾ പതിയെ വിടുവിച്ചു…
1…
2….
3…..

മുലഭാരം താങ്ങുന്ന അനിയത്തിയുടെ പാവം ബ്ലൗസ് കല്പടവിലേക്ക് വീണു. അനിയത്തിയുടെ കറുത്ത ബ്രായും അതിവേഗം ഏട്ടൻ ഇതിനകം അഴിക്കാൻ പഠിച്ചിരുന്നു. ബ്ലൗസിന്റെ കൂടെ ബ്രായും വീണപ്പോൾ……….

തന്റെ മുതുകിലൂടെ ഏട്ടൻ നാവുകൊണ്ട് ഇഴയുമ്പോൾ നാഗത്തെ പോലെ പുളഞ്ഞുകൊണ്ട് ഭദ്ര ചുവരിൽ കൈകൊണ്ട് കോറി വരച്ചു.

സൂര്യൻ അസ്തമിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ട് അരമണിക്കൂർ ആയെങ്കിലും ആകാശത്തു വെളിച്ചം കുറഞ്ഞു കുറഞ്ഞു വരുന്ന വേളയിൽ…

ഭദ്ര ഇരുകൈകൊണ്ടും അവളുടെ മാർക്കുടങ്ങളെ മറച്ചുകൊണ്ട് ഏട്ടനെ നോക്കാതെ തിരിഞ്ഞു നാണിച്ചു നിന്നു.

"ഏട്ടാ…."

"മോളെ…."

"ആരേലും വരുമോ…?"

"ഇല്ലെന്റെ പൊന്നെ…."

ദീപൻ പതിയെ ഭദ്രയെ തിരിച്ചപ്പോൾ അമ്പലത്തിൽ കൊത്തിവെച്ച ശിലപോലെ ഭദ്രയുടെ നിറമാറ്.

ദീപനത് കണ്ടപ്പോൾ ഭാനുപ്രിയയെ ഓർമവന്നു…
രാജശില്പിയിലെ ഭാനുപ്രിയയെ…
അതേ ഇടുപ്പിന്റെ വടിവ്…
അതേപൊക്കിളിന്റെ ആഴം…

അതേ മുലകളുടെ ഒതുക്കം…

ആ ദേവസുന്ദരിയുടെ മുന്നിൽ ദീപൻ ഒരു ദാസനെപോലെ കുനിഞ്ഞു മുട്ടുകുത്തി നിന്നു.

ഭദ്രയുടെ ചുവന്ന അടിപാവാട ഒരല്പം കയറ്റിവെച്ചുകൊണ്ട് ദീപൻ അവളുടെ കാൽമുട്ടുകളിൽ മുത്തമിട്ടു….

ദീപന്റെ കുട്ടൻ അടിവസ്ത്രത്തിന്റെ ഉള്ളിൽ വാഴയുടെ ഉണ്ണിപ്പിണ്ടി പോലെ ഉറച്ചു ബലമായി നില്ക്കുകയായിരുന്നു.

ഭദ്രയുടെ കണ്ണുകൾ അടയുന്നത് നോക്കി നിന്നുകൊണ്ട് ഒന്നുകൂടി അടിപാവാട ഉയർത്തികൊണ്ട് പെങ്ങളുടെ തുടയിൽ ഏട്ടൻ കടിച്ചു.

"……………………..ആഹ് ……ഏട്ടാ……………………….."

ദീപൻ പതിയെ ആ അടിപാവാടയുടെ ചരട് അഴിച്ചു….
അതിന്റെ ഭാരം സ്വല്പം കൂടുതൽ ആയതുകൊണ്ട് ആ നിമിഷം തന്നെ അത് താഴെവീണു… ഇപ്പോൾ ഭദ്രയുടെ വയറിൽ ചുറ്റിപ്പിണഞ്ഞുകിടക്കുന്ന സ്വർണത്തിന്റെ അരഞ്ഞാണം മാത്രം.

ദീപൻ ഭദ്രയുടെ കൊത്തിവെച്ച കാലുകളുടെ ചന്തവും മേല്പോട്ടുള്ള തുടകളുടെ ചന്തവും കൺകുളിരെ നോക്കി.

ദീപൻ രണ്ടു പടികൾ താഴെ ഇറങ്ങി നിന്നുകൊണ്ട് ഭദ്രയുടെ മാറിൽ മുഖം ചേർത്തുകൊണ്ട് അവളുടെ നിറമാറിനെ വായിലാക്കി ഉറിഞ്ചി.

ഭദ്ര കണ്ണടച്ച് കേഴുമ്പോൾ അവളുടെ കൈകൾ സഹോദരക്കാമ്പിനെ തേടിപ്പിടിച്ചു തലോടിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

ദീപൻ ആവേശത്തോടെ പെങ്ങളുടെ മുലകളെ വായിലാക്കി ഞെട്ടുകൾ കടിച്ചുകൊണ്ട് അവളുടെ മുലപ്പാലിനു വേണ്ടി ശ്രമിച്ചു!

കുഞ്ഞുനാളിൽ സ്നേഹത്തോടെ രാവിലെ പശുവിൻ പാല് കുടിക്കാൻ അവളെ നിർബ്ബന്ധിക്കുമ്പോൾ ഏട്ടൻ അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല അവളുടെ മുലപ്പാൽ മുഴുവനും അനിയത്തി ഒരിയ്ക്കൽ തനിക്കായി തരുമെന്നത്; ആ മുലപ്പാൽ താൻ അവളിൽ ഉണ്ടാകുമെന്നത്.

ദീപൻ ഭദ്രയുടെ കൈ പിടിച്ചുകൊണ്ട് പടവുകളിലൂടെ ഇറങ്ങി.

ഓരോ പടവുകൾ ചവിട്ടി ഇറങ്ങുമ്പോഴും ഭദ്രയുടെ മാമ്പഴങ്ങൾ കുലുങ്ങുന്ന ചന്തം അവൻ ആസ്വദിച്ചുകൊണ്ട് ഇടയ്ക്കിടെ ആ മുലഞെട്ടുകളെ തൊട്ട് തലോടി...

ഭദ്ര ചിരിച്ചുകൊണ്ട് വെള്ളത്തിലേക്ക് കാല് വെച്ചപ്പോൾ നല്ല തണുപ്പ്. ദീപൻ അരയോളം വെള്ളത്തിൽ കുളത്തിൽ നിൽക്കുമ്പോ ഭദ്ര പായൽ നിറഞ്ഞ പടവിൽ അടിവസ്ത്രം മാത്രമിട്ടുകൊണ്ട് ഇരുന്നു. അവളുടെ നനഞ്ഞു കുതിർന്ന കൊലുസണിഞ്ഞ പാദം അവൾ മുകളിലേക്ക് ഉയർത്തി. അവളുടെ മാറു ചേർത്ത് മയങ്ങാൻ കൊതിക്കുന്ന ഏട്ടന്റെ നെഞ്ചിൽ ഭദ്ര അവളുടെ കാലിന്റെ പെരുവിരൽ കൊണ്ട് തൊട്ടു. വൈദ്യുതി പ്രവഹിച്ചപോലെ ദീപനപ്പോൾ ഭദ്രയുടെ കണ്ണിലേക്ക് നോക്കി.

ഭദ്രയുടെ വെളുത്ത കാലുകളെ പിടിച്ചുകൊണ്ട് ദീപൻ അവന്റെ നാവുനീട്ടി പെരുവിരൽ മുഴുവനും അവന്റെ വായിലേക്ക് ആഴ്ത്തികൊണ്ട് ഉറിഞ്ചി.

ഭദ്ര കണ്ണടച്ച് കൊണ്ട് ഏട്ടന്റെ നാവിന്റെ തഴുകൽ അവളുടെ വിരലുകൾ ഓരോന്നായി അനുഭവിച്ചു. ഏട്ടന് തന്റെ ശരീരത്തോടും ഉള്ള അടങ്ങാത്ത അഭിനിവേശം പുറത്തേക്ക് ഒഴുകുന്നത് കണ്ടപ്പോൾ അവളും നാണം മറന്നുകൊണ്ട് ആ സായംസന്ധ്യയിൽ ഒന്നിക്കാൻ ഒരുങ്ങി.

ദീപൻ ഭദ്രയുടെ നിതംബത്തിൽ താങ്ങിക്കൊണ്ട് അവളുടെ നനഞ്ഞ കറുത്ത അടിവസ്ത്രം ഇരുകൈ കൊണ്ട് ഊരിയെടുത്തുകൊണ്ട് പടവിലേക്ക് വെച്ചു.

ദീപൻ ഭദ്രയുടെ കാലുകൾ വിട്ടപ്പോൾ, മുട്ടോളം വെള്ളത്തിൽ മുങ്ങി ഭദ്ര പടവിൽ ഇരുന്ന്, ഇരുകൈകളാൽ തന്റെ ഇതളുകൾ വിരിച്ചുപിടിച്ച്, തന്റെ യോനീപാനത്തിനായി, കണ്ണുകളിൽ നോക്കി, ഏട്ടനെ നിശ്ശബ്ദയായി ക്ഷണിച്ചു.

കൊത്തിവെച്ച ശിൽപം പോലെ കല്പടവിൽ ഇരിക്കുന്ന മോഹിനിയെ നുകരാനായി ദീപൻ അവന്റെ കാലുകൾ നിലത്തുറപ്പിച്ചു കൊണ്ട് തന്റെ പെങ്ങളുടെ നിതംബത്തിൽ കൈകൊണ്ട് അമർത്തി പിടിച്ചു.

ഏട്ടന്റെ ചുണ്ടുകൾ തന്റെ കവക്കുട്ടില്യ്ക്ക് താഴ്ന്നു വന്നപ്പോൾ, ഭദ്ര ആ നിമിഷത്തിനായി മോഹിച്ചുകൊണ്ട് ഏട്ടന്റെ മുഖം അവളുടെ പാൽത്തിര ഒഴുകും, ചന്ദനമണം തോൽക്കും, ചെന്താമരയല്ലിയിലേക്ക് ചേർത്ത് കണ്ണടച്ചു.

ആ നിമിഷം ദീപന്റെ നാവ് മന്ദാരത്തിന്റെ ഇലകളുടെ പോലെ നേർത്ത അവളുടെ യോനിയുടെ അകത്തേക്ക് കയറ്റിക്കൊണ്ട്, ആ മനം മയക്കും സൗരഭ്യം മൂക്കിലേക്ക് വലിച്ചു. ആ ദേവനന്ദിനിയുടെ സോപാനം നാവിലൂടെ തീർത്ഥം പോലെ ദീപൻ അനുഭവിച്ചു.

"ഋ.. മ്മ്.. ഹ്.. ആഹ്.. മ്മ്മ്.."

ഭദ്രയുടെ മധുരധ്വനി ദീപന്റെ കാതുകളിൽ ആത്മഹർഷമേകി. അവളുടെ താമരപ്പൂവിതളുകൾക്കപ്പുറത്തുനിന്ന് തേൻ ഊറിയൂറി വരുമ്പോൾ ദീപൻ അത് മുഴുവനും തന്റെ നാവിലേക്ക് തീർത്ഥമായി വലിച്ചിറക്കി.

ദീപൻ പതിയെ തന്റെ നാവിനെ കുഞ്ഞിനെ തൊട്ടിലിൽ ആട്ടുന്ന താളത്തിൽ അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും ചലിപ്പിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, വിറയാർന്ന ഭദ്ര അവളുടെ ഒരു കൈ പടവിലെ പായലിനെ പിഴുത് വലിക്കാൻ വേണ്ടി ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

കാമപൂരിത്മായ കേഴലുകൾക്ക് ഒടുവിൽ ഭദ്രയുടെ തേൻകുടം മുഴുവനായും പൊട്ടിയപ്പോൾ തന്റെ പെണ്ണൂട്ടിയുടെ നിഷിദ്ധകനിയുടെ ചാറു മുഴുവനും ആനന്ദത്തോടെ ആ ആങ്ങള തൊണ്ടയിലേക്ക് ഇറക്കി.

തളർന്നു കൊണ്ട് പടവിൽ ചാഞ്ഞു കിടന്ന ഭദ്രയുടെ മനസിലേക്ക് ഏട്ടൻ കുഞ്ഞുന്നാളിൽ തന്നെ താരാട്ടു പാടിയുറക്കിയത് ഓർമ്മ വന്നു. ആ സംഗീതത്തിൽ അലിഞ്ഞ് പതിയെ പതിയെ തന്റെ കണ്ണുകൾ അടയ്ക്കാറുള്ളതും അവളുടെ മനസിലേക്ക് വന്നു.

അന്ന് നാവുകൊണ്ട് ശബ്ദം പുറപ്പെടുവിച്ചുകൊണ്ട് പാട്ടുകൾ പാടുമ്പോൾ, ഇന്ന് തന്നെയുറക്കാൻ ശബ്ദമില്ലാതെ ഏട്ടന്റെ നാവ് തന്റെ താമരപൊയ്കയിൽ ഒരിത്തിരി നേരം ശ്രമിച്ചാൽ മാത്രം മതിയെന്ന സത്യം അവൾ തിരിച്ചറിഞ്ഞു.

ദീപനും പടവിലേക്ക് കയറി ഇരുന്ന്, തന്റെ പെണ്ണൂട്ടിയുടെ മനസ് നിറഞ്ഞു പാതി മയക്കത്തിൽ കിടക്കുന്ന കാഴ്ച കണ്ടു ചിരിച്ചുകൊണ്ട് വെള്ളത്തിലേക്ക് എടുത്തു ചാടി.

ഒരുവട്ടം നീന്തി കുളത്തിന്റെ ഒത്ത നടുവിലായി ദീപൻ കഴുത്തറ്റം വെള്ളത്തിൽ നിന്നുകൊണ്ട് പതിയെ മയങ്ങുന്ന ഭദ്രയെ അങ്ങോട്ട് നീന്തി വരാനായി വിളിച്ചു.

പൂർണ നഗ്നനയായി പടവിൽ നിൽക്കുമ്പോൾ, കാമരൂപിണിപോലെയുള്ള ഭദ്രയുടെ അംഗലാവണ്യം കണ്ടു വെള്ളത്തിന്റെ അടിയിൽ ദീപന്റെ കുട്ടൻ എണീറ്റ് നിന്നു.

ഭദ്ര വെള്ളത്തിലേക്ക് ഇറങ്ങി മെല്ലെ നീന്തികൊണ്ട് ദീപന്റെ അടുത്തേക്ക് ചേർന്ന് നിന്നു.

കഴുത്തോളം വെള്ളത്തിൽ ദീപൻ തന്റെ പെണ്ണിനെ ചേർത്ത് പിടിച്ചുകൊണ്ട് അവളുടെ കവിളിലും കഴുത്തിലും ചുംബനവർഷം ചൊരിഞ്ഞു.

ആ അനിയത്തി ഭദ്ര കുളത്തിനു നടുവിൽ ഏട്ടന്റെ ചുണ്ടുകളുടെ വികൃതി ആസ്വദിച്ചുകൊണ്ട് നിന്നു.

ദീപൻ ഇരുകൈയിലും പെണ്ണിനെ കിടത്തികൊണ്ട് കറക്കുമ്പോൾ അവൾ ഏട്ടന്റെ കഴുത്തിൽ കടിച്ചു. ഭദ്രയുടെ മാറിടം കുലുങ്ങുന്ന ചന്തം കണ്ടപ്പോൾ ദീപന്റെ കുട്ടന് ഇനിയും കാത്തു നിൽക്കാൻ വയ്യായിരുന്നു.

അനിയത്തി അവളുടെ വാഴപ്പോള പോലെയുള്ള ഇരുകാലുകൊണ്ടും ഏട്ടന്റെ അരക്കെട്ടിൽ ചുറ്റി, പാദങ്ങൾ ഏട്ടന്റെ പുറകിൽ കോർത്ത് പിണച്ച്, തന്റെ താമരപ്പൂ ഏട്ടന്റെ അരക്കെട്ടിലേയ്ക്ക് അമർത്തി, ഏട്ടന്റെ കണ്ണിലേക്ക് നോക്കി.

ഏട്ടൻ പെണ്ണൂട്ടിയുടെ ചെന്താമര ഇതളുകൾ കൈകൊണ്ട് തലോടി മെല്ലെ അകത്തിക്കൊണ്ട് തന്റെ കുട്ടനെ അതിലേക്ക് ഇറക്കുമ്പോൾ അനിയത്തി ഭദ്രയുടെ പല്ലുകൾ ഏട്ടന്റെ തോളിൽ കടിച്ചു വേദനിപ്പിച്ചു.

ദീപൻ ഭദ്രയുടെ ഉൾപൂവിലേക്ക് കടന്നുകൊണ്ട് ഭദ്രയുടെ കഴുത്തിലും കവിളിലും ചുംബിക്കുമ്പോൾ, ഇതുപോലെ ഓരോ ജന്മത്തിലും ഈ ഏട്ടന്റെ തന്നെ പുന്നാര അനിയത്തിയും, കാമുകിയും, ഭാര്യയും ആവാൻ കൊതിച്ചുകൊണ്ട്, അവൾ കാലുകൾ കൊണ്ട് അവനെ ഇറുകെ പൂട്ടി.

ഇരുവരുടെയും ചുണ്ടുകൾ വിടാതെ കടിച്ചുറിഞ്ചുമ്പോൾ ഏട്ടന്റെ ചൊടിയൻ മീൻ പെണ്ണൂട്ടിയുടെ ആഴങ്ങളിലേക്ക് കുതിച്ചു കുതിച്ചു ചെന്നു കൊണ്ടിരുന്നു.

ആ സംഭോഗാലസ്യത്തിൽ ഇരുവരും കണ്ണുകൾ ഇറുകെയടച്ചു.

ആ തണുത്ത വെള്ളത്തിന്റെ അടിയിലും ഇരുവരുടെ അടങ്ങാത്ത അഭിനിവേശം, തമ്മിൽ നാണം മറന്നു ചോദിച്ചു,

“ഇത്രയും നാളും കാത്തു നിൽക്കാതെ….നേരത്തെ ഈ സുഖം അറിയണം ആയിരുന്നു അല്ലെ മോളേ?”

“മ്മ്.. മ്മ്.. ങ്..“

ദീപന്റെ കുട്ടൻ ഭദ്രയുടെ തേൻ നുകർന്നുകൊണ്ട് വെള്ളത്തിന്റെ അടിയിൽ പുളയുമ്പോൾ, അവന്റെ കഴുത്തിൽ കൈകൾ ചുറ്റി, ചുണ്ടുകൾ ഊമ്പിവലിച്ച്, കണ്ണുകൾ കൂമ്പിയടച്ച്, ചുണ്ടുകൾ വിറച്ചുകൊണ്ട്,

"തണുക്കുന്നു ഏട്ടാ.." എന്ന് ഭദ്ര പറഞ്ഞു.

ദീപൻ അവളുടെ പാലാഴിയിൽ ചൂട് മഴപോലെ അവന്റെ അമൃതം പല തവണയായി ചൊരിഞ്ഞു. ആ ചൂട് അവളുടെ ആഴങ്ങളിൽ പരന്ന് അവളെയാകെ ചൂടുപിടിപ്പിച്ചു. അവളുടെ തണുപ്പകന്നു.

***

സമയം പുലർച്ചെ 4 മണിയോട് അടുക്കുന്നു. കൂറ്റാക്കൂരിരുട്ടിനെ കീറി മുറിച്ചുകൊണ്ട് വെളുത്ത ഒരു അംബാസിഡർ കാർ പതിയെ ടൗൺ കഴിഞ്ഞു പാലത്തിലേക്ക് കയറുന്നു. ഡ്രൈവർക്ക് സ്വല്പം മയക്കം വരുന്നതു പോലെ തോന്നി. അയാൾ കണ്ണ് തിരുമ്മി നോക്കുമ്പോ എതിരെ ഒരു പാണ്ടിലോറി. ബ്രേക്ക് ചെയ്യാനോ, തിരിക്കാനോ അയാൾക്ക് സമയമൊന്നും കിട്ടിയില്ല.

പാണ്ടി ലോറി കാറിന്റെ ഉള്ളിലേക്ക് കയറുമ്പോ ഡ്രൈവർ തെറിച്ചു പുഴയിലേക്ക് ഒരൊറ്റ വീഴ്ച. പക്ഷെ ഒരു വട്ടം കൂടെ ആ ലോറി പിറകിലേക്ക് എടുത്തുകൊണ്ട് വീണ്ടും ആ കാറിലേക്ക് ആഞ്ഞു കയറി…..

പിറകിലെ സീറ്റിൽ ചോരയിൽ കുളിച്ചുകൊണ്ട് ഒന്നുമറിയാതെ ഗൗരിയും ദേവനും ലോകത്തോട് വിടവാങ്ങി.

ലോറിയിൽ നിന്നും ബീഡിയും വലിച്ചുകൊണ്ട് ആണ്ടവനും പിന്നെ മറ്റൊരാളും ഇറങ്ങികൊണ്ട് അവരുടെ മരണം ഉറപ്പുവരുത്തി. ഡ്രൈവറെ കാണാഞ്ഞിട്ട് ഇരുട്ടിൽ പുഴയിലേക്ക് ടോർച്ചടിച്ചു നോക്കിയപ്പോൾ അവർക്കൊന്നും കിട്ടിയില്ല.

പക്ഷെ തിരിഞ്ഞതും നനഞ്ഞ ഷർട്ടും മുണ്ടുമായി കാറിന്റെ ഡ്രൈവർ ആ അപകടത്തിന് കാരണക്കാരനായ ആളുടെ കഴുത്തിൽ പിടിമുറുക്കി.

***

ഞെട്ടിയെണീറ്റുകൊണ്ട് വിശ്വനാഥൻ ലൈറ്റ് ഓൺ ചെയ്തു, അയാൾ വല്ലാതെ കിതയ്ക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. രേവതി ഇതൊന്നുമറിയാതെ അരികിലായി കിടന്നുറങ്ങുന്നു. വിശ്വനാഥൻ ഫോൺ എടുത്തു രണ്ടു വട്ടം ആണ്ടവനെ വിളിച്ചു.

മൂന്നാമത്തെ വട്ടം, എടുത്തപ്പോൾ …

"ആണ്ടവൻ ..നീ എവിടെയാണ്? നമുക്കൊന്നു നാളെ തഞ്ചാവൂർക്ക് പോണം."

"അയ്യാ , നാ ഇങ്കേ ഊരിലെ താൻ ഇരിക്കെ … പോലം അയ്യാ."

"കേശവൻ ഇപ്പോഴും സംസാരിക്കാൻ കഴിയാതെ തന്നെ അല്ലെ ആണ്ടവൻ….?"

"ആമം സാർ, അന്ത ആൾക്ക് 15 വർഷമാ പടുക്കയിൽ പേശാമ താൻ ഇറുക്ക്, 6 മാസത്തിലെ മുന്നേ നാമ പോയി പാത്തതു താനെ …"

"ശരി.. എന്തായാലും നാളെ ഒന്ന് പോകാം ആണ്ടവൻ."

***

ദീപൻ കണ്ണ് തുറന്നപ്പോൾ മുലകൾ മാറിൽ ഒട്ടിച്ചേർന്നു കൊണ്ട് പൂച്ചക്കുട്ടിയെ പോലെ തന്റെ നെഞ്ചിൽ ഭദ്ര കിടക്കുന്നു.

"മോളെ…."

"ഉം…..ഇച്ചിരീം കൂടെ ഉറങ്ങട്ടെ ഏട്ടാ…"

ഭദ്രയുടെ വെണ്ണക്കാലുകൾ തന്റെ മേൽ കയറ്റി വെച്ചുകൊണ്ട് കഴുത്തിൽ കടിക്കുമ്പോൾ രാവിലെ തന്നെ ദീപന്റെ കുട്ടൻ വികൃതി ആയി മാറുന്നത് അവൾ തൊട്ടറിഞ്ഞു…

“മ്മ്.. ഏട്ടാ.....”

“ഞാൻ കുളിക്കാൻ ചൂട് വെള്ളം വെക്കാം.”

“എവിടെ പൊകുവാ, ഇവിടെ കിടക്ക്” എന്ന് പറഞ്ഞോണ്ട് ഭദ്ര ദീപനെ കഴുത്തിൽ കടിച്ചു.

ദീപന്റെ കുട്ടൻ ഉണർന്നു കൊണ്ട് ഭദ്രയുടെ തുടയിടുക്കിൽ ഒളിക്കാനൊരു ശ്രമം നടത്തിയെങ്കിലും ഭദ്ര അത് വേണ്ടാന്ന് പറഞ്ഞ് ദീപന്റെ മേലെ കയറിക്കിടന്നു.

“ഇന്നലെ രാത്രി ചെയ്തതൊന്നും പോരെ?”

“ഉഹ്ഹും...” ദീപൻ തലയാട്ടുമ്പോൾ ഭദ്ര ഇരുകയ്യും കൊണ്ട് ദീപന്റെ മുഖം അമർത്തിപ്പിടിച്ചു.

ദീപന്റെ കണ്ണിലേക്ക് നോക്കികൊണ്ട് ഭദ്ര ദീപന്റെ കീഴ്ച്ചുണ്ടുകളെ വായിലേക്ക് വലിച്ചെടുത്തു. എന്നിട്ടവൾ അഴകൊത്ത അവളുടെ സ്തനങ്ങളെ ദീപന്റെ നെഞ്ചിൽ ഉരച്ചു.

ഏട്ടന്റെ നെഞ്ചിൽ അമർന്നുകിടന്ന്, അരക്കെട്ടൊന്നുയർത്തി, ഒരു കൈകൊണ്ട് ഏട്ടന്റെ മാരനെ തന്റെ താമരപ്പൂവിൽ ഒളിപ്പിച്ച് ആ അനിയത്തി താഴേക്കമർന്നു. ഏട്ടൻ തലേന്നൊഴുക്കിയ പാലും, വെളുപ്പാൻ കാലത്തെ തന്റെ പൂവിലെ തേനും കാരണം, വെണ്ണപുരട്ടിയതുപോലെയിരുന്ന അവളുടെ പൂറിനുള്ളിലേയ്ക്ക് ഏട്ടന്റെ ഒറ്റക്കൊമ്പൻ തിങ്ങിനിറഞ്ഞ് ഊളിയിട്ടുകയറിപ്പോയി.

ആ കിടപ്പിൽ ആദ്യമായിട്ടാണെങ്കിലും, പ്രകൃതിതാളം പോലെ, അവളുടെ അരയുടെ താളത്തിൽ അവന്റെ അരക്കെട്ടും ഉയർന്നു താഴാൻ തുടങ്ങി.

ഏറെനേരം നീണ്ടുനിന്ന പ്രണയ നിമിഷങ്ങൾക്കൊടുവിൽ, ദീപൻ മുണ്ടുടുത്തുകൊണ്ട് അടുക്കളയിലേക്ക് ചെന്നു.

ഒരു ചെറുമയക്കം കഴിഞ്ഞ ഭദ്ര, ഏട്ടന്റെ ഷർട്ടും ഒപ്പം ഒരു പഴയ മഞ്ഞപ്പാവാടയും ഇട്ടു കൊണ്ട് അടുക്കളയിലേക്കു വന്നു.

ദീപൻ ഉണ്ണിത്തണ്ട് ചെറുതായി അറിഞ്ഞുകൊണ്ട് മൺചട്ടിയിൽ വേവിക്കാൻ വെച്ചു.

അഴിച്ചിട്ട മുടി വാരികെട്ടുമ്പോൾ ഉയരുന്ന ഭദ്രയുടെ മാറിടത്തിലേക്ക് ദീപൻ നോക്കി.

“മോളെ പപ്പായ കഴിക്കുന്നോ?”

“അയ്യോ ഇതെനിക്കിഷ്ടല്ല ഏട്ടാ..”

“അപ്പൊ കൈതച്ചക്ക പഴം ഉണ്ട് അതെടുക്കട്ടെ?”

“എന്തിനാ ഏട്ടാ....”

“ഇന്നും, ഇന്നലെയും, മിനിഞ്ഞാന്നും മോൾടെ ഉള്ളിലേക്ക് ഒഴിച്ചില്ലേ? അതാ..”

“അയ്യോ.. എന്റെ ഏട്ടാ..... നഴ്സ് ആയ എനിക്കറിഞ്ഞൂടെ ഇതൊക്കെ? ഞാൻ ടാബ്ലറ്റ് കഴിക്കുന്നുണ്ട്. എന്റെ പൊന്നേട്ടന് പേടിയൊന്നും വേണ്ട കേട്ടോ.”

അതുകേട്ട ദീപന്റെ കുട്ടൻ ഒന്നിളകി.

ദീപൻ ചിരിച്ചുകൊണ്ട് കഞ്ഞി വെന്തോ എന്ന് നോക്കി. ഭദ്രയ്ക്ക് ചൂട് വെള്ളം പാത്രത്തിലൊഴിച്ചു കൊടുത്തു. അവളത് ബക്കറ്റിലാക്കി കുളിമുറിയിൽ ചെന്നു. പല്ലുതേപ്പും കുളിയും കഴിഞ്ഞു വന്നു.

ദീപൻ നേരത്തെ എണീറ്റപ്പോഴേ കുളിച്ചിരുന്നു. കഞ്ഞി വാർക്കാൻ വെച്ചുകൊണ്ട് ന്യൂസ് പേപ്പർ വായിക്കുമ്പോൾ ഭദ്ര നനഞ്ഞ അടിപാവാട മുലകളെ മറച്ചു കെട്ടികൊണ്ട് ബാത്റൂമിൽ നിന്നും ഇറങ്ങി ദീപന്റെ മുന്നിലൂടെ നടന്നു മുറിയിലെത്തി.

***

അലാറം ഓഫ് ചെയ്തുകൊണ്ട്, പതിയെ കണ്ണു തുറന്നപ്പോൾ ചുവരിൽ ഭ്രമിപ്പിക്കുന്ന ആ സൗന്ദര്യദാമത്തിനെ

വരച്ചു വെച്ച നിറമുള്ള ആ പെയിന്റിംഗ് ഒന്ന് നോക്കി. മയിൽപ്പീലി നിറമുള്ള സാരിയിൽ മുടി ഉമ്മറത്തേക്ക് ഇട്ടുകൊണ്ട് നാണത്തോടെ ചിരിക്കുന്ന ഒരു പെൺകുട്ടിയുടെ പെയിന്റിംഗ്.

അമ്മയുടെ പണിയാണിത്. മൂന്നു മാസം മുൻപ് അമ്മ പറഞ്ഞത് ആ കണ്ണുകളിലേക്ക് നോക്കുമ്പോ ഓർമ്മ വരുന്നുണ്ട്.

“മോനെ… ഒരുതവണ ഭദ്രയെ കണ്ടാൽ മതി, പിന്നെ വിവാഹത്തിന് നീ സമ്മതിച്ചോളും..”

അമ്മ അങ്ങനെ പറഞ്ഞതുകൊണ്ട് മാത്രമാണ് നാട്ടുകാരിയായിട്ട് പോലും നേരിട്ടൊന്നു കാണാത്ത ഈ സുന്ദരിക്കൊച്ചിന്റെ പെയിന്റിംഗ് എന്റെ മുറിയിലെ വെളുത്ത ചുമരിൽ വെയ്ക്കാൻ സമ്മതിച്ചത്. പക്ഷെ ഓരോ ദിവസം കഴിയും തോറും ഇത് കണ്ടു ഉണരുമ്പോൾ അമ്മ പറഞ്ഞത് എത്ര സത്യമാണ് എന്ന് താൻ മനസിലാക്കുന്നു.

ഈ വിടർന്ന കണ്ണും നീണ്ട മൂക്കും കറുത്ത പുരികവും ഓവൽ ഷേപ്പ് മുഖവും.. എല്ലാം തന്റെ മനസിനെ ഇളക്കിമറിക്കുന്നു.
മോഹങ്ങളേ ഉണർത്തുന്നു…..
അങ്ങനെ ആദ്യമായി വളരെ ആദ്യമായി ഒരു പെണ്ണിനോട് 28 ആം വയസിൽ പ്രണയം തോന്നുന്നു.

കോളേജ് പഠിക്കുന്ന കാലത്തോ, അത് കഴിഞ്ഞു വിദേശതൊക്കെ ജോലിയും യാത്രയുമായി നടക്കുമ്പോഴും ഇതുപോലെ ഒരു അഭൗമ സൗന്ദര്യധാമത്തെ മുൻപ് താൻ എവിടെയും കണ്ടിട്ടില്ല.

ഓരോ ദിവസം കഴിയും തോറും ഭദ്രയോട് ഈ ഫോട്ടോ നോക്കി തന്റെ മോഹങ്ങളും സ്വപ്നങ്ങളും എല്ലാം പങ്കുവെച്ചു. എത്രമാത്രം ശൈശവ ചാപല്യം ആണത് എന്ന് ഡോക്ടറായ തനിക്ക് അറിയാഞ്ഞിട്ടല്ല. പക്ഷെ എന്തോ…

പ്രണയം അത് തന്നെക്കൊണ്ട് ഭൂതകാലത്തിൽ മറഞ്ഞ തന്റെ കുട്ടിത്തം ഇനിയും നഷ്ടമായിട്ടില്ല എന്ന് തോന്നിപ്പിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ ഓരോന്ന് ചെയ്യിക്കുന്നു. ഓരോ ദിവസവും കഴിയുംതോറും അമ്മയ്ക്കും അച്ഛനും മനസിലായിത്തുടങ്ങി, ഭദ്രയുടെ സൗന്ദര്യത്തിൽ താൻ വീഴുകയൊന്നും ഇല്ല എന്ന് പറഞ്ഞിടത്തു നിന്നും ഉള്ള തന്റെ ഈ മാറ്റം.

ഇടയ്ക്ക് അമ്മയുടെ കൂടെ സോഫയിൽ അവരുടെ മടിയിൽ കിടക്കുമ്പോൾ പതിയെ അമ്മയുടെ കൂട്ടുകാരിയായ അകാലത്തിൽ മറഞ്ഞ ഗൗരിയെക്കുറിച്ചും അതു വഴി മകളിലേക്കും സംസാരം മനഃപൂർവം വഴിതിരിക്കുമ്പോൾ അമ്മയുടെ മുഖത്തെ ചിരി, തന്നെ വല്ലാതെ ലജ്ജിപ്പിച്ചിരുന്നു.

പക്ഷെ ഭദ്രയെ കൊതിച്ചു മൂന്നു മാസത്തിനു ശേഷം അന്ന് നേരിൽ ആദ്യമായി കണ്ടപ്പോൾ…

വാക്കുകൾ കൊണ്ട് വർണ്ണിക്കാൻ കഴിയില്ല, ജീവിതത്തിലെ ഏറ്റവും വർണ്ണ ശബളമായ ആ മുഹൂർത്തം. അന്ന് രാത്രി ഒന്നുറങ്ങാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. അമ്മ തനിക്ക് ഏറ്റവും നല്ല കുട്ടിയെത്തന്നെ തരുമെന്ന് മുൻപ് പലപ്പോഴും പറയുമെങ്കിലും അത് അച്ചിട്ട പോലെ ആവുമെന്ന് കരുതിയതല്ല.

ഇതാണ് പെണ്ണ്. ഇവൾക്ക് വേണ്ടി എന്തും ത്യജിക്കാം ഏതു യുദ്ധവും നേടാം.

അനന്തൻ പ്രണയാതുരമായി കഴിഞ്ഞ ദിവസങ്ങളിലെ സംഭവങ്ങൾ ഓർത്തെടുത്തെങ്കിലും തന്റെ ഹൃദയത്തിന് ഏറ്റ ആ മുറിവ്…

അതും ഇഷ്ടപെട്ട മോഹിച്ചു കാത്തിരുന്ന ആ കുട്ടിയുടെ നാവിൽ നിന്നും, മറ്റൊരാളെ ഇഷ്ടമാണ്, ഈ വിവാഹത്തിന് താല്പര്യമില്ല എന്നും കേട്ടപ്പോൾ. മനസ് പതറിപ്പോയി.
ഉറങ്ങാൻ കഴിയാതെ.
അമ്മയുടെയും അച്ഛന്റെ മുൻപിൽ അത് തുറന്നു പറയാനും കഴിയാതെ….

ഒന്നും വേണ്ടായിരുന്നു എന്ന തോന്നൽ അനന്തന്റെ മനസിനെ ഉലച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

അമ്മയ്ക്കും അച്ഛനും ഇപ്പോൾ ഭദ്ര അല്ലെങ്കിലും മറ്റൊരു കുട്ടിയെ വിവാഹം കഴിച്ചാൽ മതിയെന്നാണ്. പക്ഷെ തന്റെ മനസ് അതിപ്പോഴും അഗാധമായ ഇരുണ്ടു നിറഞ്ഞ കൊക്കയിൽ എവിടെയോ ഭദ്രയ്ക്ക് വേണ്ടി കേഴുകയാണ്.

അനന്തൻ കണ്ണിലെ വെള്ളം തുടച്ചുകൊണ്ട് അമ്മയെ കാണാൻ അടുക്കളയിലേക്ക് ചെന്നു.

ബസിറങ്ങി ആൽത്തറയുടെ അരികിൽ ഉള്ള ചായക്കട ലക്ഷ്യമാക്കി ഒരു വൃദ്ധൻ നടന്നു വരുന്നു. കയ്യിലൊരു പഴയ സഞ്ചിയും കാലൻ കുടയുമുണ്ട്. നരച്ചമുടിയെല്ലാം പാറി പറന്നുകൊണ്ട്. യാചകനെ പോലെ കാണുന്നവർക്ക് തോന്നും. ചായ കുടിച്ചു കാശുകൊടുക്കാൻ നേരം അയാൾ ചോദിച്ചു.

“ഇവിടെയീ ഗൗരി, ദേവൻ എന്ന പേരിൽ രണ്ടു പേര് ഉണ്ടായിരുന്നില്ലേ?”

“15 വർഷങ്ങൾക്ക് മുൻപ് ഒരു കാറപടകത്തിൽ കൊല്ലപ്പെട്ട…
അവരുടെ മക്കൾ ഈ നാട്ടിൽ തന്നെയാണോ ഇപ്പോഴും?” അയാൾ കൂട്ടിച്ചേർത്തു.

“15 വർഷം എന്നൊക്കെ പറയുമ്പോ ഓർമ്മ കിട്ടാണില്യല്ലോ..
ഗൗരി…ദേവൻ…അവരെന്തു ചെയ്തിരുന്നവരാണ്?”

“അവർ രണ്ടുപേരും നൃത്തം ചെയുമായിരുന്നു.”

“അങ്ങനെ ആണെങ്കിൽ ശിവക്ഷേത്രത്തിന്റെ പാട്ട് പുര നടത്തുന്ന മഹാദേവൻ നമ്പൂതിരിയോട് ഒന്ന് ചോദിച്ചോളൂ…മൂപ്പര്ക്ക് നിശ്ചയം ഉണ്ടാകും..”

“ആയിക്കോട്ടെ..”

“ആട്ടെ പേരെന്താണ്? നിങ്ങൾ എവിടെന്നു വരുന്നു?”

“കേശവൻ…. തഞ്ചാവൂര് നിന്നും.”

അയാൾ പാട്ടുപുര ലക്ഷ്യമാക്കി നടക്കുമ്പോൾ ഒരോർമ്മ അയാളെത്തേടിയെത്തി..

എല്ലാത്തിന്റെയും തുടക്കം..

അന്ന് രാത്രി താൻ പാട്ടുപുരയിലെ നൃത്തം ചെയ്യുന്നവരുടെ ചമയത്തിനും അലങ്കാരത്തിനും മുന്നിൽ നില്കുമ്പോൾ കറന്റ് ഒരു നിമിഷത്തേക്ക് പോയതും ഗൗരി അപ്പോൾ അലറിയതും, മുറിയിൽ നിന്നും ഒരാൾ ഓടുമ്പോൾ അവനെ പിടിച്ചു ആഞ്ഞൊരടി ഈ കൈകൊണ്ട് കൊടുത്തതുമെല്ലാം.

പക്ഷെ അന്ന് അവനെ വെറുതെ വിടാതെ ദേവനും ഗൗരിയും ഒപ്പം അന്ന് രാത്രി നൃത്തത്തിന് വന്ന നർത്തകിമാരുടെയും മുന്നിൽ അപമാനിച്ചു വിട്ടപ്പോൾ അവൻ പ്രതികാരം ചെയ്യുമെന്ന് താനോ ഗൗരിയോ ദേവനോ കരുതിയതല്ല.

എല്ലാം വിധിയാണ്. ഗൗരിയോടുള്ള മോഹം കൊണ്ടാണ്, അവനന്നു ചമയമുറിയിൽ കടന്നവളെ പിടിച്ചത്, പക്ഷെ അന്നവനേറ്റ നാണക്കേട് അവളോടുള്ള മോഹം മുഴുവനും പകയായി മാറി….

6 മാസങ്ങൾക്ക് മുൻപ് തന്നെ കാണാൻ വന്ന അവൻ പറഞ്ഞത് ഇപ്പോഴും ഓർമയുണ്ട്.

ഗൗരിയുടെ മകൾ ഭദ്ര; അമ്മയേക്കാൾ സുരസുന്ദരിയായ അവളെ മരുമകളായി വീട്ടിൽ കൊണ്ടുവരുമെന്നും തന്റെ 20 വർഷത്തെ അഭിനിവേശം ഭദ്രയിലൂടെ നടത്തുമെന്നും.

വിശ്വനാഥൻ!!

അതെ അവൻ ഇപ്പോഴും ആനയുടെ പകയും ശക്തിയുമാണ്. പക്ഷെ ഭദ്രയെ എങ്ങനെയും രക്ഷിക്കണമെന്ന ആഗ്രഹം കൊണ്ടാണ് തഞ്ചാവൂർ നിന്നും താൻ തിടുക്കപ്പെട്ടു ഇങ്ങോട്ടേക്ക് വരുന്നത്.

ഒരുപക്ഷെ ഗൗരിയുടെയും ദേവന്റെയും അനുഗ്രഹം കൊണ്ടാവാം നഷ്ടപ്പെട്ട തന്റെ സ്വരം തിരിച്ചു കിട്ടിയതും.

എന്തായാലും തന്റെ ഈ ജന്മം തീരും മുൻപ് ഭദ്രയോടു ദീപനോടും ഈ കാര്യമെല്ലാം പറഞ്ഞിട്ടേ പോകുന്നുള്ളൂ.

“ആരാ എവിടുന്നാ…?”

“ഞാൻ.. കേശവൻ. മുൻപ് ഇവിടെ….”

അതുപറയുമ്പോ പാട്ടുപുരയുടെ ചുവരിൽ തൂക്കിയിട്ടിരിക്കുന്ന ദേവന്റെയും ഗൗരിയുടേം ഫോട്ടോ കണ്ടപ്പോൾ കേശവന്റെ കണ്ണ് നിറഞ്ഞു.

“ഞാൻ ഗൗരിയുടെയും ദേവന്റെയും കാർ ഓടിച്ചിരുന്ന കേശവൻ.”

“എന്റെ വൈക്കത്തപ്പാ… കേശവാ… നീയിത്രയും നാള് എവ്ടെയായിരുന്നു? നീ അവരോടൊപ്പം മരിച്ചെന്നാണ് ഞങ്ങൾ എല്ലാം വിശ്വസിച്ചിരുന്നത്.”

“മരിച്ചു പോയേനെ, മഹാദേവ.. ആട്ടെ എനിക്ക് അത്യാവശ്യമായി ഭദ്രയേയും ദീപനെയും കാണണം.”

“ദീപൻ, ഇന്ന് കാലത്തു ടൌൺ വരെ പോകുവാണ് പറഞ്ഞു. അവൻ ഊണിനു മുൻപ് എത്തേണ്ടതാണ്.

“പിന്നെ ഭദ്ര. അവൾക്ക് വിശ്വനാഥന്റെ മകന്റെ ക്ലിനിക്കിൽ ആണ് ജോലി. അവിടെ ആൽത്തറയുടെ നേരെ കാണുന്ന ആ കെട്ടിടത്തിൽ.”

അതുകേട്ടതും കേശവന്റെ മനസ് ഒന്ന് പിടച്ചു.

വിശ്വനാഥന്റെ മകൻ, ഇനി അവനും അച്ഛന്റെ സ്വഭാവമാണോ എന്ന് ആലോചിച്ചു പതറികൊണ്ട് കേശവൻ വേഗത്തിൽ ക്ലിനിക്കിലേക്ക് നടന്നു.

ദീപൻ ടൗണിൽ നിന്നും വരുന്ന വഴി രേവതിയമ്മയുടെ വീടിനു മുന്പിൽ വണ്ടിയൊന്നു നിർത്തി, അവർക്ക് മുട്ടുവേദനയ്ക്കുള്ള മരുന്ന് ടൗണിൽ പോകാൻ നേരം വാങ്ങാൻ കാലത്തു അമ്പലത്തിൽ വെച്ച് കണ്ടപ്പോൾ പറഞ്ഞിരുന്നു.

അത് കൊടുക്കാൻ നേരം, രേവതിയമ്മയുടെ മുഖത്തേക്ക് നോക്കിയപ്പോൾ ദീപന് ചെറിയ വിഷമം തോന്നി.

മിക്കപ്പോഴും അവരത് പറയാറുമുണ്ട് ഒരു മകൾ ഇല്ലാത്തതിന്റെ വിഷമം, രേവതിയമ്മയ്ക്ക് നടക്കാൻ ചെറിയ ബുദ്ധിമുട്ടും ഒപ്പം പ്രമേഹത്തിനു മരുന്നും. എല്ലാം അവർ തന്നെയാണ് ഈ പ്രായത്തിൽ നോക്കുന്നത്. ഒപ്പം വീട്ടിലെ ജോലിയെല്ലാം ഇപ്പോഴും അവർ ഒറ്റയ്ക്കു തന്നെയാണ് ചെയുന്നത്.

യാദൃശ്ചികമായാണ് ഭദ്രയെ അവരുടെ മകന് തന്നൂടെ എന്ന് എടുത്തടിച്ചമാതിരി ചോദിച്ചതും, അന്നാട്ടിലെ പ്രമാണിയും ആഢ്യനും ആയ വിശ്വനാഥന്റെ വീട്ടിലേക്ക് തന്റെ എല്ലാമെല്ലാമായ പെങ്ങളെ തരാം എന്ന് സമ്മതിച്ചതും.

പക്ഷെ അതിനിടയിൽ തന്റെ ജീവന്റെ ജീവനെ നഷ്ടപെടുത്തുമ്പോൾ ഉള്ള വേദന തനിക്ക് ചിരപരിചതമായ കണ്ണീരിൽ അലിഞ്ഞു ഇല്ലാതാകുന്നതിനെ കുറിച്ചൊന്നും ദീപന് ആലോചിക്കാൻ തോന്നിയില്ല.

രേവതിയമ്മ ദീപനോട് ചായ കുടിക്കാൻ പറഞ്ഞപ്പോൾ, കുറച്ചു നേരം അവരുടെയൊപ്പം ഇരിക്കണം എന്ന് ദീപനു തോന്നി.

ആണ്ടവനും വിശ്വനാഥനും തഞ്ചാവൂരിലേക്ക് എത്തുമ്പോൾ സമയം ഉച്ചയോടു അടുത്തു. അവർ കേശവന്റെ വീട് ലക്ഷ്യമാക്കി നടന്നു.

അയാളുടെ ഭാര്യയും മകളും മാത്രമേ അവിടെ അവർക്ക് കാണാൻ ആയുള്ളൂ …

കേശവൻ എവിടെയെന്ന ചോദ്യത്തിന് ആ പാവം വീട്ടമ്മ ആരുടെയോ പ്രാർഥനകൊണ്ട് ആണോ അയാളുടെ സ്വരൂപം പല തവണ കണ്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ധൈര്യം സംഭരിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞൊപ്പിച്ചു.

“അവര്, ഒരു നല്ല കാര്യത്തുക്ക് പോയിരിക്കങ്ങ, സായിൻകാലം ആണതും വരെന്ന് സൊല്ലിറക്കാഹ്.”

ആണ്ടവൻ അതുകേട്ടുകൊണ്ട് വിശ്വനാഥനോടു പറഞ്ഞു,
“ഭയപടര്തുക്ക് ഒന്നും ഇല്ല അയ്യാ, അന്ത ആളെ തേവയിലമ കൊല്ല വേണ്ടാം.”

***

ക്ലിനിക്കിന്റെ ഉള്ളിലേക്ക് കടക്കുമ്പോ കേശവന്റെ കാലുകൾ ഒന്ന് വിറച്ചു. പറയാനായി വാക്കുകൾ കിട്ടുന്നുമില്ല.

ഇനിയിപ്പോ എന്താണ് ചെയുക? അപ്പോഴാണ് കാലങ്ങൾ കൊണ്ട് തന്റെ ഭാര്യ ശിവകാമി തന്റെ മനസിലെ സത്യങ്ങൾ ഒരു ലെറ്റർ രൂപത്തിൽ വെള്ള കടലാസിൽ എഴുതിയത് ഓർമ വന്നത്.

കേശവൻ ബാഗു പരതികൊണ്ട് അതെടുത്തു. അതെ തന്റെ മനസിലുള്ളത് എല്ലാം ഇതിലുണ്ട്.

“ഭദ്രേ … നിന്നെ കാണാൻ ഒരാള് പുറത്തു നില്കുന്നുണ്ടെ..”

ഭദ്ര നടന്നു വന്നപ്പോൾ കേശവൻ ഒരു കസേരയിൽ ഇരിക്കുന്നത് കണ്ടു.

“മോളെ … ഞാൻ കേശവൻ ആണ്, മോളുടെ അച്ഛന്റെയും അമ്മയുടേം അടുത്ത കൂട്ടുകാരനും ഡ്രൈവറുമായിരുന്ന …”

കുഞ്ഞുനാളിൽ കണ്ടു മറന്ന ഈ മുഖം വീണ്ടും ഓർത്തപ്പോൾ ഭദ്രയ്ക്ക് മനസ്സിൽ എവിടെയോ…

‘അതെ, കേശവമാമൻ എന്ന് താൻ വിളിച്ചിരുന്ന … ആ മനുഷ്യൻ
പക്ഷെ ഇപ്പോഴുള്ള അയാളുടെ വേഷവും മറ്റും കാണുമ്പോൾ എന്തോ .. ഒരു…’

“കേശവമാമൻ മരിച്ചുപോയി എന്നാണ് ദീപേട്ടൻ പറഞ്ഞിരുന്നത്….”

“അതെ മോളെ… ഇത്രയും നാളും മരണകിടക്കയിൽ തന്നെ ആയിരുന്നു. ഒരു തരത്തിൽ ജയില് പോലെ. അന്നത്തെ അപകടത്തിന്റെ ഞെട്ടലിൽ എന്റെ സംസാരശേഷി പൂർണമായും നഷ്ടപ്പെട്ടു. ആ അപകടം… അത്… അതിനെക്കുറിച്ച് പറയാൻ ആണ് ഞാൻ ഇത്രയും ദൂരം യാത്ര ചെയ്തു വന്നത് … പക്ഷെ ഈ കെട്ടിടത്തിന്റെ ഉള്ളിൽ വെച്ച് .. എനിക്കതു പറയാൻ …..”

“ഭദ്രേ ….. നിന്നെ അനന്തൻ ഡോക്ടർ വിളിക്കുന്നു…”

“ഞാനിപ്പോ വരാം കേശവൻമാമ ഒരു മിനുട്ട് ….”

“ഭദ്രേ …. ഇപ്പൊ ഫ്രീയാണോ ഒരു 5 മിനിറ്റ് സംസാരിക്കാമോ?”

“അഹ് പറഞ്ഞോളൂ…”

“അമ്മയ്ക്ക് ഈയിടെ മുട്ടു വേദന ശകലം കൂടുതൽ ആണ്. കുറച്ചൂസം റസ്റ്റ് എടുക്കാൻ പറഞ്ഞാൽ കേൾക്കില്ല. ഭദ്ര കുറച്ചു ദിവസം, ഉച്ചമുതൽ മതി, അമ്മയുടെ കൂടെ ഒന്ന് നിക്കാമോ വീട്ടിൽ?”

“അനന്തന്റെ ഐഡിയ ആണോ?”

“എന്നെ തെറ്റിദ്ധരിക്കല്ലേ ഭദ്ര… അമ്മ അങ്ങനെ പറഞ്ഞപ്പോ ഞാൻ ഭദ്രയോടു അത് പറഞ്ഞൂന്നേയുള്ളു. ഇവിടേയാലും വയ്യാത്തവരെ ശുശ്രൂഷിക്കുന്നതല്ലേ ഭദ്രയുടെ ജോലി, അതുകൊണ്ട് …”

“നോക്ക് അനന്താ, ഇങ്ങനെ ഓരോന്ന് പറഞ്ഞാൽ എനിക്ക് ദേഷ്യം വരുമെ.. കല്യാണം ആലോചിച്ച വീട്ടിലേക്ക് എനിക്ക് വന്നു നിൽക്കാനൊന്നും പറ്റില്ല. ഇവിടെ ഞാനല്ലാതെ വേറെയും നഴ്സുമാർ ഉണ്ടല്ലോ.... അവരോടു പറഞ്ഞു നോക്കു...”

ഭദ്ര അതും പറഞ്ഞു തിരിഞ്ഞു നടന്നു.

ആ അയാൾ എവിടെ പോയി! ഭദ്ര നോക്കുമ്പോൾ ശാന്തിചേച്ചി ഒരു എഴുത്തു കൊടുത്തു,

‘ഇവിടെ വച്ച് വായിക്കരുതെന്നും. വീട്ടിലെത്തിയിട്ട് മതിയെന്നും അയാൾ പ്രത്യേകം പറഞ്ഞു’ എന്നവർ ഓർമപ്പെടുത്തി.

ഭദ്ര ആ കത്തെടുത്തു തന്റെ ഹാൻഡ്ബഗിലേക്ക് വെച്ചുകൊണ്ട് ഊണ് കഴിക്കാൻ ചോറ് പാത്രം അതിൽ നിന്നെടുത്തു.

വിശ്വനാഥൻ തിരികെ വരുമ്പോൾ കാറിലിരുന്നു ആലോചിച്ചു.
ഭദ്ര!.
അവളെ തനിക്ക് എന്നാണ് കിട്ടുക!
ആ മത്തുപിടിക്കുന്ന സൗന്ദര്യ ദേവത.
തന്റെ മരുമകളായ അവളെ വീട്ടിൽ എന്നും കാണാനും ഒതുക്കത്തിൽ അവളെ അനുഭവിക്കാനും യോഗം തെളിഞ്ഞു വന്നതാണ്. പക്ഷെ അവളുടെ ചേട്ടൻ കൊണ്ടുവെച്ച ആ ജാതകദോഷം! അതുകൊണ്ടു മൂന്നുകൊല്ലം കൂടെ കാത്തിരിക്കുക എന്ന് വെച്ചാൽ!
മകന് മറ്റൊരുവളെ വിവാഹം ചെയ്തു കൊടുത്താൽ പിന്നെ ഗൗരിയെപോലെ ഭദ്രയും കയ്യിൽ നിന്നും വഴുതി പോകും!

ഗൗരി. അവളോടുള്ള ഭ്രാന്തമായ ആവേശം 16ആം വയസുമുതൽ തുടങ്ങിയതാണ്. പക്ഷെ കളിക്കൂട്ടുകാരനും നർത്തകനുമായ ദേവനോടുള്ള ഗൗരിയുടെ പ്രണയം തന്റെ മനസിനെ താളം തെറ്റിച്ചു. മദ്യം തലയ്ക്ക് പിടിച്ചപ്പോൾ അവളെ കയറിപിടിച്ചതാണ് അന്ന്, ആ ചോര തിളപ്പിൽ അന്നങ്ങനെ ശ്രമിച്ചത് കൊണ്ടാണ്, ഈ പ്രശ്നങ്ങൾക്ക് എല്ലാം മൂലകാരണം, പക്ഷെ പ്രായം ഇത്രയായിട്ടും എന്താണ് തന്റെ ഈ ആവേശം മാത്രം ഒടുങ്ങാത്തത്?

ഗൗരിയോടുള്ള മോഹം പകയായി വിദ്വേഷമായി മാറി ഒടുവിൽ അവളെ ഇല്ലാതെയാക്കാൻ തക്കവണ്ണം മനസ്സിൽ വളർന്നത് ഇത്രയും കാലം എല്ലാവരിൽ നിന്നും മറച്ചു വെച്ചു. പക്ഷെ പ്രായം കൂടുന്തോറും വല്ലാത്ത ഒരു ഭയം ഉള്ളിൽ വേട്ടയാടുന്നു.

ഭദ്രയെ എന്തിനാണ് ഈ പ്രായത്തിൽ താൻ മോഹിക്കുന്നത്?
ചോദ്യങ്ങൾക്ക് ഉത്തരമില്ല!

അന്ന് സന്ധ്യ കഴിയാം നേരം ദീപൻ അമ്പലത്തിൽ നിന്നും ഇറങ്ങുമ്പോൾ മഹാദേവൻ നമ്പൂതിരി വിളിക്കുയുണ്ടായി ..

“ദീപാ.. ഒന്ന് നിൽക്കു ...”
“എന്താ മഹാദേവൻ ചേട്ടാ ...”

“നമ്മടെ കേശവനില്ലേ ... അച്ഛന്റെ ഡ്രൈവർ ....”

“മരിച്ചുപോയ കേശവേട്ടൻ ആണോ?”

“അയാള് മരിച്ചിട്ടൊന്നും ഇല്യടോ … ഇത്രേം നാള് ഏതോ സ്ഥലത്തു പെട്ട് കെടക്കുകയാണ് എന്നാണ് പറഞ്ഞത് … ദീപനെയും ഭദ്രയേയും കാണാൻ ആണ് വന്നത്. ഞാൻ ക്ലിനിക്കിലേക്ക് പോകാൻ പറഞ്ഞിരുന്നു…..”

“ആഹ് …ഞാൻ ഭദ്രയോടു ചോദിക്കട്ടെ…”
“ആയിക്കോട്ടെ ദീപാ..”

ദീപൻ അമ്പലത്തിൽ നിന്നും തൊഴുതിറങ്ങി, ചേതക്കിന്റെ അടുത്ത് നിന്നു. ക്ലിനിക്കിലേക്ക് നോക്കുമ്പോൾ ഭദ്ര ചിരിച്ചു കൊണ്ട് നടന്നു ഏട്ടന്റെ അടുത്തെത്തി.

“പോകാം ….”

ഇരുവരും വീട്ടിലേക്ക് വരുമ്പോൾ ദീപൻ ചോദിച്ചു തുടങ്ങി …

“മോളെ … കേശവേട്ടൻ….”
“ഹാ…. ഏട്ടാ.. വിശ്വസിക്കാൻ കഴിയുന്നില്ല. മരിച്ചെന്നു ഇത്രയും നാള് കരുതിയതല്ലേ?”

“മോളെ … കേശവേട്ടൻ എന്താ പറഞ്ഞത്. നമ്മളെ കാണാനായി മാത്രം വരുമ്പോൾ എനിക്കെന്തോ പോലെ തോന്നുന്നു.”

“ഹാ ഏട്ടാ , സംസാരിച്ചു തുടങ്ങുമ്പോ അനന്തേട്ടൻ എന്നെ വിളിച്ചു. അത് ഞാൻ വീടെത്തിയിട്ട് പറയാം. കേശവൻ മാമൻ നമുക്ക് രണ്ടു പേർക്കും വായിക്കാനായി ഒരു കത്ത് തന്നിട്ടുണ്ട്. വീട്ടിൽ ചെന്നിട്ട് വായിച്ചാൽ മതിയെന്നാണ് പറഞ്ഞത്.”

അനന്തൻ തിരിച്ചെത്തിയതും രേവതിയമ്മ അനന്തനോട്
നാളെ ഒന്ന് സ്വാതിയുടെ വീട്ടിലേക്ക് പെണ്ണ് കാണാനായി പോകാം എന്ന് പറയുന്നു.

അനന്തൻ ദേഷ്യപ്പെട്ടു കൊണ്ട് അമ്മയോട് ഇനി എനിക്ക് വിവാഹമേ വേണ്ട എന്ന് കനത്ത ഭാഷയിൽ തറപ്പിച്ചു പറഞ്ഞപ്പോൾ ആ അമ്മയുടെ നെഞ്ച് പിടഞ്ഞു.

രേവതിയമ്മയും മകന്റെ ഉള്ളം അറിഞ്ഞതുകൊണ്ട് അവർ പിന്നെ അതിനെച്ചൊല്ലി സംസാരം ഉണ്ടായില്ല. രാത്രി ഒന്നും മിണ്ടാതെ അമ്മയും മകനും ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്ന നേരം കഴിഞ്ഞാണ് വിശ്വനാഥൻ ടൗണിലെ ബാറിൽ നിന്നും നല്ലപോലെ മിനുങ്ങിയെത്തുന്നത്. ഭർത്താവിന്റെ ഈയിടെയായുള്ള മദ്യപാനം കുറെ കൂടുന്നത് കാണുമ്പോളും, രേവതിയമ്മ തിരിച്ചൊന്നും പറയാനാവാതെ പൊറുത്തു.

പക്ഷെ കിടക്കാൻ നേരം മകന്റെ മുറിയിലേക്ക് ചെന്ന രേവതിയമ്മ പൊട്ടിക്കരയുന്ന അനന്തനെ നെഞ്ചോടു ചേർത്ത് പിടിച്ചു.

“മോനെ, ഞാൻ ആണ് നിന്റെയീ അവസ്ഥയ്ക്ക് കാരണം, ഭദ്രയുടെ ജാതകം നേരത്തെ അറിയാതെ നിന്റെ മനസ്സിൽ ഇത്രയും മോഹം വളരുന്നത് ഈയമ്മ അറിഞ്ഞില്ല.”

“പക്ഷെ …ഭദ്ര അന്ന് പറഞ്ഞ ഓരോവാക്കുകളും മുള്ളായി തറച്ചുകൊണ്ട് അനന്തന്റെ മനസ്സിൽ ഉണങ്ങിയ മുറിവിലും ചോര ഒഴുകുന്ന സുഖം അവൻ അനുഭവിക്കുകയാണ്.”

അമ്മയുടെ മാതൃത്വം അനന്തന്റെ കണ്ണീരിനാൽ നനഞ്ഞു കുതിർന്നു. അതിലോലമാം അവന്റെ മനസ്സിൽ നിന്നും ഒടുവിൽ അവൻ വിങ്ങിപ്പൊട്ടി പറഞ്ഞു,

“ഭദ്രയ്ക്ക് മറ്റൊരാളെ ഇഷ്ടമാണ്. അവൾ അത് പറഞ്ഞത് എന്റെ ഹൃദയത്തെ രണ്ടായി മുറിച്ചു”

അന്നവർക്ക് രണ്ടുപേർക്കും ഉറങ്ങാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.

മകളില്ലാത്ത സ്വന്തം വിഷമം പങ്കുവയ്ക്കാൻ ഒരാൾ അടുത്തില്ലാതെ ആ അമ്മയുടെ മനസും, സ്നേഹിച്ച പെണ്ണിന്റെ വായിൽ നിന്നും തറച്ച മുള്ള് എടുക്കാൻ കഴിയാതെ അനന്തന്റെ മനസും. രണ്ടും ഒരേപോലെയാണെന്ന് പറയേണ്ടിവരും.

***

“ആഹ് ….ആഹ് ….ആഹ് ……… ഏട്ടാ ….. മ്മ്… മ്മ്മ്…… ഏട്ടാ ……. ആഹ് …..”

കുളപ്പടവിലെ ചുമരിൽ ചേർത്ത് ഭദ്രയെ ദീപൻ ആവേശം അടങ്ങും വരെ ഭോഗിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു.

ഭദ്രയുടെ ഉൾപ്പൂവിൽ നിന്നും തേൻ അരുവിപോലെ ഒഴുകി ദീപന്റെ മണിക്കുട്ടന്റെ ആവേശം കൂട്ടികൊണ്ടിരുന്നു. ഭദ്ര ദീപന്റെ കഴുത്തിൽ കൈചുറ്റി കാലുകൾ ഉയർത്തി അവന്റെ അരയിൽ പൂട്ടിട്ടു. അപ്പോൾ മുഴുവൻ തുറന്ന അവളുടെ ഉൾക്കാമ്പിലേയ്ക്ക് അവന്റെ പൗരുഷം പറന്നെത്തി.

ഒടുവിൽ അനിയത്തിയുടെ കാലുകൾ ഏട്ടന്റെ അരക്കെട്ടിൽ ചേർത്ത് മുറുകുമ്പോൾ പെണ്ണുട്ടിയുടെ മധുരമുള്ള തേൻകുടം പൊട്ടിച്ചുകൊണ്ട് ആങ്ങള പലയാവർത്തി വെട്ടി വെട്ടി വിറച്ചു. അനിയത്തിയുടെ ഗർഭപാത്രം നിറഞ്ഞ് ഏട്ടന്റെ ബീജം പുറത്തേയ്ക്കൊഴുകി.

ഇരുവരും തളർന്ന്, കല്പടവിൽ ഭദ്ര ദീപന്റെ നെഞ്ചിൽ ചേർന്ന് കിടക്കുമ്പോൾ ഭദ്രയുടെ കൊഴുത്ത മാറിടം ദീപന്റെ നെഞ്ചിൽ അമർന്നു. മെല്ലെ കിതപ്പാറി രണ്ടുപേരും ശാന്തമായി. തെറിച്ച അവളുടെ മുലക്കാമ്പുകൾ ദീപന്റെ ഹൃദയത്തിലേക്ക് തറഞ്ഞു കയറി.

“ഏട്ടാ ….”

“മോളൂട്ടി …”

“ഇന്നെന്താ നല്ല ആവേശം ആണല്ലോ എന്റെ സുന്ദരകുട്ടന്?”

“അറിയില്ല മോളെ…. വന്നതും മോള് തന്നെയല്ലേ പറഞ്ഞത് കുളിക്കാൻ പോകാം എന്ന്?”

“ഇതുപോലെ സുരക്ഷിതമാക്കപ്പെട്ട ഒരു സ്ഥലത്ത് മനസുകൊണ്ട് ഒന്നിച്ച ഏട്ടന്റെ കൂടെ രമിക്കുന്നതിലും സുഖം മറ്റെന്തുണ്ട്?”

“മോളെ ….”

“ഏട്ടാ ….”

“ഇന്നലെ കിടക്കുമ്പോൾ ….”

“കിടക്കുമ്പോൾ …”

“മോളെന്തിനാ എന്റെ ആൺമുലയിൽ കടിച്ചെ? അത്രയ്ക്ക് ഇഷ്ടമാവാൻ എന്താ?”

“അതൊന്നും ഏട്ടന് പറഞ്ഞാൽ മനസിലാവില്ല.”

“പറ മോളെ …”

“ആ ആൺമുലയിൽ വിയർപ്പ് കൊണ്ട് ഉരുണ്ടു കൂടുന്ന മത്തുപിടിപികുന്ന ഒരു മണമുണ്ട് എന്റെ ഏട്ടന് … അത് ഞാൻ കടിച്ചുറുഞ്ചുമ്പോ ….എനിക്ക് എന്റെയുള്ളിൽ വല്ലങ്ങി വേലക്ക് വെടിക്കെട്ട് പൊട്ടുന്നപോലെയാണ് അവിടെ ഒഴുകുക …. ശേ ..”

“മോള് ഇച്ചിരി കൂടുന്നുണ്ട് …..”

“അപ്പൊ ഏട്ടനോ? ശ്വാസം എടുക്കാതെ എത്ര നേരം എന്ന് വെച്ചിട്ട കടിച്ചു വലിച്ചു ഉറിഞ്ചുന്നത് ….. പാവം …പെണ്ണൂട്ടി അല്ലെ ഞാൻ …”

“മതി മതി …. നനഞ്ഞ തലയും കൊണ്ടുള്ള കിന്നാരം .. ഇങ്ങു വാ ….”

ഭദ്ര അവളുടെ അംഗലാവണ്യം പ്രദർശിപ്പിച്ചുകൊണ്ട്, കൊഴുത്ത മുലയും അണിവയറും ആഴമേറിയ പൊക്കിളും, ആ ഇരുട്ടിൽ ദീപൻ നോക്കുമ്പോൾ മാദക തിടമ്പ്, ദീപന്റെ സ്വന്തം ഭദ്ര അടുത്തേക്ക് വന്നു.

ദീപന്റെ മടിയിൽ അവനു നേരെ തിരിഞ്ഞ് ഇരുവശത്തും കാലുകൾ ഇട്ട് ഭദ്ര ഇരുന്നു. അവളുടെ സമൃദ്ധമായ മുടി തോർത്തുമ്പോൾ ഭദ്രയുടെ മനസ്സിലെ കളിക്കുട്ടി ഏട്ടന്റെ മണിക്കുട്ടനെ വെറുതെ വിടാതെ കൈകൊണ്ട് പിടിച്ചു അമർത്തി ഞെരിച്ചു.

ദീപൻ കണ്ണടച്ചുകൊണ്ട് പതിയെ പതിയെ തോർത്തുന്നതിന്റെ വേഗത കുറക്കുമ്പോൾ മടിയിൽ ഇരുന്നുകൊണ്ട് ഭദ്ര ദീപന്റെ മണിക്കുട്ടനെ എടുത്തു അവളുടെ യോനിയിലേക്ക് വെച്ചു.

തല തോർത്തുന്ന ചലനങ്ങളിൽ അവളുടെ അരക്കെട്ട് ഏട്ടന്റെ മടിയിൽ അനങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഓരോ ചലനത്തിലും ദീപന്റെ മണിക്കുട്ടൻ ഭദ്രയുടെ ഉള്ളിൽ വിങ്ങിനിറഞ്ഞ് വലുതായിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

ഇരുവരും മുഖത്തോടു മുഖം നോക്കി ചിരിച്ചു.

തലതോർത്തി കഴിഞ്ഞപ്പോൾ പെങ്ങളുടെ കാലിൽ മണ്ണ് പറ്റാതെ ഇരിക്കാൻ അവളെ പണ്ട് തോളിൽ ഉറക്കുന്നത് പോലെ ഇരുകൈയിലും എടുത്തു നെഞ്ചോട് ചേർത്തുവെച്ചു.

ഭദ്രയപ്പോൾ അവളുടെ മൂക്ക് ദീപന്റെ മൂക്കിനോട് ചേർത്ത് ഉരച്ചുകൊണ്ട് പതിയെ ഒന്നിറങ്ങിയപ്പോൾ, ദീപന്റെ ഉണ്ണിത്തണ്ട് (വാഴയുടെ അകത്തുള്ള വെള്ള) ഭദ്രയുടെ നനഞ്ഞു കുതിർന്ന പൂവിന്റെ ഉള്ളിലേക്ക് പൂർണ്ണമായി കയറിപ്പോയി.

ഏട്ടന്റെ അരയിൽ കാലുചുറ്റിപ്പിടിച്ച് പാദങ്ങൾ പൂട്ടി കഴുത്തിൽ കൈ ചുറ്റി അനിയത്തി ഇരുന്നു. ഓരോ ചുവടിലും അവർ സ്വർഗം കണ്ടു.

മുറിയിൽ എത്തിയിട്ടും അവൾ ഏട്ടന്റെ അരയിൽ നിന്നിറങ്ങിയില്ല. കട്ടിലിനടുത്തെത്തിയ ദീപൻ മെല്ലെ അവളെ അടിയിൽ ആക്കി കട്ടിലിലേയ്ക്ക് കിടന്നു. അനിയത്തിയുടെ കാമം നിറഞ്ഞ മിഴികളിൽ നോക്കി, അവളുടെ ചെഞ്ചുണ്ടുകൾ ഉറിഞ്ചുവലിച്ച്, അവളുടെ നാവിനെ നാവിനാൽ തഴുകി ഏട്ടൻ മെല്ലെ മെല്ലെ അടിയ്ക്കാൻ തുടങ്ങി. കുളക്കടവിൽ ഒരുവട്ടം കഴിഞ്ഞതിനാൽ ഒട്ടേറെ സമയം എടുത്തു അവന് പാലൊഴുക്കാൻ. അതിനിടയിൽ അവൾക്ക് പലവട്ടം പൊട്ടിയൊഴുകി.

ഇരുവരുടെയും തീരാദാഹം അങ്ങനെ ഒരു വട്ടം കൂടെ കിടക്കയിൽ തീർത്തുകൊണ്ട് കിടക്കയിൽ ചെരിഞ്ഞപ്പോൾ സമയം 8 മണിയായി!

ഭദ്ര കുളിക്കാൻ പോകും മുൻപ് കഞ്ഞി അടുപ്പത്തിട്ടത് നോക്കിയപ്പോൾ പായസം പോലെ ആയിരിക്കുന്നു.

പക്ഷെ ദീപൻ മാങ്ങാ ചമ്മന്തി അരച്ചപ്പോൾ ഇരുവരും കഞ്ഞി കുടിച്ചുകൊണ്ട് കിടക്കാൻ ഒരുങ്ങി.

കിടക്കും മുൻപാണ് അവരുടെ മനസ്സിൽ കേശവേട്ടനെക്കുറിച്ച് ആലോചിച്ചത്.

“ഏട്ടാ … ഏട്ടാ … കേശവൻ മാമൻ തന്ന കത്ത് നമ്മൾ നോക്കിയില്ല.”

“ശരിയാണല്ലോ മോളെ ..”

ഭദ്ര അടിപ്പാവാട മാത്രം ഇട്ടുകൊണ്ട് മുല മുഴുവനും കാണിച്ചു ബെഡിലേക്ക് ഇരുന്നു. ഭദ്രൻ വെള്ള മുണ്ടു ഉടുത്തുകൊണ്ട്.

കത്ത് പൊട്ടിച്ചു വായിക്കാൻ തുടങ്ങി.

‘പ്രിയപ്പെട്ട ഭദ്രയും, ദീപനും അറിയാൻ
കേശവൻ മാമൻ എഴുതുന്നത്.
ആദ്യമായി നിങ്ങൾ അറിയേണ്ട ചില സത്യങ്ങൾ നിങ്ങളിപ്പോൾ അറിഞ്ഞു തുടങ്ങുകയാണ്, ഞെട്ടരുത് പതറരുത്.

ഞാനും ഗൗരിയും ദേവനും കൂടെ അന്ന് ആ രാത്രി മധുരമീനാക്ഷി ക്ഷേത്രത്തിലെ വർഷം തോറും അരങ്ങേറുന്ന നൃത്തസന്ധ്യ കഴിഞ്ഞു മടങ്ങുന്ന വഴിയാണ് ആ അപകടം സംഭവിച്ചത്.

അത് സത്യത്തിൽ അപകടം അല്ല, മനപ്പൂർവം ചെയ്തതാണ്.
മറ്റാരുമല്ല, ഇപ്പോൾ മോളെ വിവാഹം ആലോചിച്ച അനന്തന്റെ അച്ഛൻ സാക്ഷാൽ ….വിശ്വനാഥൻ.'

ഒരു നിമിഷം മനസ് പതറിപ്പോയി ഭദ്രയും ദീപനും വാവിട്ടു നിലവിളിച്ചു.

ഇരുവരും പരസ്പരം പുണർന്നുകൊണ്ട് ഒന്നും മിണ്ടാതെ കുറെ നേരം ബെഡിൽ ഇരുന്നു. അവർക്കതു താങ്ങാൻ കഴിയുന്നതിലും അപ്പുറമായിരുന്നു. ഇത്രയും നാൾ തങ്ങൾ രണ്ടുപേരെയും അനാഥരെ പോലെ ജീവിക്കാൻ വിട്ടതും, ദീപനു നല്ലൊരു വിദ്യാഭ്യാസം നേടാൻ കഴിയാതെ പോയതും, എല്ലാം വിശ്വനാഥൻ കാരണമെന്ന സത്യം അറിഞ്ഞ ഇരുവരുടെയും കണ്ണുകൾ ചുവന്നു.

ദീപന്റെ മാറിൽ ചേർന്നുകൊണ്ട് കരഞ്ഞു കുതിർന്ന കണ്ണുകളോടെ അവൾക്ക് പ്രതികാരം ചെയ്യണം എന്ന് ദീപനോട് ശഠിച്ചു.

ദീപൻ സമാധാനിപ്പിക്കാൻ നോക്കിയെങ്കിലും അവളുടെ കൂർമ്മബുദ്ധിയിൽ അവളൊരു ഉപായം കണ്ടെത്തിയാണ് അന്ന് ഉറങ്ങിയത്.

***

പിറ്റേന്നു ക്ലിനിക്കിൽ വെച്ച് അനന്തനെ കാണാൻ ആയി ഭദ്ര മോഹിപ്പിക്കുന്ന കണ്ണുകൾ എഴുതി, സാരി പൊക്കിൾ കാണുന്നപോലെ ഉടുത്തു, അവന്റെ മുന്നിലേക്ക് ചെന്നു.

അനന്തൻ അതൊന്നും നോക്കുകപോലും ചെയ്യാതെ ഭദ്രയോടു എന്താണ് കാര്യമെന്ന് സമാധാനമായി ചോദിച്ചു.

"ദീപേട്ടൻ രേവതിയമ്മയുടെ അവസ്ഥ എന്നെ പറഞ്ഞു മനസിലാക്കി. ഞാൻ വരാം ഇന്ന് മുതൽ. എനിക്ക് സമ്മതമാണ്" എന്ന് ഭദ്ര ചിരിച്ചുകൊണ്ട് അനന്തനോട് പറഞ്ഞു.

അവന്റെ മനസ്സിൽ എരിയുന്ന തീക്കനലിനു ഒരല്പം ആശ്വാസം ആയിരുന്നു ആ വാക്കുകളപ്പോൾ. അമ്മയക്ക് ഈ പ്രായത്തിൽ എങ്കിലും ഒരു കൂട്ട് ആവശ്യമാണ് എന്ന്, അവനു ഇന്നലെയാണ് അമ്മ അവരുടെ വിഷമങ്ങൾ എല്ലാം തുറന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ സത്യത്തിൽ മനസിലായത്.

രേവതിയമ്മയുടെ വീട്ടിലേക്ക് ഭദ്ര ചെല്ലുമ്പോൾ അവരുടെ സന്തോഷം വിവരിക്കാൻ വാക്കുകൾ ഇല്ലായിരുന്നു. അവൾ മനസുകൊണ്ട് മകളെപ്പോലെ സ്നേഹിക്കാനും ലാളിക്കാനും ആഗ്രഹിച്ച ഒരു പെണ്ണാണ് ഭദ്ര.

അവൾ വലതുകാൽ വെച്ച് വീട്ടിലേക്ക് വന്നിരിക്കുന്നു. തനിക്കിനി ഈ മുട്ട് വേദനയൊന്നും ഒരു പ്ര ശ്നമല്ല. ഈ പ്രായത്തിൽ സംസാരിച്ചിരിക്കാനും വിഷമങ്ങൾ പറയാനും ഒരു മകൾ ഉണ്ടെന്നത് വലിയ ഒരു ഭാഗ്യമാണ് എന്നവർ മനസിലാക്കി.

വൈകുന്നേരം അനന്തൻ അവന്റെ കാറിൽ തന്നെ ഭദ്രയുടെ വീട്ടിലേക്ക് അവളെ ആക്കുന്നതും പതിവായി.

വീട്ടിലെത്തിയാൽ ഭദ്ര ഏട്ടനുമൊത്തു ആവേശം തീരും വരെ അവളുടെ വിയർപ്പൊഴുക്കി കാമത്തിന്റെ ദൂരങ്ങൾ താണ്ടി. ഓരോ ദിവസവും കഴിയും തോറും ആ മോഹത്തിടമ്പിനെ വെളുക്കുവോളം ഭോഗിച്ചു.

അങ്ങനെ ഒരുദിവസം ……

അന്നാണ് വിശ്വനാഥൻ ഭദ്രയെ വീട്ടിൽ വെച്ച് കാണുന്നത്, കഴിഞ്ഞ ദിവസങ്ങളിൽ എല്ലാം അയാൾ അമ്പലവും പ്രാർഥനയുമായി കഴിയുകയായിരുന്നു.

വിശ്വനാഥനും ഭദ്രയെ തെറ്റായി നോക്കാൻ ഒന്നും തോന്നിയില്ല. കഴിഞ്ഞ കുറെ നാളുകളായി മദ്യപാനം മൂലം അയാളുടെ ശക്തിയും ഓജസും കുറഞ്ഞു വരുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

ഭദ്ര അയാളെ കരിമഷി കണ്ണുകളാൽ നോക്കുമ്പോൾ പക്ഷെ ഉറങ്ങിക്കിടന്ന അയാളുടെ കാമം ഉണരുന്നത് അയാൾ അറിഞ്ഞു. വശ്യമായ അവളുടെ നോട്ടത്തിൽ സ്വയം നിയന്ത്രിക്കാൻ ആവാതെ അയാൾ ഹാളിൽ വെച്ച മദ്യക്കുപ്പി എടുത്തുകൊണ്ട് ബാൽക്കണിയിലേക്ക് നടന്നു.

രേവതിയോടു നിലകടലയും മറ്റും കൊണ്ടുവരാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ, ഭദ്ര 'ഞാൻ പോകാ'മെന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ബാൽക്കണിയിലേക്ക് നടന്നു.

മദ്യം വിളമ്പാനായി ഒരു ടേബിളും സോഫയും എല്ലാം അയാൾ സജ്ജമാക്കിരുന്നു. ഭദ്രയുടെ വരവ് കണ്ടമാത്രയിൽ കൈകൾ വിറച്ചുകൊണ്ട് വിശ്വനാഥൻ മദ്യം ഗ്ലാസ്സിലേക്ക് പകർന്നു.

നിലക്കടല ടേബിളിലേക്ക് വെച്ചുകൊണ്ട് ഭദ്ര 'ഞാൻ പൊയ്ക്കോട്ടേ' എന്ന് ചോദിക്കുമ്പോൾ.

വിശ്വനാഥൻ ഒറ്റവലിക്ക് ആ ഗ്ലാസ് കുടിച്ചുകൊണ്ട് എഴുന്നേറ്റു. ഭദ്രയെ ഇരുകൈയിലും പൊക്കിയെടുത്തുകൊണ്ട് സോഫയിലേക്ക് എറിഞ്ഞപ്പോൾ, ഭദ്ര വിരൽ കടിച്ചുകൊണ്ട് വിശ്വനാഥനെ നോക്കി.

ഭദ്രയുടെ സാരിയുടെ മുന്താണി പൂപോലെ എടുത്തു മാറ്റിക്കൊണ്ട് അവളുടെ ചുവന്ന സാരിയിൽ തെറിച്ച മാമ്പഴങ്ങളെ കടിച്ചുകൊണ്ട് ഭദ്രയുടെ മുഖത്തേക്ക് വിശ്വനാഥൻ നോക്കി.

"ഞാൻ പൊയ്ക്കോട്ടേ.....?" ഭദ്ര വീണ്ടും ചോദിച്ചു.

വിശ്വനാഥൻ ഒരു നിമിഷം തന്റെ മനസിന്റെ താളം തെറ്റുന്നത് അറിഞ്ഞു. അയാൾ വീണ്ടും ഒരു ഗ്ലാസ് കട്ടക്ക് ഒഴിച്ചുകൊണ്ട് ഭദ്രയുടെ മുഖത്തേക്ക് നോക്കുമ്പോൾ ഭദ്ര പതിയെ എണീറ്റുകൊണ്ട് ബാൽക്കണിയുടെ വാതിൽ അടച്ചിട്ടു സോഫയുടെ അരികിലായി ഇരുന്നു.

"വിശ്വനാഥാ... നീ എന്റെ അമ്മയെയും അച്ഛനെയും ഇല്ലാതാക്കിയത് ഞങ്ങൾ ഒരിക്കലും അറിയില്ല എന്നാണോ കരുതിയത്?" ഉറച്ച ശബ്ദത്തിൽ ഭദ്ര ചോദിച്ചു.

ഒരു നിമിഷം ഭദ്രയുടെ കണ്ണിലെ തീ പാറുന്നത് കണ്ട വിശ്വനാഥൻ പതറികൊണ്ട് സോഫയുടെ അറ്റത്തേക്ക് യാന്ത്രികമായി നീങ്ങി.

"എന്നെയും ദീപേട്ടനെയും അനാഥമാക്കിയത് കൊണ്ട് നിനക്കെന്താണ് നേടാൻ കഴിഞ്ഞത്? മനസിനെ പിടിച്ചുകെട്ടാൻ നീ പഠിക്കാത്തതിന്റെ ഫലം. അത് നീ ഏതൊക്കെ അമ്പലത്തിൽ ഏതൊക്കെ മൂർത്തിയുടെ മുന്നിൽ ചെന്നാലും ശാന്തി ഒരിക്കലും കിട്ടില്ല. നിന്റെ ജീവിതം നീ ഇപ്പോൾ കുടിച്ച മദ്യത്തോടെ അങ്ങ് തീരും."

ഭദ്ര അവളുടെ കർചീഫ് കൊണ്ട് കുപ്പി പിടിച്ചുകൊണ്ട് ആ കുപ്പിയിലെ ബാക്കിയുള്ള മദ്യം അടുത്തുള്ള പൂച്ചട്ടിയിലേക്ക് ഒഴിച്ചു.

"നിനക്കെന്തെങ്കിലും പറയാനുണ്ടോ?" ഭദ്ര കയ്യിലെ ഗോൾഡ് വാച്ച് നോക്കികൊണ്ട് പറഞ്ഞു. "ഇനി രണ്ടു മിനുട്ട് കൂടെയുണ്ട്. നിനക്ക് വേണമെങ്കിൽ ഒന്ന് കരയാം. അതും കൂടിയാവുമ്പോൾ നീ മുകളിലേക്ക് ചെല്ലുമ്പോൾ ഞങ്ങളുടെ അമ്മയെയും, അച്ഛനെയും കാണാൻ നിനക്ക് അത്ര ബുദ്ധിമുട്ട് കാണില്ല."

വിശ്വൻ മലർന്നടിച്ചുകൊണ്ട് ഭദ്രയുടെ കാലിലേക്ക് വീണതും ഒരു വിറയൽ.

ഒരു നിമിഷം ആ കാഴ്ച നോക്കി നിന്നിട്ട് ഭദ്ര വാതിൽ തുറന്നു.

നിറമിഴികളോടെ.... രേവതിയമ്മ!

ഒന്നും പറയാനാവാതെ അവർ ഭദ്രയെ കെട്ടിപിടിച്ചു കരഞ്ഞു.

***

കാര്യങ്ങൾ എല്ലാം അതിവേഗം നടന്നു. നാട്ടുകാരും പോലീസുകാരും എല്ലാവരും ആ മരണത്തിൽ ഒത്തുകൂടി.

ഭർത്താവിന് ഈയിടെ മാനസിക പിരിമുറുക്കം കൂടുതൽ ആയിരുന്നുവെന്നും അതുകൊണ്ട് ആത്മഹത്യ ചെയ്തതാണെന്നും രേവതിയമ്മ മൊഴികൊടുത്തു.

വിശ്വന്റെ സഹായി ആണ്ടവനും അത് സമ്മതിച്ചു.

***

അനന്തനും രേവതിയും ആ വീട്ടിൽ തനിച്ചായി. ക്ലിനിക് മറ്റൊരു ഡോക്ടറെ ഏല്പിച്ചു.

അനന്തൻ ഡൽഹിയിലേക്ക് താമസം മാറ്റാൻ വേണ്ടി തീരുമാനിക്കുന്നത് ഭദ്ര വഴി ദീപൻ അറിഞ്ഞപ്പോൾ, അവൻ ഭദ്രയോടു പറഞ്ഞു,

“ആരോരുമില്ലാത്ത ആ അമ്മയുടെ കണ്ണീരു നമ്മൾ മറന്നു പോകരുത്. നമ്മൾ കാരണമാണ് അവരിന്നു വിഷമിക്കുന്നത്.”

“ഞാനെന്താണ് ചെയ്യണ്ടത് ഏട്ടാ?”

“നിനക്ക് അനന്തനോട് സംസാരിച്ചു കൊണ്ട് അമ്മയെ നമ്മുടെയൊപ്പം നിർത്താൻ സമ്മതം ചോദിച്ചൂടേ? പൊന്നുപോലെ നമ്മുടെ അമ്മയെപ്പോലെ നോക്കാം.”

“ഞാൻ പറഞ്ഞു നോക്കാം ഏട്ടാ .....”

ഭദ്രയുടെ ആവശ്യം അനന്തൻ കേട്ടപ്പോൾ അവനതിലും വലിയ സന്തോഷം മറ്റൊന്നുണ്ടായിരുന്നില്ല. അവന്റെ മനസ്സിൽ ഉള്ള ആഗ്രഹം ഭദ്രയെ പാണീഗ്രഹണം ചെയ്യുക എന്നതായിരുന്നെങ്കിലും അമ്മയ്ക്ക് ഒരു കൂട്ടു നൽകുക എന്നതാണ് ഇപ്പോഴുള്ള ആവശ്യം.

എല്ലാം മനസ്സിലാക്കിയ രേവതിയമ്മയ്ക്കും എതിരുണ്ടായില്ല. അവർക്കും രഹസ്യങ്ങൾ ഉറങ്ങുന്ന ആ വീട്ടിൽ നിന്ന് പോകണം എന്നാഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. തന്റെ ഭർത്താവ് കാരണം അനാഥരായ രണ്ടു മക്കൾ തന്നെ ക്ഷണിച്ചപ്പോൾ അവർ മറ്റൊന്നും ചിന്തിച്ചില്ല. ഭർത്താവിന്റെ ദുഷ്:പ്രവൃത്തികൾക്ക് അത്രയെങ്കിലും പ്രായശ്ചിത്തം ആകട്ടെ എന്നും കരുതി.

അനന്തൻ അമ്മയെ ഭദ്രയ്ക്കും ദീപനും കൊടുത്തുകൊണ്ട് ഡൽഹിയിലേക്ക് യാത്രയായി.

***

രേവതിയമ്മ വന്നത് മുതൽ ഭദ്രയും ദീപനും രണ്ടു മുറിയിലായി ഉറക്കം. രേവതിയമ്മ കട്ടിലിൽ കിടക്കുമ്പോൾ അവരുടെ കാലൊക്കെ തിരുമ്മിക്കൊടുത്തുകൊണ്ട് ഭദ്ര നിലത്തു പായ വിരിച്ചു കിടക്കും.

ഒരിക്കൽ രേവതിയമ്മ കുളത്തിൽ നിന്നും കുളികഴിഞ്ഞു വന്നിട്ട് തലമുടി തോർത്തുമ്പോൾ ഭദ്രയോടു ചോദിച്ചു,

“അനന്തൻ പറഞ്ഞിരുന്നു.... മോൾക്ക് മറ്റൊരാളെ ഇഷ്ടമാണ്...എന്ന്..”

“അത്...അമ്മെ...ഞാൻ....” ഭദ്ര വാക്കുകൾക്ക് വേണ്ടി പരതി.

“വേണ്ട മോളെ, പറയാൻ വേണ്ടി ബുദ്ധിമുട്ടണ്ട, എനിയ്ക്കെല്ലാം മനസിലാകും. ഞാൻ ഇവിടെ ഉള്ളതുകൊണ്ടാണ് നിങ്ങൾ രണ്ടാളും തത്കാലം ഒന്നിയ്ക്കാതെ നില്കുന്നത് എന്ന് അമ്മയ്ക്കറിയാം. എനിക്കറിയാം, അനന്തനുമായി നിന്റെ കല്യാണം നടക്കാതിരുന്നത് ദൈവഹിതം ആണ് മക്കളേ.. നന്നായി. എനിയ്ക്കിപ്പോൾ രണ്ടു മക്കളെക്കൂടെ കിട്ടി.”

ഭദ്ര രേവതിയമ്മയെ കെട്ടിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് കരഞ്ഞു.

“ഞങ്ങൾക്ക് പിരിയാൻ ആവില്ലമ്മെ.... നാടിനും സമൂഹത്തിനും മുൻപിൽ ഞങ്ങൾ പാപികളാണ്. പക്ഷെ....ഞങ്ങൾ...”

“വേണ്ടമോളെ…അരുതാത്തതൊന്നും എന്റെ മോനും മോളും ചെയ്തിട്ടില്ല. ഒരു പക്ഷെ അതിനു കാരണം എന്റെ ഭർത്താവ് കൂടെയല്ലേ? ഗൗരിയും ദേവനും ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ ചിലപ്പോൾ ഇങ്ങനെയൊന്നും ആവില്ലായിരിക്കും അല്ലെ?”

“ഞങ്ങൾക്ക്…അറിയില്ല അമ്മെ…” ഭദ്ര വിതുമ്പി.

ഇരുവരും രേവതിയമ്മയെ സ്വന്തം അമ്മയായി കാണാൻ തുടങ്ങിയിരുന്നു. അമ്മയുടെ മുൻപിൽ അങ്ങനെ ഒന്നും ചെയ്യാൻ ഇനി അങ്ങോട്ട് ഇരുവർക്കും ആവില്ല. അതുകൊണ്ട് ഭദ്രയും ദീപനും അവരുടെ മോഹങ്ങളെ പഞ്ജരത്തിൽ ഇട്ടുകൊണ്ട് ജീവിക്കുകയാണ്.

അവർക്കു വേദന കാണുമായിരിക്കും. അതിലും ഒരു സുഖം. അമ്മയ്ക്ക് വേണ്ടി മക്കൾ മാറ്റിവെക്കുന്ന മനോഹരമായ ആ സുഖം!

മക്കൾക്ക് ഇക്കാര്യത്തിൽ പൂർണ സമ്മതം നല്കാൻ ഏതൊരമ്മയ്ക്കും ചെറിയ മടി കാണുമല്ലോ? അതുകൊണ്ട് രേവതിയമ്മ അതേക്കുറിച്ചു മാത്രം ഒന്നും പിന്നീട് അവരോടു പറഞ്ഞില്ല. പക്ഷെ ആ അമ്മയുടെ മനസ്സിൽ ആ മക്കൾ ഒന്നിക്കണം എന്ന ആഗ്രഹം മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ താനും.

***

ആറു മാസത്തിനു ശേഷം അനന്തൻ നാട്ടിലേക്ക് തിരിച്ചു വന്നപ്പോൾ അവന്റെയൊപ്പം ഒരു പെൺകുട്ടി കൂടെയുണ്ടായിരുന്നു. രേവതിയമ്മ അതിൽ വല്ലാതെ സന്തോഷിച്ചു.

‘കുറച്ചു നാൾ ഞാൻ കൂടെ അനന്തന്റെയൊപ്പം വന്നോട്ടെ?’ എന്ന് രേവതിയമ്മ അനന്തൻറെ അടുത്ത് ചോദിക്കുമ്പോൾ അനന്തന്റെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞു. ഒപ്പം ഭദ്രയുടെയും ദീപന്റെയും.

അനന്തൻ സ്നേഹപൂർവം അമ്മയെ പുണർന്നു.

“അമ്മയോട് ഞങ്ങൾ ഇതാവശ്യപ്പെടാൻ ആണ് വന്നത്. അമ്മ സമ്മതിയ്ക്കുമൊ എന്നറിയാത്തതുകൊണ്ട് ഒന്ന് മടിച്ചതാണ്.”

***

രേവതിയമ്മ പോകുന്നതിനു മുമ്പ് രണ്ടുപേരും ആ അമ്മയുടെ കാൽക്കൽ വീണ് നമസ്കരിച്ചു.

വധൂവരന്മാർ അനുഗ്രഹത്തിനായി വന്നതുപോലെയാണ് ആ അമ്മയ്ക്ക് തോന്നിയത്. ഇരുവരെയും അവർ തലയിൽ കൈവച്ച് അനുഗ്രഹിച്ചു. രണ്ടുപേരെയും പിടിച്ചെഴുന്നേല്പിച്ച് കെട്ടിപ്പിടിച്ച് കവിളുകളിൽ ഉമ്മകൾ നല്കി.

“എനിക്കിനി എന്റെ പേരക്കുട്ടികളെ കാണണം. താമസിപ്പിയ്ക്കണ്ട.” പുഞ്ചിരിയോടെ രേവതിയമ്മ അവരോട് മന്ത്രിച്ചു.

ഭദ്രയുടെ മുഖം ചുവന്നുപോയി.

അവൾ ഇടംകണ്ണിട്ട് ഏട്ടനെ നോക്കി.

“ശരിയമ്മേ..” പുഞ്ചിരിയോടെ ദീപൻ തിരികെ മന്ത്രിച്ചു.

തന്റെ കാലുകൾക്കിടയിലൂടെ തേൻ ഒഴുകിയിറങ്ങുന്നതുപോലെ ഏട്ടന്റെ പെങ്ങളൂട്ടിയ്ക്ക് തോന്നി. അവളുടെ മനസ് പ്രതീക്ഷയാൽ തുടികൊട്ടാൻ തുടങ്ങി.

അന്നുതന്നെ അനന്തന്റെയൊപ്പം രേവതിയമ്മ സ്വന്തം വീട്ടിലേയ്ക്ക് പോയി. പിറ്റേന്ന് അവിടെനിന്ന് ഡൽഹിയ്ക്കും.

അന്നുരാത്രി.

ദീപൻ വീട്ടിൽ എത്തിയപ്പോൾ തങ്ങളുടെ കട്ടിലിൽ പുതിയ വിരിപ്പുകളും, തലയണക്കവറുകളും, അതിനെല്ലാം മേലെ വിതറിയ മുല്ലപ്പൂക്കളും. ഒരറ്റത്ത് ഒരു പുതിയ ജോഡി മുണ്ടും ഷർട്ടും മാത്രം വച്ചിട്ടുണ്ട്. അടിവസ്ത്രങ്ങൾ ഒന്നും ഇല്ലായിരുന്നു.

ഒപ്പം ഒരു കുറിപ്പും:

"ഇന്ന് ഒരു പ്രത്യേക ദിവസമാണ്. ഏട്ടൻ കുളിച്ച് ഇതെല്ലാം ഇട്ട് ഒരുങ്ങി ഹാളിലേയ്ക്ക് വരണം."

ദീപന്റെ മുഖത്ത് നിലാവുപോലെ ചിരി വിരിഞ്ഞു. തന്റെ അനിയത്തിയുടെ മനസ്സിലിരുപ്പ് അവൻ തിരിച്ചറിഞ്ഞു.

ഒരുങ്ങി ഹാളിൽ എത്തിയ ദീപൻ കണ്ടത്, കുളിച്ച് കണ്ണെഴുതി കേരളാ സാരിയും കറുത്ത ബ്ലൗസും ധരിച്ച്, ചന്ദനക്കുറിയും തൊട്ട്, മേശപ്പുറത്ത് ഒരിലയിൽ സദ്യ വിളമ്പി, അതിനടുത്ത് നാണത്തിൽ കുതിർന്ന പുഞ്ചിരിയും ആയി നിൽക്കുന്ന തന്റെ അനിയത്തിക്കുട്ടിയെയാണ്.

നാണം, ആ വെളുത്ത തുടുത്ത കവിളുകളിലെ ചോരമയം ഒന്നുകൂടെ കൂടിയിട്ട് അത് ചുണ്ടുകളേയും തൊണ്ടിപ്പഴങ്ങളാക്കിയിട്ടുണ്ട്. കറുത്ത ബ്ലൗസ് മാറിൽ ഇറുകിക്കിടക്കുന്നത് കണ്ടാലറിയാം അവൾ ബ്രായിട്ടിട്ടില്ലെന്ന്. സാരി ഉടുത്തിരിക്കുന്നത് അടിപ്പാവാടയുടുക്കാതെയാണ്. അപ്പോൾപ്പിന്നെ ഷഡ്ഡിയും ഇട്ടുകാണാൻ വഴിയില്ല.

ആൾ അക്ഷമയോടെയാണ് നില്ക്കുന്നതെന്ന് ദീപൻ ഊഹിച്ചു. പൊട്ടിവന്ന ചിരിയൊതുക്കി അയാൾ അവളുടെ കണ്ണുകളിലേയ്ക്ക് നോക്കി.

"ഇരിയ്ക്കൂ, ഏട്ടാ..." കസേര ചൂണ്ടി പുഞ്ചിരിയോടെ അവൾ മൊഴിഞ്ഞു.

ദീപൻ അനുസരിച്ചു.

അവൾ അടുത്തുനിന്ന് ഇലയിൽ സദ്യ വിഭവങ്ങൾ വിളമ്പി. ഒരു ഗ്ലാസിൽ വെള്ളവും ഇലയ്ക്കടുത്തുവെച്ചു. ദീപൻ എല്ലാം നോക്കിയിരുന്നു.

"കഴിയ്ക്കേട്ടാ..." ഭദ്ര പറഞ്ഞു.

"നീയും ഇരിക്ക്." ദീപൻ പറഞ്ഞു.

"ഞാൻ ഏട്ടൻ കഴിച്ചുകഴിഞ്ഞ് ഇരുന്നോളാം."

"അതുവേണ്ട. നീയിവിടെ ഇരിയ്ക്ക്." ദീപൻ അവളെ മടിയിൽ പിടിച്ചിരുത്തി.

എല്ലാം കണ്ട് ഉണർന്നെഴുന്നേറ്റിരുന്ന മണിക്കൊമ്പന്റെ മേലേയ്ക്കാണ് അവളെ ഇരുത്തിയത്. അവൾ ആകെയൊന്ന് വിറകൊണ്ടു.

രേവതിയമ്മ ഇവിടെയുണ്ടായിരുന്ന കഴിഞ്ഞ കുറെ മാസങ്ങളായി ഒന്നിനും ആവാതെ കടിച്ചുപിടിച്ച് നടന്നതിനാൽ, തൊട്ടാൽപ്പൊട്ടുന്ന പരുവത്തിലായിരുന്നു രണ്ടുപേരും.

അവൻ മെല്ലെ ഉരുള ഉരുട്ടി, കറികൾ മുക്കി അവളുടെ വായിലേക്ക് നീട്ടി. അവൾ വാ തുറന്ന് അത് വാങ്ങാൻ ആഞ്ഞപ്പോൾ അവൻ മറ്റെക്കൈകൊണ്ട് അവളുടെ തല മെല്ലെ പിടിച്ച് തന്റെ മുഖത്തിനു നേരെ തിരിച്ച്, ആ തുറന്ന ചുണ്ടുകൾക്കുള്ളിലേയ്ക്ക് നാവു നീട്ടി, അവളുടെ നിരയൊത്ത പല്ലുകളെ തഴുകി നാവിനെ പിടികൂടി ഊമ്പിവലിച്ചു.

ഭദ്ര പെട്ടെന്ന് തന്റെ കൈകൾ ഏട്ടന്റെ കഴുത്തിൽച്ചുറ്റി തിരികെ അവന്റെ നാവും, ചുണ്ടുകളും ആവേശത്തോടെ ഉറുഞ്ചി.

മാസങ്ങളായി അടക്കിപ്പിടിച്ച നിയന്ത്രണങ്ങൾ രണ്ടുപേർക്കും സന്തോഷത്തോടെ നഷ്ടമായി.

അല്പനേരം അധരപാനം നടത്തിയശേഷം കിതപ്പോടെ ഇരുവരും കണ്ണിൽക്കണ്ണിൽ നോക്കി ചിരിച്ചു. പിന്നെ പരസ്പരം ഊട്ടാൻ തുടങ്ങി.

ഊണുകഴിഞ്ഞ് കൈകഴുകി ഹാളിൽ എത്തിയപ്പോൾ ഭദ്ര പറഞ്ഞു,

“ഏട്ടൻ മുറിയിലേയ്ക്ക് പൊയ്ക്കോളൂ. ഞാൻ ഉടനെ വരാം.”

ദീപൻ തങ്ങളുടെ മുറിയിലേയ്ക്കെത്തി തങ്ങളുടെ കട്ടിൽത്തലയ്ക്കൽ തലയണകൾ ഉയർത്തിവെച്ച് ചാരിക്കിടന്നു. അല്പനേരത്തെ കാത്തിരിപ്പിനുശേഷം, കാൽപ്പെരുമാറ്റം കേട്ട് വാതില്ക്കലേയ്ക്ക് നോക്കിയ ദീപന്റെ കണ്ണുകൾ വിടർന്നു.

വാതില്ക്കൽ ഒരു ഗ്ലാസ്സിൽ പാലുമായി, നാണത്താൽ മയങ്ങിയ പുഞ്ചിരിയോടെ നവവധുവായി ഒരുങ്ങിയ തന്റെ അനിയത്തി, ഭദ്ര!

ദീപൻ കട്ടിലിൽ നിന്ന് എഴുന്നേറ്റു.

ഭദ്ര മെല്ലെ മെല്ലെ അവനരികിലേയ്ക്ക് നടന്നെത്തി. തലതാഴ്ത്തി അവന്റെ അരികിൽ നിന്നു. എന്നിട്ട് ഒന്നും മിണ്ടാതെ ആ പാൽ ഗ്ലാസ് അവന് നീട്ടി.

“ഏട്ടാ.. ഇന്ന് നമ്മുടെ ആദ്യരാത്രിയാണ്. അമ്മ അനുഗ്രഹിച്ച ആദ്യരാത്രി. അതാ ഇതെല്ലാം...” ഏട്ടന്റെ കണ്ണുകളിൽ നോക്കി പെങ്ങളൂട്ടി മന്ത്രിച്ചു.

അവനതു മനസ്സിലായി.

ദീപൻ പാൽ വാങ്ങി. പെങ്ങളുടെ കണ്ണുകളിൽ നോക്കി പാതി കുടിച്ചു. ബാക്കി അവളുടെ ചുണ്ടുകളിലേയ്ക്ക് അടുപ്പിച്ചു. അനിയത്തി അതു കുടിച്ചുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഗ്ലാസ്സ് താഴ്ത്തി അരികിലെ ടേബിളിൽ വച്ചു. എന്നിട്ട് അവളെ വലിച്ച് തന്റെ നെഞ്ചിലേയ്ക്ക് ചേർത്തു. അവളുടെ ചുണ്ടുകളിൽ പറ്റിയ പാൽ നക്കിയെടുത്തു. മറ്റേക്കൈകൊണ്ട് അവളുടെ താടി പിടിച്ചുയർത്തി ആ പിടയ്ക്കുന്ന കണ്ണുകളിലേയ്ക്ക് നോക്കി.

എന്നിട്ട്, തിരിഞ്ഞ് മെല്ലെ മേശ തുറന്ന് ഒരു ചെപ്പ് എടുത്തു.

അതിൽ നിന്നൊരു താലിച്ചരടിൽ കോർത്ത താലിമാല പുറത്തെടുത്തു.

ഭദ്രയുടെ കണ്ണുകൾ അത്ഭുതത്താൽ വിടർന്നു.

അനിയത്തിയുടെ വിസ്മയക്കണ്ണുകളിൽ നോക്കിക്കൊണ്ട് ഏട്ടൻ അത് അവളുടെ കഴുത്തിൽ കെട്ടി.

അതിനുശേഷം മറ്റൊരു ചെപ്പു തുറന്നു.

അതിൽ നിന്ന് ഒരു നുള്ളു സിന്ദൂരം എടുത്ത് അവളുടെ തിരുനെറ്റിയിൽ ചാർത്തി.

എന്നിട്ട് പെങ്ങളുടെ കണ്ണുകളുടെ ആഴങ്ങളിലേയ്ക്ക് നോക്കി ഏട്ടൻ അല്പനേരം നിന്നു.

നടന്നത് വിശ്വസിക്കാനാകാതെ പെങ്ങളും.

അവളറിയാതെ അവളുടെ ഇരുമിഴികളിൽ നീർക്കണങ്ങൾ ഉരുണ്ടുകൂടി മെല്ലെ കവിളിലൂടെ താഴേയ്ക്കൊഴുകി.

ചെപ്പ് ടേബിളിൽ വെച്ച്, അവൻ ഇരുകൈകളാൽ അവളുടെ മുഖം കോരി അല്പം ഉയർത്തി, ആ കണ്ണുകളിലേയ്ക്ക് തന്നെ നോക്കി നിന്നു.

“നിന്നെ ഞാൻ ആർക്കും വിട്ടുകൊടുക്കില്ല. ഇന്നുമുതൽ നീയെന്റെ അനിയത്തി-ഭാര്യയാണ്.” അവൻ മന്ത്രിച്ചു.

ഒരു തേങ്ങലോടെ അവൾ അവനെ ഇറുകെപ്പുണർന്ന് നെഞ്ചിൽ ചാഞ്ഞു. അത് സന്തോഷത്താൽ ഉള്ള തേങ്ങൽ ആയിരുന്നു. എത്രയോ കാലമായി അവൾ കൊതിയ്ക്കുന്നതായിരുന്നു ഇത്!

ഏട്ടൻ തന്റെ അനിയത്തി-ഭാര്യയെ, ഇറുകെപ്പുണർന്നു. അവളുടെ മാറിടങ്ങൾ തന്റെ നെഞ്ചിൽ അമർന്നിരിയ്ക്കുന്നത് അവനിൽ പുതുവികാരങ്ങൾ ഉണർത്തി.

ഇന്നലെ വരെ ആയിരുന്നപോലെയല്ല. ഇപ്പോൾ അവൾ തന്റെ അനിയത്തി എന്നതോടൊപ്പം തന്റെ ഭാര്യകൂടെയാണ്. ഇനി മറ്റാർക്കും അവളിലോ തന്നിലോ അവകാശം ഉണ്ടാവില്ല.

അനിയത്തിയുടെ വെണ്ണച്ചെപ്പിൽ ഒളിയ്ക്കാൻ ഏട്ടന്റെ ഒറ്റക്കൊമ്പൻ ധൃതി കൂട്ടിത്തുടങ്ങിയിട്ട് നേരം ഏറെയായി.

ദീപൻ അവളുടെ മുഖം ഇരുകൈകക്കുമ്പിളിൽ പിടിച്ചുയർത്തി, നെറ്റിയിൽ, കണ്ണുകളിൽ, മൂക്കിൽ, ചുണ്ടിൽ ഒക്കെ മൃദുമുത്തങ്ങൾ നൽകി.

ഭദ്രയുടെ കൈകൾ ഏട്ടനെ ചുറ്റി മുറുകി.

അവരുടെ ചുണ്ടുകളും നാവുകളും തമ്മിൽപ്പിണഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു.

ദീപൻ മെല്ലെ ഭദ്രയുടെ സാരിക്കുത്തഴിച്ച് താഴേയ്ക്കിട്ടു.

അനിയത്തി ഏട്ടന്റെ ഷർട്ടൂരിയെറിഞ്ഞു.

ഏട്ടൻ പെങ്ങളുടെ ബ്ലൗസ് അതിനോട് ചേർത്തു താഴെയിട്ടു.

അവന്റെ വിരലുകൾ അനിയത്തിയുടെ അടിപ്പാവാടയുടെ കെട്ട് പരതി അഴിച്ചപ്പോൾ, അവൾ ഏട്ടന്റെ മുണ്ടിന്റെ കുത്തഴിച്ചു വിട്ടു.

മാസങ്ങൾ കാണാതിരുന്ന ദീപന്റെ മണിക്കുണ്ണയും, ഭദ്രയുടെ താമരപ്പൂറും താഴെ തമ്മിൽക്കാണുന്നതിനു മുമ്പേ, പ്രതീക്ഷകളാൽ തേനൊലിക്കാൻ തുടങ്ങിയിരുന്നു. മാസങ്ങൾക്കുശേഷം വീണ്ടും ഒന്നാവാൻ അവ തുടിയ്ക്കുകയായിരുന്നു.

അനിയത്തിയെ പുണർന്നു നിന്ന ദീപന്റെ ചുണ്ടുകൾ, അവളുടെ കഴുത്തിൽ, തോളിൽ, മുലകൾക്കിടയിൽ മുത്തമിട്ട് മെല്ലെ താഴേയ്ക്കിറങ്ങാൻ തുടങ്ങി. ആദ്യമായെന്നോണം അവളുടെ ദേഹം വിറകൊണ്ടത് അവൻ അറിഞ്ഞു.

അവളുടെ കൈകൾ, അവന്റെ തലയിൽ തലോടി, മുടിയിൽ വിരലുകൾ കോർത്ത് തന്നിലേയ്ക്ക് അടുപ്പിച്ചു.

പതിയെ നടുവൊരല്പം വളച്ച് അവളെ ചുറ്റിപ്പിടിച്ച് ദീപൻ അവളുടെ ഇടത്തേ മുലക്കണ്ണിൽ മെല്ലെയൊന്ന് കടിച്ച്, ചപ്പി വലിച്ചു.

“ആഹ്…ങ്.. ഏട്ടാ…” അനിയത്തിയുടെ വിറയാർന്ന വിളികേട്ട് ഏട്ടന്റെ ഒറ്റക്കൊമ്പൻ ഞെട്ടിയുണർന്ന് വിറച്ച് തേനൊഴുക്കി. ദീപൻ തല തിരിച്ച്, അവളുടെ വലത്തെ മുലക്കണ്ണിൽ മെല്ലെയൊന്ന് കടിച്ച്, മുല മുഴുവൻ വായിൽ ആക്കാൻ എന്നവണ്ണം ചപ്പി വലിച്ചു.

ഭദ്രയ്ക്ക് താൻ സുഖംകൊണ്ട് തളർന്ന് വീഴും എന്നു തോന്നി. കിടക്കണം എന്നും തോന്നി. പക്ഷെ ദീപൻ തുടങ്ങിയതേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ.

മുട്ടുമടക്കി താഴേയ്ക്ക് ഊർന്ന് അവളുടെ അണിവയറിൽ, പൊക്കിളിൽ, അടിവയറിൽ ഒക്കെ ഉമ്മവെച്ച് അവൻ ഭദ്രയുടെ പുഷ്പകവാടത്തിൽ എത്തി. അവൾ അറിയാതെ തന്റെ കാലുകൾ ഒന്നകത്തിച്ചവിട്ടി. കൂമ്പിയ മിഴികളും, തരളിതമായ ഉടലുമായി പ്രതീക്ഷയോടെ അവൾ കാത്തുനിന്നു.

അനിയത്തിയുടെ തേന്മുറും പൂറിന്റെ മദഗന്ധം ഏട്ടൻ നാസികയിലേയ്ക്ക് ആവാഹിച്ചു. എന്നിട്ട്, അവളുടെ വെണ്ണച്ചന്തിപ്പന്തുകളിൽ മുറുക്കെപ്പിടിച്ച്, അരക്കെട്ട് തന്റെ ചുണ്ടിലേയ്ക്ക് അടുപ്പിച്ചു. നാവുനീട്ടി ആ പൂമുകുളത്തിൽ ഒന്നു നക്കി, അതിന്റെ ചുറ്റും നാവിനാൽ തഴുകി മെല്ലെ നാവ് പെങ്ങളുടെ പൂറിനുള്ളിലേയ്ക്ക് മെല്ലെ കയറ്റി.

“മ്മ്മ്മ്മ്… ങ് ഹ്.. ങ് ഹ്.. ആ..ങ്… മ്മ്മ്.. ” ദേഹം വെട്ടിവിറച്ച് വീഴാതെ ഏട്ടന്റെ തലയിൽ ചുറ്റിപ്പിടിച്ച്, അറിയാതെ കാൽ വിരലുകളിൽ ഉയർന്ന്, ഏട്ടന്റെ നാവ് മുഴുവൻ തന്റെ ഉള്ളിലേയ്ക്ക് എത്തിയ്ക്കാൻ എന്നോണം ദീപന്റെ തല അവൾ തന്റെ മദനകവാടത്തിലേയ്ക്കമർത്തി.

ദീപൻ ആകട്ടെ, നാവുകൊണ്ട് അവളിൽ സുരതം ചെയ്യുന്നതോടൊപ്പം അവളുടെ പൂറിതളുകൾ ചുണ്ടുകളാൽ കറന്നെടുത്തു. ഒപ്പം, വേദനിപ്പിയ്ക്കാതെ ആ ഇതളുകളിൽ കടിച്ചു.

മാസങ്ങളായി ഏട്ടന്റെ സ്പർശനം കിട്ടാത്ത ആ പാവം അനിയത്തിക്കുട്ടി ഈ പ്രയോഗത്താൽ അരക്കെട്ട് മുതൽ തലവരെയും, പാദങ്ങൾ വരെയും വെട്ടിവിറച്ച് പൂന്തേൻ ഒഴുക്കി ഒഴുക്കി, തളർന്ന് വീഴുമെന്ന പരുവത്തിലായി.

ഒന്നുകൂടി അവളുടെ തേൻ ആഴത്തിൽ നക്കിയെടുത്ത് ഇതളുകൾ ചപ്പിവലിച്ച ശേഷം, മുകളിലേയ്ക്ക് ഉയർന്ന് ദീപൻ ഭദ്രയെ, തളർന്ന് വീഴുന്നതിനുമുമ്പ് താങ്ങി, കോരിയെടുത്തു. മെല്ലെ കട്ടിലിൽ കിടത്തി.

രതിമൂർച്ഛയിൽ കൂമ്പിയ മിഴികളോടെ കിടക്കുന്ന പെങ്ങളെ ദീപൻ അല്പനേരം പുഞ്ചിരിയോടെ നോക്കി അരികിൽ നിന്നു. അവന്റെ ചുണ്ടുകളിൽ പറ്റിയിരുന്ന തേൻ നാവുനീട്ടി നക്കിയെടുത്തു.

പാതിയടഞ്ഞ മിഴികളിലൂടെ അതുകണ്ടു കിടന്ന ഭദ്രയുടെ മുഖം കൂടുതൽ ചുവന്നു. അവൾ ക്ഷീണിച്ചു തളർന്ന കൈകൾ ഏട്ടനു നേരെ നീട്ടി, തന്റെ കാലുകൾ മടക്കി മലർത്തി വച്ച് ക്ഷണിച്ചു.

കട്ടിലിലേയ്ക്ക് കയറിയ ദീപൻ, അനിയത്തിയുടെ സ്വാഗതമോതുന്ന കാലുകൾക്കിടയിലേയ്ക്ക്, നീട്ടിയ കൈകൾക്കുള്ളിലേയ്ക്ക്, അവളുടെ പൂമേനിയിലേയ്ക്ക്, നോവിക്കാതെ, ഒരു പൂ വീഴുന്നതുപോലെ ചാഞ്ഞു.

ഭദ്ര തന്റെ കൈ താഴേയ്ക്കു നീട്ടി, ഏറെനേരമായി തനിയ്ക്കു ചൂഴ്ന്നിറങ്ങാനുള്ള ഇടം കാത്ത് തുടിച്ചു തുടിച്ചു നിന്ന ഏട്ടന്റെ ചെങ്കോലിനെ, തന്റെ വെൺപൂറിലേയ്ക്ക് എടുത്തുവച്ചു. എന്നിട്ട് അരക്കെട്ടൊന്നുയർത്തി അവനെ പരമാവധി ഉള്ളിലേയ്ക്ക് കടത്തി.

പെങ്ങളുടെ ധൃതി മനസ്സിലായ ആ സ്നേഹവാനായ ആങ്ങള, തനിയ്ക്കും ഇനി ക്ഷമിച്ചു നിൽക്കാൻ ആവില്ല എന്നപോലെ, തന്റെ അരക്കെട്ട് താഴേയ്ക്ക് ആഞ്ഞമർത്തി.

അവളുടെ തേനൊഴുകിയൊഴുകി വഴുവഴുത്ത ആ പാതയിലൂടെ, തന്റെ ഒറ്റക്കണ്ണിലൂടെ തേനൊഴുക്കി കാത്തിരുന്ന ആങ്ങളദണ്ഡ് പാഞ്ഞിറങ്ങി.

“ആഹ്.. മ്മ്... മ്മ്... മോളേ...” ദീപൻ അവളുടെ ചുണ്ടുകൾ ചപ്പിവലിച്ച് നാവ് ഉള്ളിലേയ്ക്ക് കയറ്റി സുഖത്താൽ വിറച്ച് മന്ത്രിച്ചു.

“ഏട്ടാ... വേഗം വേഗം അടിയ്ക്ക്... എനിയ്ക്ക് സഹിയ്ക്കാൻ പറ്റണില്ല... എത്ര നാളായി... മ്മ്.. മ്മ്മ്.. ങ്.. ആഹ്.. ആഹ്.. ഹാ..”

കാലുകൾ പതിവുപോലെ ഏട്ടന്റെ അരയിൽ മുറുക്കിച്ചുറ്റി, ഏട്ടനെ തന്നിലേയ്ക്കമർത്തി അവന്റെ കഴുത്തിൽ ചുറ്റിപ്പിണഞ്ഞ് അവൾ തേങ്ങി.

മാസങ്ങളുടെ കാത്തിരിപ്പിനാൽ, ഇത് വീണ്ടും തങ്ങളുടെ ആദ്യരാത്രിപോലെയാണ് എന്ന തോന്നലിൽ ദീപന്റെ അരക്കെട്ട് പറന്നടിച്ചു.

ചുംബിച്ചും, നാവുകൾ പിണച്ചും, മുലക്കണ്ണുകൾ ഞരടിയുടച്ചും, അരക്കെട്ടുകൾ മൽസരനൃത്തം നടത്തിയും, എത്രനേരം ഏട്ടനും അനിയത്തിയും മതിമറന്ന് സഹോദരരതിയാടിയെന്ന് അവർക്കറിയില്ല.

പുണരലിന്റെ ശക്തിയോ, രതിയുടെ വേഗതയോ ഒട്ടും കുറയാതെ, വിയർത്തൊഴുകി, തേൻ നുകർന്ന്, തീരാത്ത സ്നേഹചുംബനങ്ങൾ പകർന്ന്, അവർ യുഗങ്ങൾക്കപ്പുറം, രതിമൂർച്ഛകളുടെ തുല്യമുനമ്പിൽ എത്തി.

ആ ശക്തമായ സുഖക്കുത്തൊഴുക്കിൽ ഒരുമിച്ച് തേനും പാലും ഒഴുക്കി, പട്ടം പോലെ വർണ്ണമേഘങ്ങൾക്കിടയിൽ പറന്നുയർന്ന്, ആ സഹോദരങ്ങൾ, ഇപ്പോൾ ഭാര്യാ-ഭർത്താക്കന്മാർ, തളർന്ന് കിടന്നു.

പിന്നെ എന്നും അവർക്ക് ആദ്യരാത്രികൾ ആയിരുന്നു.

ഓരോ ദിവസവും ഏട്ടന്റെ പാലൊഴുക്ക് സ്വീകരിച്ച് തേൻ ഒഴുക്കി തളർന്ന് പഴയ ഭദ്രക്കുട്ടിയായി ഏട്ടന്റെ മാറിൽക്കിടന്ന് അവൾ ഉറങ്ങും.

അനിയത്തിയെ മാറിൽ സുരക്ഷിതയായി ചേർത്തുപുണർന്ന് ഏട്ടനും.

***

ഭദ്ര കുറേനാൾ കഴിഞ്ഞു ബാംഗ്ലൂരിലേക്ക് താമസം മാറ്റി. അവിടെ ഒരു വലിയ ഹോസ്പിറ്റലിൽ അവൾക്ക് ജോലി കിട്ടിയിരുന്നു. അവൾ അവിടെ ഒരു ഫ്ലാറ്റ് വാടകയ്ക്ക് എടുത്ത് താമസമായി. ദീപനും ഇടക്കിടെ ബാംഗ്ലൂരിലേക്ക് പോയിവരാറുണ്ടായിരുന്നു.

ദീപൻ അപ്പോഴേയ്ക്കും നാട്ടിൽ ഒരു സൂപ്പർമാർക്കറ്റ് തുടങ്ങിയിരുന്നു. അതോടൊപ്പം പലവിധ ജോലികളും ഏറ്റെടുത്തു. സാമ്പത്തികമായി മെച്ചപ്പെട്ടപ്പോൾ അവൻ തറവാട് അല്പം മോടിപിടിപ്പിച്ചു.

താമസിയാതെ, ബാംഗ്ലൂർ നഗരത്തിൽ നിന്ന് കുറച്ച് ദൂരെ ഒരു സ്ഥലത്തെ അമ്പലത്തിൽ വെച്ച്, ദീപനും ഭദ്രയും വിവാഹിതരായി.

അണിഞ്ഞൊരുങ്ങി, അപൂർവം ചില സഹപ്രവർത്തകരുടെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ താലികെട്ടി, മാല ചാർത്തി, ഫോട്ടോകൾ എടുത്ത് ഔദ്യോഗികമായി അവർ ഭാര്യാ-ഭർത്താക്കന്മാരായി.

അവളുടെ വീട്ടുകാർക്ക് ഈ ബന്ധത്തിൽ വലിയ എതിർപ്പാണെന്നും, അവൻ അനാഥൻ ആണെന്നും, അതുകൊണ്ടാണ് ഇരുകൂട്ടരും പങ്കെടുക്കാതിരുന്നത് എന്നുമാണ് അവൾ എല്ലാവരോടും പറഞ്ഞ കഥ.

കൂടെയുള്ളവർ കൂടുതലും ആ നാട്ടുകാർ ആയിരുന്നതിനാൽ അധികം ചോദ്യങ്ങൾ ഉണ്ടായില്ല. വളരെ കുറച്ച് മലയാളികൾ ഉണ്ടായിരുന്നവർ തന്നെ കേരളത്തിലെ മറ്റ് വിദൂരജില്ലകളിൽ നിന്നും ഉള്ളവർ ആയിരുന്നതിനാൽ അവർക്കും ഇതിൽ പ്രത്യേകമായൊന്നും തോന്നിയില്ല.

അന്നുമുതൽ തന്റെ ഏട്ടൻ കെട്ടിയ താലി ഭദ്ര ധൈര്യമായി കഴുത്തിൽ അണിയാനും തുടങ്ങി.

സഹോദരരതിയ്ക്കിടയിൽ അവർ തമ്മിൽ സഹോദരപ്രേമവും പതിന്മടങ്ങ് ഉണർന്നു.

ഭദ്രയ്ക്ക് തന്റെ ഏട്ടന്റെ കുട്ടികളെ പ്രസവിക്കണം എന്ന ആഗ്രഹം കലശലായി. അവൾ പക്ഷേ ഏട്ടനെ നിർബ്ബന്ധിയ്ക്കാൻ പോയില്ല.

അടുത്ത ഒരു വർഷം അവരുടെ ഹണിമൂൺ പോലെയായിരുന്നു. ഏട്ടന്റെയും അനിയത്തിയുടെയും, പരസ്പര സ്നേഹവും,പ്രേമവും, ദാഹവും, കാമവും എല്ലാം ഒരോ ദിവസവും കൂടിവന്നു.

ആഴ്ചയിലൊരിക്കൽ അവൻ ബാംഗ്ലൂരെത്തും. അതുവരെ തേനൊലിപ്പിച്ച് കാത്തിരിക്കുന്ന പെങ്ങളുടെ തേൻ മുഴുവൻ ഊറ്റും. ആങ്ങളയുടെ പാൽ അവളും. അവൾ ജോലി ചെയ്യുന്ന ഹോസ്പിറ്റൽ, നഗരത്തിൽ നിന്ന് ഏറെ ദൂരെയായിരുന്നു. അതിനാൽ ആരും അവരെ അറിയുമായിരുന്നില്ല.

ഒരു ദിവസം തളർന്ന് ഏട്ടന്റെ മാറിൽ കിടക്കുമ്പോൾ അവൾ ഏട്ടന്റെ കാതിൽ ചോദിച്ചു,

“ഏട്ടാ, നമുക്ക് ഏട്ടനെപ്പോലെ ഒരു മോൻ വേണ്ടേ?”

ദീപൻ ചിരിച്ചുകൊണ്ട് ചോദിച്ചു,

“എന്തേ നിന്നെപ്പോലെ ഒരു മോൾ ആയാൽപ്പോരേ?”

“എന്തായാലും… ഏട്ടന് സമ്മതമാണോ?” അവൾ നാണത്താൽ ചുവന്ന്, മന്ത്രിയ്ക്കും പോലെ ചോദിച്ചു.

“പിന്നല്ലാതെ എന്റെ പെണ്ണേ.. നമ്മൾ രേവതിയമ്മയ്ക്ക് വാക്ക് കൊടുത്തതല്ലേ?” അവൻ പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു.

അവൾ അവന്റെ കഴുത്തിൽ മുഖം പൂഴ്ത്തി ഏട്ടന്റെ നെഞ്ചിലേയ്ക്ക് പടർന്നുകയറിക്കിടന്നു.

നഴ്സായ അവൾക്ക് അറിയാമായിരുന്നല്ലോ, എടുത്തിരുന്ന ഗർഭനിരോധന മാർഗ്ഗങ്ങൾ ഉപേക്ഷിയ്ക്കാനും, ദിവസം നോക്കി കാത്തിരിയ്ക്കാനും.

ഓരോ ആഴ്ചയിലും ഏട്ടന്റെ ബീജം ഗർഭപാത്രം നിറയെ ഏറ്റുവാങ്ങി അവൾ അനങ്ങാതെ മലർന്ന് കിടന്നു.

ആഴ്ചകളും ചില മാസങ്ങളും കടന്നുപോയി.

സാധാരണ ദീപൻ വെള്ളിയാഴ്ചകളിലാണ് ബാംഗളൂർക്ക് പോകാറുള്ളത്. എന്നിട്ട് തിങ്കളാഴ്ച തിരികെയെത്തും. കടയിലെ ആ ദിവസങ്ങൾ ജോലിക്കാർ നോക്കിക്കൊള്ളും.

ഒരു വ്യാഴാഴ്ച ദിവസം ദീപന് ഭദ്രയുടെ വിളി വന്നു: “ഏട്ടാ നാളെ വരുമൊ?”

“വേണൊ മോളേ? ഇവിടെ കുറച്ച് അത്യാവശ്യം പണിയുണ്ടായിരുന്നു.”

“വേണം. ഒരു പ്രധാന കാര്യമുണ്ട്.”

“എന്തെങ്കിലും പ്രശ്നമാണോ മോളെ?”

“അല്ലേട്ടാ… ഒന്നു വന്നാൽ മതി.”

പിറ്റേന്ന്, വെള്ളിയാഴ്ച വൈകിട്ട് ഭദ്ര ജോലി കഴിഞ്ഞ് വരുമ്പോൾ ദീപൻ ഫ്ലാറ്റിൽ ഉണ്ട്. അനിയത്തി ആഗ്രഹിച്ചാൽ അവനത് കല്പനയാണ്.

ഉച്ചയായപ്പോഴേയ്ക്കും ഫ്ലാറ്റിൽ എത്തി കുളിച്ച്, ഒരു ഉച്ചമയക്കവും കഴിഞ്ഞ് തന്റെ അനിയത്തി-ഭാര്യയ്ക്കായി പതിവുപോലെ ക്ഷമയോടെ കാത്തിരിയ്ക്കുകയായിരുന്നു.

വാതിൽ തുറന്ന് ഏട്ടനെക്കണ്ട അവൾ വിടർന്ന ചിരിയോടെ ഏട്ടന്റെ അരികിൽ എത്തി, ആ വിടർത്തിപ്പിടിച്ച കൈകൾക്കുള്ളിൽ അലിഞ്ഞു.

“ഏട്ടൻ വിളിച്ചപ്പോൾ ഞാൻ വാർഡിലായിരുന്നു.”

“സാരമില്ല മോളേ…”

“ഏട്ടൻ ഫ്രെഷായോ?”

“ആയി... എന്താ മോളെ, എന്താ അത്യാവശ്യം?”

“പറയാം ഏട്ടാ… ഞാൻ ഡ്രസ്സ് മാറി ഒന്ന് ഫ്രെഷ് ആയിട്ട് വരാം.“

”ശരി. ഞാൻ നിനക്ക് ചായ ഉണ്ടാക്കി വച്ചിട്ടുണ്ട്.“

“ശരിയേട്ടാ… ഞാൻ ഇപ്പോ വരാം.” ഭദ്ര പുഞ്ചിരിച്ചുകൊണ്ട് റൂമിലേയ്ക്ക് പോയി.

അല്പനേരം കഴിഞ്ഞ് കുളിച്ച്, ഒരു വെളുത്ത നേർത്ത സ്ലീവ്-ലെസ് റ്റീഷർട്ടും, അതിനു ചേർന്ന ഇറക്കം കുറഞ്ഞ, അയഞ്ഞ കോട്ടൺ ഷോർട്സും ഇട്ട്, ഇരുകൈകളും പുറകിൽപ്പിടിച്ച്, ഒരു കള്ളച്ചിരിയോടെ അനിയത്തിക്കുട്ടി, സോഫയിൽ ഇരിയ്ക്കുകയായിരുന്ന ഏട്ടന്റെ മുമ്പിൽ എത്തി.

പണ്ട്, ചെറുപ്പത്തിൽ, ഫുൾമാർക്ക് നേടിയ പ്രോഗ്രസ് റിപ്പോർട്ടുമായി, ഇതേ ചിരിയോടെ വരാറുണ്ടായിരുന്ന ഭദ്രക്കുട്ടിയെയാണ് പെട്ടെന്ന് ദീപന് ഓർമ്മ വന്നത്. ആ ഓർമ്മയിൽ അവന്റെ മുഖത്തും ഒരു പുഞ്ചിരി വിടർന്നു. ആ ഓർമ്മയിൽ, വാൽസല്ല്യത്തോടെ കൈനീട്ടി പഴയതുപോലെ ദീപൻ അവളെ തന്റെ മടിയിൽത്തന്നെ ഇരുത്തി.

പെങ്ങളുടെ കൊഴുത്ത നിതംബം മടിയിൽ അമർന്നപ്പോൾ, കാത്തിരുന്ന ആങ്ങളക്കുണ്ണ ഉണർന്ന് ചാടിയെഴുന്നേൽക്കാൻ തുടങ്ങി. ഫ്ലാറ്റിൽ എത്തി ഒരു കുളി പാസ്സാക്കി ലുങ്കിയുടുത്തപ്പോൾ അകത്തൊന്നും അവൻ ഇട്ടിരുന്നില്ല. അത് ഇവിടെ പതിവും ഇല്ല. ഭദ്രയും അങ്ങനെതന്നെയാണെന്ന് മടിയിൽ അമർന്ന പെങ്ങളുടെ പതുപതുത്ത നിതംബമൃദുലതയിൽ നിന്ന് അവൻ മനസ്സിലാക്കി.

അവന്റെ കഴുത്തിൽ കൈചുറ്റി ചുണ്ടിൽ ഒരുമ്മ കൊടുത്ത് കുസൃതി നിറഞ്ഞ, മായാത്ത പുഞ്ചിരിയോടെ ഭദ്രക്കുട്ടി, ഏട്ടന്റെ കണ്ണുകളിലേയ്ക്ക് നോക്കി.

അവൻ കണ്ണുകൾകൊണ്ട്, “എന്തേ?” എന്ന് ചോദിച്ചു.

ഭദ്ര മെല്ലെ തന്റെ വലതുകൈ തുറന്ന് അതിൽ ഇരുന്ന ഒരു വെളുത്ത വസ്തു അവനെ കാണിച്ചു. തല ചെരിച്ച് ദീപൻ അതിലേയ്ക്ക് നോക്കി.

അതൊരു പ്രെഗ്നൻസി ടെസ്റ്റ് കിറ്റ് (ഗർഭനിർണ്ണയ ഉപകരണം) ആണെന്ന് ദീപൻ പെട്ടെന്ന് തിരിച്ചറിഞ്ഞു. അതിന്റെ നടുവിലെ പൊഴിയിൽ കുറുകെ രണ്ടു ചുവന്ന വരകൾ!

മടിയിൽ അവന്റെ മുഖത്തെ ഭാവമാറ്റങ്ങൾ നോക്കി, തിളങ്ങുന്ന കണ്ണുകളോടെ, പുഞ്ചിരിച്ചുകൊണ്ട് ഇരുന്ന അനിയത്തിയുടെ കണ്ണുകളിലേയ്ക്ക്, അത്ഭുതത്തോടെയും, അതിലേറെ, തുടിച്ചുയരുന്ന സന്തോഷത്തോടെയും ആണ് ദീപൻ തലയുയർത്തിയത്.

നൂറുശതമാനം മാർക്കുവാങ്ങി ഏട്ടന്റെ മടിയിൽ ഇരിയ്ക്കാറുണ്ടായിരുന്ന അതേ നോട്ടം തന്നെ ആയിരുന്നു അവന്റെ അനിയത്തിയ്ക്ക് ഇപ്പോഴും.

“ശരിയ്ക്കും?” ഏട്ടൻ അനിയത്തിയുടെ നക്ഷത്രം പോലെ തിളങ്ങുന്ന കണ്ണുകളിൽ നോക്കി ചോദിച്ചു.

““ഉം.. അതേ..”” ഏട്ടന്റെ അനിയത്തി നാണത്തോടെ തലകുലുക്കി.

അവൾ ഇത് എത്രമാത്രം ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നു എന്ന് ദീപന് അറിയാമായിരുന്നു. സമയമാകാൻ കാത്തിരിയ്ക്കുകയായിരുന്നു രണ്ടുപേരും.

അവന്റെ കൈകൾ അവൾക്കു ചുറ്റും മുറുകി. പിന്നെ അവളുടെ ഉടൽ തഴുകി തോളിലൂടെ, കഴുത്തിലൂടെ, ആ കവിളുകളിൽ എത്തി.

ഇരുകൈകളാൽ അവളുടെ കവിളുകൾ കോരിയെടുത്ത്, ഒരു ഭർത്താവിന്റെ നിറഞ്ഞു തുളുമ്പുന്ന പ്രേമത്തോടെ, ഒരു സഹോദരന്റെ കളങ്കമില്ലാത്ത സ്നേഹത്തോടെ, ഒരു കാമുകന്റെ വികാരത്തോടെ അവളുടെ നെറ്റിയിൽ, മൂക്കിൽ, കവിളുകളിൽ, ചുണ്ടിൽ, കഴുത്തിൽ ഒക്കെ അവൻ ഉമ്മകൾകൊണ്ട് മൂടി.

അവനെ ഇറുകെപ്പുണർന്ന് അവന്റെ ഉമ്മകൾ ഏറ്റുവാങ്ങി നിർവൃതിയോടെ, അവന്റെ ആവേശം അടങ്ങുന്നതുവരെ അവൾ മടിയിൽ ഇരുന്നു.

ലോകം അവർക്ക് ചുറ്റും മാത്രമായി ഒതുങ്ങിയതുപോലെ ഇരുവർക്കും തോന്നി.

“എത്രയായി?” പെങ്ങളുടെ കോരിയെടുത്ത മുഖം വിടാതെ, ആ കണ്ണുകളിൽ നോക്കി ആങ്ങള പതിയെ ചോദിച്ചു.

“ഒന്നരമാസം.” പൊന്നു പെങ്ങൾ മന്ത്രിച്ചു.

“ഇനിയിപ്പോൾ നമ്മൾ കുറച്ച് ഒന്നു സൂക്ഷിച്ച് വേണം എല്ലാം.” ഏട്ടൻ സുരക്ഷിതവലയം ഒരുക്കി.

“അതൊന്നും പേടിയ്ക്കേണ്ട ഏട്ടാ...” ഏട്ടന്റെ കഴുത്തിൽ കൈകൾ ചുറ്റി, തന്റെ ചുണ്ടുകൾ അല്പം വിടർത്തി ഏട്ടന്റെ ചുണ്ടുകളിലേയ്ക്ക് അടുപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അനിയത്തി മൊഴിഞ്ഞു.

അവന്റെ കൈകൾ അവളുടെ ഉടലിനെ വീണ്ടും ചുറ്റിപ്പടർന്നു. നാവുകൾ തമ്മിൽ തേടിക്കണ്ടെത്തി, പുണർന്നു തേൻ നുകർന്നു. അനിയത്തിച്ചുണ്ടുകൾക്ക് മധുരം ഏറിയിരുന്നു.

ആങ്ങളക്കുണ്ണയ്ക്ക് പെങ്ങൾപ്പൂറിനെക്കാണാൻ തിരക്കായി. ഇന്നലെ ഇതറിഞ്ഞപ്പോൾ മുതൽ തേനൊലിപ്പിച്ച് വഴി സുഗമമാക്കി, പെങ്ങൾപ്പൂർ അവനായി കാത്തിരിയ്ക്കുകയാണെന്ന് അതിനറിയില്ലല്ലോ.

താൻ ഇട്ട വിത്ത് മുളച്ചതറിഞ്ഞപ്പോൾ മുതൽ സഹോദരദണ്ഡ് തുടിയ്ക്കുകയാണ്അനിയത്തിപ്പൂറിലേയ്ക്കിറങ്ങി അവളുടെ ഗർഭപാത്രത്തിൽ ഉമ്മവെച്ച് ഒളിയ്ക്കാൻ!

ഏട്ടന്റെ നെഞ്ചിൽ തലചായ്ച്ച്, കഴുത്തിൽ മുഖം ചേർത്ത് ആ ഗന്ധം ആസ്വദിച്ച് അവൾ എല്ലാം മറന്നിരുന്നു.

പെങ്ങൾ-ഭാര്യയിലൂടെ തങ്ങൾ അടുത്ത തലമുറയ്ക്ക് വിത്തുപാകിയതറിഞ്ഞ് എല്ലാം മറന്ന് അനിയത്തിയുടെ മുടിയിൽ മുഖംചേർത്ത് അവളുടെ ഗന്ധം നുകർന്ന്, തുടിയ്ക്കുന്ന ഹൃദയവും ആയി ആ ഏട്ടനും ഇരുന്നു.

കാത്തുകാത്തിരുന്നതാണെങ്കിലും, തങ്ങൾ അച്ഛനും അമ്മയും ആകാൻ പോകുന്നു എന്നത് അവരുടെ ഇരുവരുടേയും ഹൃദയമിടിപ്പുകൾ കൂട്ടി. ഒരേസമയം സ്വയം അറിയാതെ അവരുടെ പുണരലിന് മുറുക്കം കൂടി.

നെഞ്ചിൽ മുല്ലവള്ളിപോലെ ചുറ്റിക്കിടക്കുന്ന അനിയത്തിയെ മെല്ലെ പൊക്കി കൈകളിൽ എടുത്ത് ദീപൻ കിടപ്പുമുറിയിലേയ്ക്ക് നടന്നു.

ഏട്ടന്റെ കഴുത്തിൽ കൈകൾ ചുറ്റി, തോളിൽ മുഖം പൂഴ്ത്തി, കാതരയായി, ഇനി നടക്കാൻപോകുന്നത് എന്താണെന്ന് അറിയാവുന്ന പെങ്ങളൂട്ടി, ഏട്ടന്റെ മാറിൽ പഴയ ഭദ്രക്കുട്ടിയായി കാത്തുകിടന്നു.

കിടക്കയിൽ അവളെ പതിയെ കിടത്തി ദീപൻ അരികിൽ ഇരുന്നു. പിന്നെ അവളുടെ റ്റീഷർട്ട് വയറിനുമേലേയ്ക്ക് പൊക്കി, ഷോർട്സ് അല്പം താഴ്ത്തി, ആ തളിർപോലെയുള്ള അടിവയറ്റിൽ മൃദുവായി ഒരു ഉമ്മ വെച്ചു.

“വാവേ..” അവൻ മെല്ലെ വയറിലേയ്ക്ക് മുഖം ചേർത്ത് വിളിച്ചു. ആ വിളി പെണ്ണളുടെ ഗർഭപാത്രത്തിലെ, തങ്ങളുടെ കുഞ്ഞിനെയായിരുന്നു.

ഭദ്രയുടെ ഉടലാകെ വിറകൊണ്ടു. അരക്കെട്ടിൽ തേൻ കൂട് പൊട്ടിയൊഴുകി. ഗർഭിണിയുടെ മദിപ്പിയ്ക്കുന്ന ഗന്ധം പരന്നു.

അനിയത്തിയുടെ പൊക്കിളിനടിയിൽ ഉമ്മവെച്ച അവന്റെ നാസരന്ധ്രങ്ങളിൽ ആ മദഗന്ധം എത്തി. അവൻ ഉമ്മ വെച്ച് താഴേയ്ക്കിറങ്ങി അവളുടെ ഷോർട്സ് മെല്ലെ ഊരിമാറ്റി.

പെണ്ണളുടെ താമരയിതളുകൾ നനവാർന്നിരിയ്ക്കുന്നത് ആങ്ങള കണ്ടു. അവന്റെ കൊമ്പൻ ധൃതിയാൽ വെട്ടിവിറച്ചു.

അവൾ പതിയെ എഴുന്നേറ്റ് കൈനീട്ടി അവന്റെ ലുങ്കി അഴിച്ചു. കൂടെ സ്വയം റ്റീഷർട്ടും ഊരി മാറ്റി വീണ്ടും കിടക്കയിലേയ്ക്ക് ചാഞ്ഞു. തന്റെ കാലുകൾ അല്പം അകത്തി, ഏട്ടന്റെ നാവിനെ തന്റെ തേൻ കൂട്ടിലേയ്ക്ക് സ്വാഗതം ചെയ്തു.

അവൻ മെല്ലെ താഴേയ്ക്കു നീങ്ങി അവളുടെ പാദങ്ങൾ മുതൽ പൂപോലെ ഉമ്മകൾ നൽകാൻ തുടങ്ങി. അതെവിടെയ്ക്കാണ് എത്തുകയെന്ന് നന്നായി അറിയാവുന്ന അവൾ വിറയലോടെ കാത്തുകിടന്നു സ്വയം മുലകൾ പിഴിയാൻ തുടങ്ങി.

അവളുടെ ഇരു കാൽവിരലുകൾ ഓരോന്നായി ഊമ്പി, കാൽ വണ്ണകളിലൂടെ, ഉൾത്തുടകളിലൂടെ, മെല്ലെ, മെല്ലെ, മെല്ലെ അവൻ അവളുടെ ചെന്താമരയിൽ എത്തിയപ്പോഴേയ്ക്കും, അവളുടെ തേൻ ഒഴുകി ചന്തിപ്പാളികൾക്കിടയിലൂടെ കിടക്കയിലേയ്ക്ക് എത്താൻ തുടങ്ങി.

നിർത്താത്ത ഒഴുക്കായിരുന്നു.

ഏട്ടന്റെ ചുണ്ടുകൾ തന്റെ കന്തിനെ തലോടുന്ന നിമിഷത്തിനായി അവൾ കാത്തുകിടന്നു. ആ കാത്തുകിടപ്പിന്റെ ഒടുവിലെ, ഏട്ടന്റെ ചുണ്ടുകളും നാവും പകരുന്ന പൊട്ടിത്തരിയ്ക്കുന്ന സുഖം, ആദ്യദിനം മുതൽ അവൾക്ക് എന്നും ലഹരിയാണ്.

അവളുടെ താമരയിലേയ്ക്ക് എത്തിയപ്പോഴേയ്ക്കും അവൻ തന്റെ ഷർട്ടും ഊരിയെറിഞ്ഞിരുന്നു.

ആ തേനൊലിയ്ക്കുന്ന പൂവിന്റെ അടിവശത്തെ ഇതളുകൾക്കിടയിലേയ്ക്ക് നാവുനീട്ടി വളച്ച് നക്കിക്കൊണ്ട്, അവൻ അവളുടെ ഇതളുകൾ ചപ്പിവലിച്ച്, അവളുടെ പൂവിനുള്ളിലെയ്ക്ക് തന്റെ നാവിനെ ഊളിയിട്ടിറക്കി.

കാത്തിരുന്ന ആ നിമിഷത്തിൽ അവളുടെ അരക്കെട്ട് കിടക്കയിൽ നിന്നുയർന്ന് ഉടലാകെ പിടയാൻ തുടങ്ങി.

അനിയത്തിയുടെ ചന്തിപ്പാളികളുടെ അടിയിലൂടെ കയ്യിട്ട് അവളുടെ തേൻപാത്രം തന്റെ ചുണ്ടിലേയ്ക്കമർത്തി അവൻ തന്റെ നാവ് അവളുടെ പൂവിലേയ്ക്ക് വീണ്ടും വീണ്ടും ഇറക്കി, ഒഴുകിവരുന്ന തേൻ നുകർന്നു കൊണ്ടേയിരുന്നു. ഒപ്പം അവളുടെ തേൻ കന്ത് തന്റെ ചുണ്ടുകളാൽ വലിച്ചൂമ്പിക്കുടിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

ഏതോ സമയത്ത്, സുഖക്ഷീണത്താൽ തളർന്നുപോയ അവളുടെ കൈകൾ, അവന്റെ മുഖം തന്റെ സ്വർഗ്ഗകവാടത്തിൽ നിന്ന് മെല്ലെ മാറ്റി, ഏട്ടനെ തോളിൽപ്പിടിച്ച് വലിച്ചു.

സിഗ്നൽ കിട്ടിയ ദീപൻ അടിവയറ്റിൽ, പൊക്കിളിൽ, ആലിലവയറിൽ, മുലകൾക്കടിയിൽ ഒക്കെ ഉമ്മകൾ നല്കി, അവളുടെ മുലകളിൽ എത്തി. കമ്പിയായി നില്ക്കുന്ന ആ മുലമുകുളങ്ങളെ മാറി മാറി ചുംബിച്ചു, മെല്ലെ കടിച്ചു, ചുണ്ടുകൾക്കുള്ളിലാക്കി കുടിച്ചു.

ക്ഷമയില്ലാതെ, അവൾ ഏട്ടന്റെ മുഖം രണ്ടുകൈകളാൽ കോരിയെടുത്ത് ഉയർത്തി, തെരുതെരെ ഉമ്മകൾകൊണ്ടു മൂടി. ഏട്ടന്റെ ചുണ്ടുകളിൽ പറ്റിയിരുന്ന തന്റെ തേൻ ആർത്തിയോടെ നക്കിത്തുടച്ചു.

കാലുകൾ ഇരുവശത്തേയ്ക്കും മടക്കിവിടർത്തി, കൈ താഴേയ്ക്ക് നീട്ടി ഏട്ടന്റെ കമ്പിക്കുട്ടനെ തന്നിലേയ്ക്ക് എടുത്തുവെച്ച് ഏട്ടന്റെ അരയ്ക്കുചുറ്റും തന്റെ കാലുകളാൽ പതിവുപോലെ പൂട്ടിട്ട്, ഉപ്പൂറ്റികൊണ്ട് താഴേയ്ക്കമർത്തി.

ദിവസങ്ങളായി കൊതിപൂണ്ട് അക്ഷമനായി കാത്തിരുന്നശേഷം, ഇന്നത്തെ വാർത്തയറിഞ്ഞ് വെറികൊണ്ട ഏട്ടന്റെ കൊമ്പൻ, തന്റെ വിത്തുമുളച്ച പാടം കാണാൻ താഴേയ്ക്ക് ഊളിയിട്ടു.

അകത്തെ തേൻകുഴമ്പിൽ തെന്നി അകത്തേയ്ക്കും പുറത്തേയ്ക്കും അവൻ യാത്ര ചെയ്യുമ്പോൾ ഏട്ടന്റെ ചുണ്ടുകളും, നാവും, പൊന്നനിയത്തിയുടെ കസ്റ്റഡിയിൽ ആയിരുന്നു.

സന്തോഷപൂർവം. ഏട്ടന്റെ കൈകൾ അനിയത്തിയുടെ മുലകൾ തഴുകിത്തഴുകി ഉണർത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

അവളുടെ കൈകൾക്കടിയിലൂടെ കയ്യിട്ട്, തലയുടെ പുറകിൽ മുടിയിൽ വിരലുകൾ കോർത്ത്, തലയല്പ്പം ഉയർത്തി, അവളുടെ ചുണ്ടും, നാവും പല്ലുകളും ഒക്കെ തഴുകി അവന്റെ നാവ് ഓടിനടന്നു. ഒപ്പം അല്പം പോലും വേഗം കുറയാതെ അവന്റെ അരക്കെട്ടും ചലിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

അവന്റെ കുണ്ണ തിങ്ങിനിറഞ്ഞ് ഉയർന്നു താഴുമ്പോൾ ഭദ്രയുടെ മദനപ്പൊയ്കയിൽ നിന്ന് നിലയ്കാത്ത പ്രവാഹം ആയിരുന്നു. ഏട്ടനെപ്പറ്റി ആലോചിയ്ക്കുമ്പോൾപ്പോലും തനിയ്ക്ക് ഇങ്ങനെയാണല്ലോ എന്ന് അവൾ വിസ്മയത്തോടെ ഓർത്തു. ആ ഓർമ്മയിൽ അവളുടെ കാലുകൾ ഏട്ടന്റെ അരക്കെട്ടിൽ മുറുകി.

സ്വേദബിന്ദുക്കൾ പൊടിയുന്ന, ചുമന്നു തുടുത്ത, അനിയത്തിയുടെ മുഖത്തും, കാമത്താൽ കലങ്ങിയ പാതിയടഞ്ഞ അവളുടെ മിഴികളിലും നോക്കിയപ്പോൾ, തന്റെ അരക്കെട്ടിന് കൂടുതൽ ബലം വയ്ക്കുന്നതുപോലെയും, തന്റെ കൊമ്പന്റെ വലുപ്പം ഇരട്ടിയ്ക്കുന്നതുപോലെയും ദീപന് അനുഭവപ്പെട്ടു. ഇനിമുതൽ തന്റെ അനിയത്തി തന്റെ കുഞ്ഞിന്റെ മാതാവുകൂടിയാണെന്നത് ഓർത്തപ്പോൾ അവന്റെ ഹൃദയം തുടിയ്ക്കുന്നതുപോലെ തോന്നി. അവളുടെ കണ്ണുകളിലേയ്ക്ക് നോക്കി അവൻ ആഞ്ഞാഞ്ഞ് തന്റെ അരക്കെട്ട് ചലിപ്പിച്ചു.

പാതിയടഞ്ഞ മിഴികളിലൂടെ ഏട്ടന്റെ കണ്ണുകളിൽ നോക്കിക്കിടന്ന പെങ്ങൾക്ക്, അവന്റെ മനസ്സ് വായിക്കാൻ കഴിഞ്ഞു. അതോടെ അവളുടെ അരക്കെട്ടിൽ വീണ്ടും പൊട്ടിത്തെറികളുടെ തിരമാലകൾ ഒന്നിനുപിറകെ ഒന്നായ് ഉയർന്നു. അവളുടെ അരക്കെട്ടും ദേഹം ആകെയും, വെട്ടിവെട്ടി വിറകൊണ്ടു. അതിന്റെ പ്രകമ്പനം ആങ്ങളയുടെ കുണ്ണയിലും ഉണ്ടായി. അവന്റെ കുണ്ണത്തുമ്പിലേയ്ക്ക് സുഖത്തിന്റെ തിരമാലകൾ ആർത്തലച്ചെത്തി.

ഇരുവരുടെയും കണ്ണുകൾക്കുള്ളിലും മനസ്സുകളിലും പൊട്ടിവിരിഞ്ഞ വർണമേഘങ്ങളിലൂടെ, തങ്ങളുടെ ജീവിതം നൽകിയ പുതുമുകുളത്തിന്റെ അറിവിന്റെ ആവേശത്തിൽ, ഏട്ടന്റെ ബീജം, അനിയത്തിയുടെ ഗർഭപാത്രം പതിവിൽക്കൂടുതൽ നിറച്ചപ്പോൾ, അവൾക്കും വീണ്ടും വീണ്ടും തേൻ ചുരന്നുകൊണ്ടേയിരുന്നു.

ആദ്യരാത്രിയേക്കാൾ അനുഭൂതികൾ ആയിരുന്നു, ഇന്ന് രണ്ടുപേർക്കും.

തങ്ങൾ മാതാപിതാക്കൾ ആകുന്നു എന്ന യഥാർത്ഥ്യം നല്കിയ ആവേശം!

ഫ്ളാറ്റിലെ ശീതളിമയിലും വിയർത്തൊഴുകി, തളർന്ന് പുണർന്ന് ഒരുമെയ്യായി അവർ സ്വപ്നങ്ങളില്ലാതെ ഉറങ്ങി.

പിറ്റേന്ന് അവൾക്ക് അവധിയായതിനാൽ രണ്ടുപേരും, ഫ്ലാറ്റിൽ നിന്ന് പുറത്തിറങ്ങിയതേയില്ല.

രാവിലെ പതിവുപോലെ ഏട്ടന്റെ നെഞ്ചിൽക്കിടക്കുകയായിരുന്ന ഭദ്ര, കണ്ണുതുറന്ന് നോക്കിയപ്പോൾ തന്നെ പുണർന്ന്, നോക്കിക്കിടക്കുന്ന ദീപനെയാണ് കണ്ടത്.

“ഏന്തേ?” അവൾ പുരികം ഉയർത്തി, കണ്ണുകളാൽ ചോദിച്ചു.

അവളുടെ താടിയിൽ പിടിച്ച് അല്പം ഉയർത്തി, നെറ്റിയിൽ ഒരു ഉമ്മയായിരുന്നു അവന്റെ മറുപടി.

കണ്ണുകൾ അടച്ച് അതേറ്റുവാങ്ങി അവന്റെ ദേഹത്തേയ്ക്ക് ഒന്നുകൂടെ പറ്റിച്ചേർന്ന് ആ ഗർഭിണിയായ പെങ്ങൾ കിടന്നു. ഏട്ടന്റെ കൈകൾ തന്നെ ചുറ്റി മുറുകുന്നത് അവളിൽ കൂടുതൽ സുരക്ഷിതബോധം നൽകി.

അല്പസമയം കഴിഞ്ഞ് അവൾ എഴുന്നേറ്റു. മുറിയിൽ ചിതറിക്കിടന്ന വസ്ത്രങ്ങൾ എല്ലാം പെറുക്കി റൂമിലെ ലോണ്ട്രി ബാസ്കറ്റിൽ ഇട്ടു. നഗ്നയായിത്തന്നെ ബാത്രൂമിലെത്തി, പല്ലുതേച്ച് മുഖം കഴുകി, പ്രഭാതകൃത്യങ്ങൾ എല്ലാം നിർവഹിച്ച് മുറിയിൽ എത്തിയപ്പോൾ ദീപൻ കട്ടിലിൽ നിന്നെഴുന്നേറ്റു.

റ്റീഷർട്ടും ഷോർട്സും ധരിയ്ക്കാൻ തുടങ്ങിയ ഭദ്രയോട് ഒരു ചിരിയോടെ അവൻ പറഞ്ഞു, “വേണ്ട.. ഒന്നും ധരിയ്ക്കണ്ട. ഇന്നു മുഴുവൻ നിന്നെ എനിയ്ക്ക് ഇങ്ങനെ കാണണം.”

“ഏട്ടാ...” അവൾ ചിണുങ്ങി. “ആരെങ്കിലും വന്നാലോ?”

“അപ്പോൾ ധരിയ്ക്കാം.. ഇവിടിപ്പോൾ ആരു വരാനാ?” അവൻ മറുപടി പറഞ്ഞു.

“എന്നാൽ ഏട്ടനും ഒന്നും ധരിയ്ക്കണ്ട...”

“നിന്നെക്കാണുമ്പോൾ താഴെ ഒരുത്തന് ഇടയ്ക്കിടയ്ക്ക് ഒളിയ്ക്കണമെന്ന് തോന്നും.”

“അതിനല്ലേ ഒരുത്തിയിവിടെ തേൻ ഒലിപ്പിച്ച് കാത്തിരിയ്ക്കുന്നത്?”

“മ്മ്.. എന്നാൽ ഒക്കേ...”

“ഏട്ടൻ റെഡിയായി വാ.. ഞാൻ ചായയും, ബ്രേക്ഫാസ്റ്റും ഉണ്ടാക്കാം…”

ഒരു ചിരിയോടെ ഭദ്ര കിച്ചനിലേയ്ക്ക് നടന്നു.

വെളുത്തുരുണ്ട ചന്തിപ്പന്തുകളും, തുടകളും, തുള്ളിത്തുളുമ്പുന്ന മുലകളുമായി, അനിയത്തിയെന്ന ആ അപ്സരസ്സിന്റെപോക്കു നോക്കിനിന്ന ദീപന്റെ കുണ്ണ ഉണർന്നുയർന്നു നിന്നു.

പ്രഭാതകൃത്യങ്ങൾ കഴിഞ്ഞ് അടുക്കളയിൽ എത്തിയ ദീപൻ പുറം തിരിഞ്ഞുനിന്ന് ഗ്യാസ് അടുപ്പിൽ ജോലിചെയ്യുന്ന ഭദ്രയുടെ പുറകിൽ എത്തി, മെല്ലെ അവളുടെ വയറിൽ കൈകൾ ചുറ്റി.

അതു കാത്തിരുന്നപോലെ, ആ കരവലയത്തിൽ തിരിഞ്ഞ് അവന്റെ നേരെ മുഖമുയർത്തി, അവൾ മന്ത്രിയ്ക്കും പോലെ ചോദിച്ചു, “എന്താണേട്ടാ?...”

അവളുടെ കണ്ണുകളിലേയ്ക്ക് നോക്കി അവൻ തിരികെ മന്ത്രിച്ചു,

“എന്റെ ഭദ്രക്കുട്ടി ഒരമ്മയാകാൻ പോകുന്നു! അതും, നമ്മുടെ കുഞ്ഞിന്റെ!”

അവന്റെ ഉദ്ധരിച്ച ലിംഗം അവളുടെ യോനീതടത്തിൽ കുത്തുന്നുണ്ടായിരുന്നു. തന്റെ തേൻ ഒലിയ്ക്കാൻ തുടങ്ങിയത് അവൾ അറിഞ്ഞു.

‘ശരിയാണ്. കാത്തിരുന്നതാണെങ്കിലും എന്തൊക്കെയാണ് തങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിൽ സംഭവിക്കുന്നത്! താൻ, ഏട്ടനെ അനിയത്തി ഭദ്രക്കുട്ടി, ഏട്ടന്റെ ഭാര്യയായി. തങ്ങളുടെ കുഞ്ഞിന്റെ അമ്മയാകാൻ പോകുന്നു! ഏട്ടൻ ഒരച്ഛനും!’ ഓർത്തപ്പോൾ അവളുടെ ഹൃദയം തുടിച്ചു.

അവൾ കൈകൾ ഉയർത്തി ഏട്ടന്റെ കഴുത്തിൽ ചുറ്റി അവനിലേയ്ക്ക് അലിഞ്ഞു നിന്നു.

അവന്റെ കൈകൾ അവളുടെ മൃദുനിതംബത്തെ ചുറ്റി. ചുണ്ടുകൾ അവളുടെ പൂമൊട്ടുപോലെ വിടർന്ന ചുണ്ടുകളിൽ അമർന്നു.

അവൾ കാലുകൾ അല്പം അകത്തി അവന്റെ സുഖക്കൊമ്പനെ തടവിൽ ആക്കി.

നിർവൃതിയിൽ ലയിച്ച് രണ്ടുപേരും കുറേനേരം അങ്ങനെ നിന്നു.

ദീപൻ മെല്ലെ മുട്ടുമടക്കി താഴേയ്ക്ക് ഊർന്ന്, അവളുടെ അരയിൽ കൈകൾ ചുറ്റി, അനിയത്തിയുടെ അടിവയറ്റിൽ ഒരുമ്മ നല്കി.

“വാവേ...” അവൻ മെല്ലെ വിളിച്ചു, ഇന്നലെ രാത്രി വിളിച്ച പോലെ.

അവളുടെ മേലാകെ പൂത്തുലഞ്ഞു.

തന്റെ തേൻ കൂട് പൊട്ടിയൊഴുകുന്നത് അവൾ അറിഞ്ഞു.

ഏട്ടന്റെ ചുണ്ടുകൾ ഉമ്മവെച്ച് തന്റെ അടിവയറ്റിൽ നിന്നും താഴേയ്ക്കിറങ്ങുന്നതും, അത് തന്റെ പൂറിതളുകൾ നാവുകൊണ്ടകത്തി, തന്റെ മുകുളത്തെ പുണരുന്നതും, തന്റെ ദേഹം വിറകൊള്ളുന്നതും അവൾ അറിഞ്ഞു. നേരിയ തളർച്ചയോടെ മെല്ലെ കിച്ചൻ സ്ലാബിലേയ്ക്ക് അവൾ ചാരി.

ഒരു കൈ പുറകോട്ടു നീട്ടി ഗ്യാസ് ഓഫ് ചെയ്തു. ഒപ്പം മറ്റേക്കൈകൊണ്ട്, ഏട്ടന്റെ മുടിയിഴകൾ കോർത്ത് തല തന്റെ കവക്കൂട്ടിലേയ്ക്ക് അമർത്തി.

ഇപ്പോഴവൾക്ക് മനസ്സിലായി എന്തിനാണ് തുണിയൊന്നും ഉടുക്കേണ്ടായെന്ന് ഏട്ടൻ പറഞ്ഞതെന്ന്.

ഇടയ്ക്കിടയ്ക്ക് ഏട്ടന് തന്റെ 'വാവ'യെ ഉമ്മവെച്ച് വിളിയ്ക്കണം!

ഏട്ടന്റെ നാവ് പതിവുപോലെ തന്റെ പൂവിനുള്ളിലേയ്ക്ക് കയറിയിറങ്ങുന്നതും, തന്റെ തേൻ മുഴുവൻ ഊറ്റിക്കുടിയ്ക്കുന്നതും അവൾ വിറയലോടെ അനുഭവിച്ചു.

ദീപൻ മെല്ലെ അവളുടെ പൂവിൽ നിന്ന് തല ഉയർത്തി എഴുന്നേറ്റു. ഒഴുകിവന്ന സുഖം മുറിഞ്ഞപോലെ ഭദ്ര ഏട്ടനെ നോക്കി. ആ കണ്ണുകളിലെ കാമം ദീപനെ കൂടുതൽ ഉണർത്തി.

അവൻ പതിയെ അവളുടെ ചന്തിക്കുടങ്ങളിൽ രണ്ടുകൈകൊണ്ടും പിടിച്ച്, അനിയത്തിയെ പൊക്കി, കിച്ചൻസ്ലാബിലെ ഒഴിഞ്ഞ ഒരിടത്തേയ്ക്കിരുത്തി. എന്നിട്ട് പെങ്ങളുടെ കണ്ണുകളിലേയ്ക്ക് നോക്കി, അവളുടെ കൊഴുത്ത തുടകളിൽ തലോടി അവ മെല്ലെ അകത്തി.

അവളുടെ കണ്ണുകളിൽ നിന്ന് നോട്ടം മാറ്റാതെ ആ കാലുകൾക്കിടയിലേയ്ക്ക് അവൻ അടുത്തു.

ഭദ്രയുടെ കാലുകൾ അകന്നു, അവൾ അല്പം പുറകോട്ട് ചാഞ്ഞു. അവന്റെ കൊമ്പനെ പതിയെ പിടിച്ച് തന്റെ പൂവിലേയ്ക്ക് വെച്ച്, ഏട്ടന്റെ അരക്കെട്ടിനു ചുറ്റും തന്റെ കാലുകൾ ചുറ്റി പൂട്ടിട്ടു.

ആങ്ങളയുടെ കുണ്ണ, താൻ ഗർഭിണിയാക്കിയ തന്റെ പെങ്ങളുടെ പൂറ്റിലേയ്ക്ക് ഊളിയിട്ടിറങ്ങി.

അവന്റെ കൈകൾ അവളെ ചുറ്റിവരിഞ്ഞു. അവളുടെ കൈകൾ അവന്റെ കഴുത്തിലും ചുറ്റി.

ചുണ്ടുകൾക്ക്, നാവുകൾക്ക്, തമ്മിൽ ചേരാൻ ക്ഷണം ഒന്നും വേണ്ടിവന്നില്ല.

മെല്ലെ അവളെ ആ വിധത്തിൽ എടുത്ത് അവൻ ബെഡ് റൂമിലേയ്ക്ക് നടന്നു. ഓരോ ചുവടുവെപ്പിലും അവന്റെ കുണ്ണ അനിയത്തിയുടെ പൂറിന്റെ പുതിയ ആഴങ്ങൾ തേടിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

പണ്ട് കുളക്കടവിൽ നിന്ന് ഏട്ടൻ തന്നെ ഇങ്ങനെ കൊണ്ടുപോയത് ഭദ്രയ്ക്ക് ഓർമ്മ വന്നു.

കിടക്കയിൽ മെല്ലെ അവളെക്കിടത്തി, അവളിൽ നിന്ന് വേർപെടാതെ അവൻ അവളുടെ ദേഹത്തേയ്ക്കമർന്നു.

ഏട്ടന്റെയും, അനിയത്തിയുടേയും അരക്കെട്ടുകൾ, തങ്ങളുടെ താളം പണ്ടേ കണ്ടെത്തിയിരുന്നതിനാൽ ആ സഹോദര രതിനൃത്തം തുടങ്ങാൻ ഒട്ടും സമയം വേണ്ടിവന്നില്ല.

***

തിരകൾ അടങ്ങി വിയർത്തൊട്ടിക്കിടക്കുമ്പോൾ, തന്റെ അനിയത്തിയുടെ മുഖത്തെ വിയർപ്പ് ചുണ്ടുകളാൽ ഒപ്പിയ ഏട്ടന്റെ കണ്ണുകളിൽ കണ്ട പുതിയ ഭാവത്തിന്, "അച്ഛൻ" എന്നാണർത്ഥമെന്ന് പെങ്ങൾ തിരിച്ചറിഞ്ഞു.

രണ്ടു ദിവസത്തിനുശേഷം ഏട്ടൻ പോകുന്നതുവരെ അനിയത്തി, പലവട്ടം, അതേ നിർവൃതിയോടെ വിയർത്തു തളർന്നു.

പെങ്ങളുടെ ഗർഭപാത്രത്തിലെ "വാവ", തന്റെ അച്ഛൻ വീണ്ടും, വീണ്ടും ഒഴുക്കിയ ബീജപ്പുഴയിൽ നീന്തിത്തുടിച്ചുകാണണം!

തന്റെ അമ്മയിൽ തിളച്ചുമറിയുന്ന, അച്ഛനോടുള്ള സ്നേഹവും, പ്രേമവും, കാമവും എല്ലാം ആ കുഞ്ഞിന്റെ മനസ്സിന്റെ ഉള്ളിലേയ്ക്ക് എത്തിയിരിക്കാം.

കാരണം, ഗർഭകാലത്തെ ഓരോ അമ്മയുടേയും വികാരവിചാരങ്ങൾ, പ്രത്യേകിച്ച് സ്നേഹ-താപങ്ങൾ ഓരോ കുഞ്ഞും തിരിച്ചറിയും എന്നല്ലേ ശാസ്ത്രം.

***

ഭദ്രയുടെ മൂന്നാം മാസത്തിലെ ആദ്യത്തെ അൾട്രാസൌണ്ട് സ്കാനിങ്ങിന് ദീപൻ കൂടെത്തന്നെയുണ്ടായിരുന്നു.

"കൺഗ്രാചുലേഷൻസ്!" ആകാംക്ഷയോടെ കാത്തിരുന്ന ദമ്പതികളോട് ഡോക്ടർ പറഞ്ഞു.

"യൂ ആർ ലക്കി! യൂ ആർ ഗോയിങ്ങ് റ്റൂ ഹാവ് റ്റ്വിൻസ്! (നിങ്ങൾ ഭാഗ്യവാന്മാരാണ്! നിങ്ങൾക്ക് ഇരട്ടക്കുട്ടികൾ ആണ്!)

അത്ഭുതത്താൽ എന്തുപറയണം എന്നറിയാതെ ആങ്ങളയും പെങ്ങളും മിഴികൾ കോർത്തു. അവളുടെ നീട്ടിയ വിരലുകൾക്കിടയിലേയ്ക്ക് അവന്റെ വിരലുകൾ കോർത്തുപിടിച്ചു.

ഇതെല്ലാം എത്ര കണ്ടതെന്ന മട്ടിൽ ഒരു പുഞ്ചിരിയോടെ ആ ഡോക്ടർ തന്റെ പ്രവൃത്തി തുടർന്നു.

***

പെങ്ങളുടെ ഗർഭകാലം മുഴുവൻ, അവൾ വിചാരിയ്ക്കുന്ന നേരത്ത് ദീപൻ പറന്നെത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഏതൊരു ഭർത്താവിനേക്കാൾ ഏട്ടന്റെ കരുതലായിരുന്നു അവനെപ്പോഴും.

ആ അനിയത്തിയ്ക്കും അതായിരുന്നു പ്രിയം.

***

ചെറുപ്പം മുതലേ ആരോടും ദീപൻ തങ്ങളുടെ രഹസ്യങ്ങളോ, പ്രയാസങ്ങളോ ഒരിക്കലും നാട്ടിൽ ആരോടും പങ്കുവെച്ചിരുന്നില്ല. ആരുടേയും മുമ്പിൽ സഹായത്തിനായി കൈനീട്ടിയിട്ടില്ല.

അന്നെല്ലാം ആങ്ങളയുടേയും പെങ്ങളുടേയും ഏക ആശ്രയം മുത്തശ്ശിയായിരുന്നു. ഇന്ന് അന്യോന്യവും.

അതിനാൽ ഇപ്പോഴത്തെ തങ്ങളുടെ ജീവിതവും ആരുടേയും മുമ്പിൽ പങ്കുവയ്ക്കേണ്ടിവന്നില്ല.

നാട്ടിൻപുറം ആയതിനാൽ ആവശ്യത്തിന് അടുപ്പം എല്ലാവരും ആയിട്ട് ഉണ്ടായിരുന്നു. കുറച്ച് കൂടുതൽ അടുപ്പം ഉണ്ടായിരുന്നത് രേവതിയമ്മയോടും വിശ്വനാഥനോടും ആയിരുന്നു. അതിന്റെ അവസാനം അങ്ങനെയും ആയി.

ദീപൻ മെനഞ്ഞുണ്ടാക്കിയ, ഭദ്രയുടെ ഒരു കന്നഡക്കാരനും ആയുള്ള, അവനെപ്പോലും അറിയിക്കാതെയുള്ള പ്രേമവിവാഹത്തിന്റെയും, പിന്നെ ഗർഭിണിയായപ്പോൾ അവളെ വിട്ട് ഓടിക്കളഞ്ഞ അവളുടെ ആ ഭർത്താവിന്റെയും, 'ദു:ഖകഥയ്ക്ക്' നാട്ടുകാർക്കിടയിൽ വലിയ സ്വാധീനമായിരുന്നു.

ദീപൻ തുടക്കത്തിൽ എതിർത്തതാണെന്നും, അതുകൊണ്ടാണ് അവൻ ഇടയ്ക്കിടയ്ക്ക് പെങ്ങളെക്കാണാൻ പൊയ്ക്കൊണ്ടിരുന്നതും എന്നൊരു അനുബന്ധ കഥയും അവൻ നാട്ടിൽ ചിലരോടെങ്കിലും മെനഞ്ഞിരുന്നു.

തന്റെ ഏക അനിയത്തിയ്ക്ക് എതിരു നില്ക്കാതെ അവളുടെ എല്ലാ പ്രശ്നങ്ങളിലും ആ ഏട്ടൻ കൂടെ നിന്നുവെന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ, പക്ഷേ ആർക്കും യാതൊരു പ്രത്യേകതയും തോന്നിയില്ല. അവർ തമ്മിലുള്ള സഹോദരസ്നേഹം നാട്ടിൽ എല്ലാവർക്കും അറിയുന്നതാണല്ലോ. അവരുടെ ചെറുപ്പകാല ദുരന്തങ്ങളും ഭദ്രയ്ക്ക് വേണ്ടിയുള്ള അവന്റെ എക്കാലത്തേയും ജീവിതവും അറിയുന്ന ആർക്കും അതിൽ യാതൊരു സംശയവും തോന്നിയില്ല. ദീപൻ

ഭദ്രയ്ക്കൊപ്പം നിന്നില്ലെങ്കിലേ ആർക്കും അത്ഭുതമാവുകയുള്ളൂ! പിന്നെ ആരും ഒന്നും തിരക്കിയില്ല. അല്ലെങ്കിൽത്തന്നെ ആർക്കാണ് ഇതിനൊക്കെ നേരം?

***

മൂന്നു വർഷത്തിനുശേഷം ഭദ്ര തന്റെ ജോലി രാജിവെച്ച്, തിരികെ നാട്ടിലെത്തിയത് അവളോളം സുന്ദരിയായ ഒരു പെൺകുഞ്ഞും, അതുപോലെ സുന്ദരനായ ഒരാൺകുഞ്ഞുമായിട്ടായിരുന്നു. രണ്ടുവയസ്സുകാരായ ഇരട്ടക്കുട്ടികൾ - ദേവനും ഗൗരിയും.

കുട്ടികൾക്ക് ദീപന്റെ മുഖഛായ ഉണ്ടെങ്കിലും, അമ്മാവന്റെ ഛായ വരുന്നതിൽ വലിയ അതിശയം ഇല്ലാത്തതിനാൽ ആരും അത് ഗൗനിച്ചില്ല.

ഭദ്ര കുട്ടികളെക്കൊണ്ട് ഏട്ടനെ “അച്ഛാ” എന്നു വിളിയ്ക്കാൻ തന്നെയാണ് പഠിപ്പിച്ചത്.

“അച്ഛനില്ലെന്ന് അവർക്ക് തോന്നാതിരിയ്ക്കട്ടെ” എന്ന ദീപന്റെ വാദം, കേട്ടവർക്കെല്ലാം ബോധ്യമായി.

സത്യം മുന്നിൽ തുറന്നുവെച്ചാൽപ്പിന്നെ ആളുകൾ കാണില്ല.

പലരുടേയും “നിനക്കും ഒരു ജീവിതം വേണ്ടേ ദീപാ?” എന്ന ചോദ്യത്തിന്, “എന്റെ ജീവിതം ഭദ്രയ്ക്കും കുട്ടികൾക്കും വേണ്ടി ഉള്ളതാണ്” എന്നായിരുന്നു അവന്റെ മറുപടി.

കുട്ടികൾക്ക് ദീപൻ “അച്ഛൻ” ആയത് നാട്ടുകാർ ഏറ്റവും വലിയൊരു ത്യാഗമായാണ് കണ്ടത്. അവൻ വിവാഹം പോലും കഴിക്കാതെ അവർക്കായി ജീവിക്കുന്നതോർത്ത് അവർ അവനെ വാഴ്ത്തി.

കുട്ടികൾ ദീപനെ “അച്ഛാ”-യെന്ന് വിളിക്കാറായപ്പോഴേയ്ക്കും നാട്ടുകാർ, ‘വിവാഹമോചിതയായ’ സഹോദരിയ്ക്കും, കുട്ടികൾക്കും വേണ്ടി മാത്രം ജീവിക്കുന്ന ദീപനെ വാഴ്ത്താൻ തുടങ്ങിയിരുന്നു.

കുട്ടികൾക്കും മറിച്ചൊന്നും തോന്നേണ്ടതില്ലായിരുന്നു. കാരണം അവർക്കുമുമ്പിൽ ദീപനും ഭദ്രയും എല്ലാംകൊണ്ടും, എല്ലാ അർത്ഥത്തിലും, അവരുടെ നല്ല അച്ഛനും അമ്മയും ആയിരുന്നു.

അവരുടെ അച്ഛന്റെയും അമ്മയുടേയും സ്നേഹപ്രകടനങ്ങളും, പരസ്പര ബഹുമാനത്തോടെയുള്ള ജീവിതവും കണ്ടാണല്ലോ അവർ വളരുന്നത്.

(കാലങ്ങൾക്കപ്പുറം സമയമാകുമ്പോൾ കുട്ടികൾ എല്ലാം മനസ്സിലാക്കിയേക്കാം. അതൊരു പക്ഷേ അവരുടെ തുടർക്കഥയും ആയെന്നുവരാം. നമുക്ക് കാത്തിരിയ്ക്കാം.)

ആങ്ങളയുടേയും, പെങ്ങളുടേയും രാത്രികൾ മുമ്പത്തേക്കാളും രതിസുരഭിലമായി.

വീണ്ടും കുട്ടികൾ ഉണ്ടാകാതെയിരിക്കാനുള്ള മുൻകരുതൽ അവർ ബാംഗ്ളൂരിൽ നിന്നേ എടുത്തിരുന്നു. അതിനാൽ അവർക്ക് തങ്ങളുടെ രക്തബന്ധ സ്നേഹരതി നിർഭയം തുടരാൻ കഴിഞ്ഞു.

ഏട്ടന്റെ നെഞ്ചിൽ, നഗ്നയായി, ഇരുവശത്തേയ്ക്കും കാലിട്ട്, ഭദ്രക്കുട്ടിയായി കിടക്കുന്നതാണ് അനിയത്തിയ്ക്ക് എന്നും ഏറ്റവും ഇഷ്ടം.

അവന്റെ കൈകൾ അവളെ ചുറ്റി സുരക്ഷിതമായി പിടിച്ചിരിയ്ക്കും.

ചില ദിവസങ്ങളിൽ തങ്ങളുടെ കുട്ടികൾ ആരെങ്കിലും ആ നെഞ്ചിൽ കിടന്നാൽപ്പോലും, ഏട്ടന്റെ പെങ്ങളൂട്ടി ഒരു പുഞ്ചിരിയോടെ മുഖം വീർപ്പിയ്ക്കും. അത് അവളുടെ മാത്രം അവകാശമാണ് എന്ന മട്ടിൽ. ആ ദിവസങ്ങളിൽ അവളുടെ നഗ്നതാ വ്രതം തെറ്റും എന്ന് അവൾക്കറിയാം.

എന്നാലും, തന്റെ തുട, മലർന്നു കിടക്കുന്ന ഏട്ടന്റെ തുടയിൽ കയറ്റിവച്ച്, ഒലിയ്ക്കുന്ന തന്റെ പൂറ് ആ തുടയിൽ ഉരച്ച്, ഏട്ടന്റെ തോളിൽ തലവെച്ച്, കഴുത്തിൽ മുഖം ചേർത്ത് കിടക്കും!

നെഞ്ചിൽ കിടക്കുന്ന തങ്ങളുടെ കുഞ്ഞിനേയും, തോളിൽ തലചായ്ച്ച് കിടക്കുന്ന അനിയത്തി/ഭാര്യ-യേയും ചേർത്തുപിടിച്ചാണ് ആ ഏട്ടൻ/അച്ഛൻ ഉറങ്ങുക!

മറ്റേക്കുഞ്ഞ് ദീപന്റെ മറുവശത്ത് അമ്മയെപ്പോലെ അച്ഛന്റെമേൽ കാൽ കയറ്റിവച്ച്, അച്ഛന്റെ നീട്ടിവച്ചിരിയ്ക്കുന്ന കയ്യിൽ തലവച്ച് കിടക്കുന്നുണ്ടാകും.

അതാണ് അവരുടെ സ്വർഗ്ഗം.☺

***

രേവതിയമ്മ ഇടക്കിടക്ക് നാട്ടിലെത്തുമ്പോൾ പേരക്കുട്ടികളെ കാണാൻ എത്താറുണ്ടായിരുന്നു. ആ രഹസ്യങ്ങൾ അവരിലും സുരക്ഷിതമായിത്തന്നെയിരുന്നു.

ജീവിതം തുടരുന്നു...

ശുഭം

MDV & Meera